

A TANÁCS 452/2011/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2011. május 6.)

a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges szubvencióellenes vám kivetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 15. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottságnak (a továbbiakban: Bizottság) a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően benyújtott javaslatára,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSA

- (1) A Bizottság 2010. április 17-én az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ⁽²⁾ közzétett értesítésben (a továbbiakban: az eljárás megindításáról szóló értesítés) bejelentette a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína vagy az érintett ország) származó bevont finompapír Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárások megindítását.
- (2) A szubvencióellenes eljárások megindítására azt követően került sor, hogy a Finompapírgyártók Európai Szövetsége (CEPIFINE) (a továbbiakban: panaszos) 2010. március 4-én panaszt nyújtott be olyan gyártók nevében, amelyek termelése a bevont finompapír teljes uniós gyártásának jelentős részét, ebben az esetben több mint 25 %-át teszi ki. A panasz *prima facie* bizonyítékot tartalmazott a bevont finompapír támogatására és az ebből eredő jelentős kárra vonatkozóan, és ez elegendőnek bizonyult az eljárások megindításához.
- (3) A Bizottság az eljárás megindítását megelőzően és az alaprendelet 10. cikkének (7) bekezdésével összhangban

értesítette a Kínai Népköztársaság kormányát (a továbbiakban: kínai kormány), hogy dokumentumokkal megfelelően alátámasztott panasz érkezett hozzá, amely szerint a Kínából származó bevont finompapír támogatott behozatala jelentős kárt okoz az uniós gazdasági ágazatnak. A Bizottság konzultációt kezdeményezett a kínai kormánnyal annak érdekében, hogy a panasz tartalma tekintetében tisztázzák a helyzetet, és kölcsönösen elfogadott megoldást találjanak. A kínai kormány elfogadta a felkérést, és ezt követően megtartották a konzultációkat. A konzultációk során nem sikerült kölcsönösen elfogadható megoldást találni. Ugyanakkor kellő mértékben figyelembe vették a kínai kormányzati hatóságoknak a panaszban szereplő megjegyzésekkel kapcsolatos észrevételeit, melyek a támogatási rendszerek kiegyenlíthetőségének hiányára vonatkoztak. A konzultációkat követően a kínai kormány beadványokat nyújtott be.

1.2. DÖMPINGELLENES ELJÁRÁS

- (4) A 2010. február 18-án az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett értesítésben ⁽³⁾ bejelentette a Kínából származó bevont finompapír Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindítását.
- (5) A Bizottság 2010. november 17-én a 1042/10/EU rendelettel ⁽⁴⁾ ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínából származó bevont finompapír behozatalára vonatkozóan.
- (6) Az ennek a szubvencióellenes vizsgálatnak, illetve a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatnak a keretében végzett kárelemzések megegyeznek, mivel az uniós gazdasági ágazat fogalom meghatározása és az azt képviselő uniós gyártók mindkét vizsgálatban azonosak, és a vizsgálati időszak is megegyezik. Ezért a kárral kapcsolatban mindkét eljárás során tett észrevételeket mindkét vizsgálatban figyelembe vették.

1.3. AZ ELJÁRÁSBAN ÉRINTETT FELEK

- (7) A Bizottság az eljárás megindításáról hivatalosan értesítette a panaszost, más ismert uniós gyártókat, az ismert kínai exportáló gyártókat és egy gyártói szövetséget (egy papíripari szövetséget), az érintett ország képviselőit, valamint az ismert importőröket és felhasználókat. Az érdekeltek lehetőséget kaptak arra, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben megállapított határidőn belül írásban ismertessék álláspontjukat vagy szóbeli meghallgatást kérjenek.

⁽¹⁾ HL L 188., 2009.7.18., 93. o.

⁽²⁾ HL C 99., 2010.4.17., 30. o.

⁽³⁾ HL C 41., 2010.2.18., 6. o.

⁽⁴⁾ HL L 299., 2010.11.17., 7. o.

- (8) Figyelembe véve azt, hogy sok exportáló gyártó, uniós gyártó és független importőr érintett, az eljárás megindításáról szóló értesítésben felmerült, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban mintavételre kerüljön sor. A Bizottság – annak érdekében, hogy eldönthesse, szükséges-e a mintavétel, és ha igen, kiválaszthassa a mintát – felkért minden exportáló gyártót, illetve az ezekből alakult ismert papíripari szövetséget, valamint minden uniós gyártót és független importőrt arra, hogy jelentkezzen a Bizottságnál, és az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglaltaknak megfelelően nyújtson alapszervezeti információkat az (alábbi 2.1. szakaszban meghatározott) érintett termékre vonatkozó tevékenységéről 2009. január 1. és 2009. december 31. között. A Bizottság a kínai hatóságokkal is konzultált.
- (9) Az alábbi 0 preambulumbekzdésben foglaltak szerint két kínai exportáló gyártói csoport megadta a kért információkat és beleegyezett abba, hogy szerepeljen a mintában. A fentiek alapján úgy határoztak, hogy a kínai exportáló gyártókat illetően nincs szükség mintavételre.
- (10) Az alábbi 0 preambulumbekzdés szerint a Bizottság úgy határozott, hogy az uniós gyártók tekintetében sem szükséges mintavétel.
- (11) Az alábbi 0 preambulumbekzdés szerint a Bizottság úgy határozott, hogy a független importőrök tekintetében sem szükséges mintavétel.
- (12) A Bizottság kérdőívet küldött az összes ismerten érintett félnek és minden olyan egyéb félnek, aki ezt az eljárás megindításáról szóló értesítésben megjelölt határidőn belül kérte, azaz a panaszosnak, más ismert uniós gyártóknak, az ismert kínai exportáló gyártóknak és egy gyártói szövetségnek, az érintett ország képviselőinek, az ismert importőröknek és az ismert felhasználóknak.
- (13) A kínai exportáló gyártók két csoportja, a CEPIFINE, a négy panaszos és egy további uniós gyártó, 13 független importőr és kereskedő, 5 felhasználó és egy nyomdaipari szövetség küldte vissza a kitöltött kérdőívet és az egyéb beadványokat.
- (14) A Bizottság megvizsgálta és ellenőrizte az uniós érdek tekintetében kárt okozó támogatás megállapításához szükséges valamennyi információt. A következő állami hatóságoknál és az alábbi vállalatok telephelyén került sor ellenőrző látogatásokra:
- (a) *A Kínai Népköztársaság kormánya*
- Kínai Kereskedelmi Minisztérium, Peking, Kína
- (b) *Uniós gyártók és szövetségük*
- CEPIFINE, Brüsszel, Belgium
 - Sappi Fine Paper Europe, Brüsszel, Belgium
 - LECTA Csoport (CARTIERE DEL GARDA SpA, Riva del Garda, Olaszország; CONDAT SAS, Le Plessis Robinson, Franciaország és TORRAS-PAPEL, S.A., Barcelona, Spanyolország), Barcelona, Spanyolország
 - Burgo Group spa, Altavilla Vicentina, Olaszország és kapcsolatban álló vállalatai, Burgo Distribuzione srl, Milánó, Olaszország és Ebix sa, Barcelona, Spanyolország
 - Papierfabrik Scheufelen GmbH, Lenningen, Németország
- (c) *Kínai exportáló gyártók*
- (1) Sinar Mas Paper (China) Investment Co., Ltd, az Asia Pulp & Paper Group („APP”) holdingvállalata
- Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, Zhenjiang város, Jiangsu tartomány, Kína
 - Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, Suzhou város, Jiangsu tartomány, Kína
 - Ningbo Zhonghua Paper Co., Ltd, Ningbo város, Zhejiang tartomány, Kína
 - Ningbo Asia Pulp & Paper Co., Ltd, Ningbo város, Zhejiang tartomány, Kína
- (2) Chenming Paper Group (a továbbiakban: Chenming)
- Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, Shouguang város, Shandong tartomány, Kína
 - Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, Shouguang város, Shandong tartomány, Kína
- (d) *Uniós importőrök*
- Cartaria Subalpina, Torino, Olaszország
 - Paperlinx, Northampton, Egyesült Királyság

1.4. VIZSGÁLATI IDŐSZAK ÉS FIGYELEMBE VETT IDŐSZAK

- (15) A támogatás és a kár vizsgálata a 2009. január 1-jétől 2009. december 31-ig terjedő időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) vonatkozott. A kár felmérése szempontjából fontos tendenciák vizsgálata a 2006. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakot foglalta magában (a továbbiakban: figyelembe vett időszak).

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

2.1. ÉRINTETT TERMÉK

- (16) Az érintett termék a Kínából származó, jelenleg az ex 4810 13 20, ex 4810 13 80, ex 4810 14 20, ex 4810 14 80, ex 4810 19 10, ex 4810 19 90, ex 4810 22 10, ex 4810 22 90, ex 4810 29 30, ex 4810 29 80, ex 4810 99 10, ex 4810 99 30 és ex 4810 99 90 KN-kód alá tartozó bevont finompapír, vagyis az egyik vagy mindkét oldalán bevont papír vagy karton (kivéve a nátronpapírt vagy -kartont), ívekben vagy tekercsekben, amelynek tömege legalább 70 g/m² és legfeljebb 400 g/m², fehérítési foka pedig (az ISO 2470-1 szerint mérve) 84-nél nagyobb (a továbbiakban: érintett termék).
- (17) Az érintett termék jó minőségű, általában írott anyagok, mint például magazinok, katalógusok, éves jelentések, évkönyvek nyomtatásához használt papír vagy karton. Az érintett termék az íves („cut star”) nyomtatógépekben való használatra alkalmas íveket és tekercseket is magában foglalja. Az íves nyomdagépekben való használatra alkalmas tekercseket („felvágott tekercsek”) a nyomtatás előtt darabokra kell vágni, éppen ezért ezek helyettesíthetők, és az ívekkel közvetlenül versenyző termékek.
- (18) Az érintett termék nem foglalja magában a rotációs gyorsajtóhoz használható tekercseket. A rotációs gyorsajtóhoz használható tekercsek olyan tekercsek, melyek esetében az ISO 3783:2006 vizsgálati szabvány szerint végzett, a tépőszilárdság meghatározásához szükséges (gyorsított sebességű módszer szerint, IGT-tesztkészülék (elektromos modell) alkalmazásával végzett) teszt eredménye 30 N/m-nél alacsonyabb értéket mutat a papír keresztirányban („cross-direction”, CD) való mérésakor és 50 N/m-nél alacsonyabb értéket a gyártási irányban („machine direction”, MD) való méréskor. Az íves nyomdagépekben használt tekercsekkel szemben a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercseket általában közvetlenül a nyomdagépbe vezetik be, és nem vágják fel előzetesen.
- (19) Az egyik fél azt állította, hogy a vizsgálati termékkört túl szűken határozták meg, és a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercsekben áruktól érintett terméket is tartalmaznia kellene. A fél állítása szerint a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercsek és a vizsgálat körébe tartozó termékek (felvágott tekercsek és ívek) azonos alapvető műszaki és fizikai jellemzőkkel rendelkeznek, és egymástól nem különböztethetők meg. Azt állította továbbá, hogy mindkettőt használják magas minőségű nyomtatáshoz, és így ezek bizonyos mértékben felcserélhetők egymással.

- (20) A fenti állítással szemben azonban a vizsgálat megerősítette, hogy valójában konkrét különbségek állnak fenn a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercsek és az íves nyomdagépekben használt tekercsek műszaki és fizikai jellemzői között, például a nedvességet és a merevséget illetően. A vizsgálat alátámasztotta azt is, hogy a fenti 0 preambulumbekzdésben felsorolt műszaki tulajdonságok egyedül a rotációs gyorsajtóhoz használható tekercsekre jellemzők. A fenti különbségek következtében a rotációs gyorsajtóhoz használt és az íves nyomdagépekben használt papírok nem használhatók ugyanazon típusú nyomdagépben, és így egymással nem felcserélhetők. Megjegyzendő, hogy valamennyi fél egyetértett abban, hogy a két papírtípus eltér felületi és szakítószilárdságukban.
- (21) A szóban forgó fél továbbá azt állította, hogy az ügyfelek az érintett termék piacát egységes piacnak tekintik, függetlenül attól, hogy a terméket ívekben, felvágott tekercsekben vagy rotációs tekercsekben árusítják, azaz a forgalmazási csatornák ugyanazok. Az említett termékcsoportok eltérő műszaki jellemzői csak minimális árkülönbségeket eredményeznek.
- (22) A vizsgálat igazolta azonban azt is, hogy a két tekercstípus gazdasági szempontból sem cserélhető fel egymással, mivel a rotációs gyorsajtóhoz használt tekercseket nagy mennyiségű nyomtatási feladatokhoz használják, általában megrendelésre készítik és azok adott időpontban történő leszállítást igényelnek, így ezeket a termékeket nem közvetítők raktározzák, hanem közvetlenül a végfelhasználókhoz szállítják, azaz más értékesítési csatornán keresztül értékesítik őket, mint az íves nyomdagépekhez használt tekercseket. Az eltérő gyártási folyamat és a nyomtatási folyamat eltérő mértékű gazdaságossága jól érzékelhető árkülönbségekhez vezet.
- (23) Továbbá a rotációs gyorsajtóhoz használható tekercseket a figyelembe vett időszakban nem importáltak Kínából. Valószínűtlennek tekinthető az is, hogy ezeket a termékeket a jövőben importálni fogják, mivel e termékek messziről történő beszerzése az előző preambulumbekzdésben említett okokból gazdaságilag nem életképes.
- (24) Ennek alapján ezeket az állításokat el kellett utasítani.
- (25) Ugyanazon fél állítása szerint a tépőszilárdság nem a legmegfelelőbb műszaki jellemző a termékek közötti különbségtétel szempontjából, mivel ez a vizsgálat általános jellegű, és a vizsgált papír nedvességtartalma is befolyásolhatja a vizsgálati eredményeket. Ez a fél azt is állította, hogy az uniós gyártók által előállított rotációs tekercseken a tépőszilárdság mérésére a saját laboratóriumában elvégzett néhány más vizsgálat alapján megállapítható, hogy a jelenlegi termékmeghatározás ezeket a termékeket nem fedi le, ami véleménye szerint azt bizonyítja, hogy a „tépőszilárdság” kritériuma nem alkalmas a rotációs gyorsajtóban, illetve az íves nyomdagépekben való használatra szánt bevontfinompapír-fajták megkülönböztetésére. A fél ezen bizonyíték alapján azt állította, hogy a rotációs tekercseket önkényes alapon zárták ki a vizsgálatból.

- (26) Nem nyújtottak be olyan bizonyítékot, amely alátámasztotta volna, hogy az ISO 3783:2006 vizsgálati szabvány szerint végzett vizsgálatok eredményei a papír nedvességtartalma miatt nem lennének megbízhatók.
- (27) Az exportáló gyártó által benyújtott vizsgálati eredmények mindössze a saját laboratóriumában elvégzett vizsgálatok eredményeinek az összefoglalását tartalmazták. Különösen fontos megjegyezni, hogy az exportáló gyártó az eredményeket nem bocsátotta az egyéb érdekeltek, különösen az uniós gazdasági ágazat rendelkezésére, hogy azokat ellenőrizhessék, illetve hogy az észrevételeiket megtehessek, továbbá többszöri felhívás ellenére sem nyújtott be nem bizalmas jellegű egyértelmű összefoglalót ezzel kapcsolatban.
- (28) Az exportáló gyártó a tájékoztatás után semmiféle további részletes információval nem szolgált, amely segíthette volna a vizsgálat megbízhatóságának megítélését. Mivel az exportáló gyártó nem bocsátotta rendelkezésre az elvégzett vizsgálatokról készült összefoglaló nem bizalmas jellegű változatát, azok a vállalatok, amelyeknek a rotációs tekercseit állítólag vizsgálták, a levont következtetésekkel kapcsolatban nem tudták észrevételeiket megtenni. A Bizottság így nem tudta objektíven ellenőrizni, hogy a benyújtott vizsgálati eredmények megbízhatóak és pontosak-e, illetve hogy a jelenleg folyó bizottsági vizsgálat során lehet-e azokra támaszkodni. A Bizottság a rendelkezésére álló tények alapján úgy ítélte meg, hogy a vizsgálatok objektivitása és megbízhatósága nem kielégítő, mivel az exportáló gyártó által közölt bizalmas információkat megbízható források révén nem tudta ellenőrizni.
- (29) A megállapítások közzététele után ugyanaz az exportáló gyártó olyan újabb vizsgálati eredményeket bocsátott a Bizottság rendelkezésére, amelyeket a nevében külső vizsgáló laboratórium végzett el, és ismételten azt állította, hogy a rotációs gyorsajtóban való használatra szánt bevont finompapírt önkényesen zárták ki a vizsgálat hatálya alól. A vizsgálati jelentésben az szerepel, hogy a tépőszilárdság mérését 25 olyan, rotációs gyorsajtóhoz használt tekercsmintán végezték el, amelyeket az exportáló gyártó bocsátott a laboratórium rendelkezésére és azokat az uniós gyártók által előállított papírmintákként azonosította. E szerint a jelentés szerint a fenti 0 preambulumbekzdésben említett két követelménynek egyetlen papír sem felelt meg.
- (30) A vizsgálati jelentés értékelése feltárta először is azt, hogy a külső laboratórium által készített vizsgálati jelentés főként olyan termékekre vonatkozott, amelyekre nézve ezek az eredmények irrelevánsak voltak, mivel a vizsgált minták túlnyomó többsége voltaképpen nem rotációs tekercs volt; másodsor, a vizsgálati jelentés olyan termékekre vonatkozott, amelyeket nem azonosítottak megfelelően, ugyanis a vizsgálati jelentésből nem lehetett megállapítani, hogy a vizsgált papírt íves nyomdagépekben vagy rotációs gyorsajtóban való használatra szánták-e, mivel a jelentésben megjelölt papírmárka mindkét formátumban létezett. A vizsgálati jelentés ezenkívül semmiféle biztosítékot nem nyújt arra, hogy tényleg azokon a tekercseken végezték el a vizsgálatokat, amelyeket mintaként megjelöltek.
- (31) A külső laboratórium vizsgálati jelentésére válaszul a panaszos benyújtotta azon vizsgálatok eredményeit, amelyeket az egyik uniós gyártó végzett el a rotációs tekercsek ugyanazon mintáin, mint amelyeket állítólag a külső laboratórium is vizsgált. Ez a vizsgálat más eredményeket mutatott. A különbségeket a panaszos annak tulajdonította, hogy eltérhettek a vizsgálati körülmények, és így lehetséges, hogy megsértették az ISO 3783:2006 szabványt, azaz azt a szabványt, amely szerint az ideiglenes rendelet (16) preambulumbekzdésében meghatározott tépőszilárdságot mérni kell.
- (32) A végleges megállapítások közzététele követően az exportáló gyártó kétségbe vonta a Bizottság objektivitását, mivel az elutasította a külső laboratórium vizsgálati eredményeit. Azzal érvelt, hogy a független szakértő vakvizsgálatot végzett, a megfelelő ISO-szabvány betartása mellett. Az exportáló gyártó egy az igazgatója által eskü alatt tett nyilatkozatot nyújtott be, amely magyarázatot tartalmaz a vizsgálatban felhasznált minták eredetére vonatkozóan, hogy bizonyítsa a vizsgálat függetlenségét, pontosságát és reprezentatív jellegét.
- (33) Először is a Bizottság sohasem vonta kétségbe a külső laboratórium vizsgálati jelentésének objektivitását; e tekintetben nincs jelentősége annak a ténynek, hogy vakvizsgálatot végeztek-e. Másrészt a kétségek a vizsgált minták kiválasztására és eredetére vonatkozó biztosítékokat illetően, nem pedig magával a vizsgálati kapcsolatban merültek fel. Az exportáló gyártó érvei nem oszlatták el ezeket a kétségeket, mivel azok hiányosak és számos tekintetben pontatlanok voltak; így például az exportáló gyártó szerint a rotációs tekercsektől eltérő termékek felvétele adminisztratív hibákra vagy a beszállók tévedésére vezethető vissza, akik adott esetben rossz mintákat szállítottak.
- (34) Mivel az állítólagosan vizsgált termékek forrása és mintái sem voltak egyértelműen azonosíthatók és a különböző felek által végzett vizsgálatok eredményei ellentmondóak voltak, úgy vélték, hogy a kínai exportáló gyártó nevében eljáró külső laboratórium által benyújtott vizsgálati jelentés nem bizonyította egyértelműen, hogy a tépőszilárdság vizsgálata nem volt megfelelő a rotációs gyorsajtóban használható bevont finompapír és az íves nyomdagépekben használt bevont finompapír megkülönböztetéséhez. Ebből következően a vizsgálati jelentés nem igazolta, hogy a rotációs gyorsajtóban használt bevont finompapírt önkényesen zárták ki a vizsgálat hatálya alól.
- (35) Ami a tépőszilárdságnak mint a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercsek megkülönböztetésére szolgáló kritériumnak a jelentőségét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a fogalommeghatározás szerint a két termékcsoporthoz többek között a termékek végső felhasználása alapján különböztetik meg, tehát aszerint, hogy a termék – a megfelelő nyomdagépek által támasztott, többek között a tépőszilárdságra vonatkozó jellemzőkben megnyilvánuló követelmények alapján – rotációs gyorsajtóban vagy íves nyomdagépekben való használatra alkalmas-e. Meg kell továbbá jegyezni, hogy a tépőszilárdság csak az egyik olyan tényező, amely megkülönbözteti a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas bevont finompapírt az íves nyomdagépekben való használatra alkalmas bevont finompapírtól, és a fenti (18), illetve (20) preambulumbekzdések további kritériumokat is tartalmaznak, amelyeket az érintett exportáló gyártó nem vitatott. Az egyik fél arra hivatkozott, hogy az ideiglenes rendelet (20) preambulumbekzdésében említett nedvesség nem tartozik a termékek megkülönböztetésé-

- lehetővé tevő alapvető jellemzők közé. E tekintetben azonban más felek eltérő állításokat képviseltek a vizsgálat során. Mindazonáltal minden esetben a merevséget és a tépőszilárdságot tekintették a legmeghatározóbb tényezőnek.
- (36) Válaszbeadványában a panaszos elismerte, hogy lehetnek olyan tekercsek, amelyek nem felelnek meg teljesen a fenti (18) preambulumbekzdésben említett, a tépőszilárdságra vonatkozó valamennyi kritériumnak, mégis alkalmasak a rotációs gyorsajtóban való használatra. Fenntartotta azonban azt a nézetét, hogy a tépőszilárdság mérése az egyetlen olyan vizsgálat, amely révén teljes bizonyossággal megállapítható, hogy egy tekercs valóban alkalmas-e a rotációs gyorsajtóban való használatra, azaz amennyiben egy tekercs megfelel a fenti (18) preambulumbekzdésben említett tépőszilárdságra vonatkozó kritériumoknak, úgy az biztosan rotációs tekercs.
- (37) Az exportáló gyártó – a tépőszilárdságra vonatkozó fenti állítások alátámasztására – utalt azokra az érvekre, amelyeket az egyik panaszos uniós gyártó az Egyesült Államokban lefolytatott dömpingellenes, illetve szubvencióellenes vizsgálatokban felhozott, miszerint az uniós gyártó állítólag elismerte, hogy a rotációs tekercseket sem a tépőszilárdság, sem más egyéb mérés alapján nem lehet megkülönböztetni.
- (38) A panaszos vitatta az exportáló gyártó kijelentéseit és azt állította, hogy az Egyesült Államokban lefolytatott eljárásokból éppen az derül ki, hogy a rotációs tekercseket egyértelműen el lehet különíteni a bevont finompapírtól.
- (39) Meg kell jegyezni először is, hogy az exportáló gyártó által említett nyilatkozatokat egy másik joghatóság vizsgálatának keretében olyan felek tették, akik a jelenlegi eljárásban nem érintettek, így azok nem relevánsak. Másodsorban, az Egyesült Államok hatóságai az említett vizsgálatokban azt állapították meg, hogy az íves nyomdagépekben használt bevont finompapírt egyértelműen meg lehet különböztetni a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercsektől. A felvágott tekercseket félkész termékeknek tekintették, míg a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercseket nem tekintették érintett terméknek. Az USA-beli hatóságok a termékkörre vonatkozó meghatározásukban nem határozták meg pontosan a rotációs tekercsek fogalmát. A tépőszilárdság kritériuma ezért az említett vizsgálatban a termékkör meghatározása szempontjából nem volt lényeges.
- (40) A fenti észrevételek alapján a „tépőszilárdság” műszaki jellemzőről megerősítették, hogy megbízható jellemző a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas bevont finompapír leírásához.
- (41) A benyújtott észrevételekből azonban az is kiderült, hogy léteznek olyan rotációs tekercsek, amelyek akkor is használhatók rotációs gyorsajtóhoz, ha nem felelnek meg teljes mértékben a tépőszilárdságra vonatkozó minden kritériumnak. Ebből a célból szükségesnek tekintették a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercsek fogalommeghatározásának további pontosítását.
- (42) Annak érdekében, hogy további kritériumot határozzanak meg azon rotációs tekercsek megkülönböztetésére, amelyek a tépőszilárdság valamennyi kritériumának nem felelnek meg teljes mértékben, a panaszos azt javasolta, hogy tekintsék rotációs tekercsnek azt a tekercset, amelyik a tépőszilárdság vizsgálatán nem felel meg teljes mértékben, viszont a belső magmérete 80 mm-nél kisebb.
- (43) A kínai kormány és az exportáló gyártó arra hivatkozott, hogy a magméretnek a termék meghatározásának új elemeként történő felvétele a rotációs tekercsek, ezáltal pedig az érintett termék meghatározásának felülvizsgálatát jelenti. Emellett a belső magméret nem megfelelő kritérium, mivel 80 mm-nél nagyobb magmértetű rotációs tekercsek, illetve 80 mm-nél kisebb magmértetű felvágott tekercsek is léteznek.
- (44) A Bizottság erőfeszítéseket tett arra vonatkozóan, hogy tovább pontosítsa a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercsek meghatározását, és további részleteket dolgozzon ki annak érdekében, hogy még egyértelműbben elkülönítse egymástól az érintett terméket és az egyéb termékeket, ezáltal többek között minimálisra csökkentve az intézkedések kijátszásának lehetőségét. A magméret megfelelő alternatív fogalommeghatározásként való alkalmazhatóságára irányuló bizonyíték azonban arra mutatott rá, hogy ez a kritérium az érintett termék, azaz a 80 mm-nél kisebb magmértetű felvágott tekercsek lehetséges kizárásához vezetne. Ezért ezt a kritériumot mint a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercsek megkülönböztetésére szolgáló kritériumot elvetették.
- (45) A kínai exportáló gyártók csoportjának állításával ellentétben a fentiek nem érintik annak a módszernek a megbízhatóságát, amely alapján a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas tekercseket kizárták ennek a vizsgálatnak a hatálya alól.
- (46) A vizsgálat során egyes felek azt is állították, hogy a többretegű papírt és a többretegű kartont (amelyek meghatározása a következő preambulumbekzdésben szerepel) ki kell zárni a vizsgálatból. Állításuk szerint a többretegű papír és a többretegű karton eltérő fizikai jellemzőkkel rendelkezik: több rétegből állnak, merevbbek és kisebb a sűrűségük, illetve a rendeltetésük is eltérő, mivel általában összecsukható kartondobozokhoz és csomagolóanyagokhoz használják őket. Ezek a felek azt is állították, hogy az egyrétegű és a többretegű karton fizikai megjelenésük alapján könnyen megkülönböztethető.
- (47) A 4805 vámtarifaszámhoz fűzött HR-magyarázatban található meghatározás szerint a többretegű papír és a többretegű karton olyan termékek, amelyeket kettő vagy több réteg nedves rostanyag összepréseléséből nyernek, amely rétegek közül legalább az egyik a többbitől eltérő jellemzőkkel bír. E különbségek adódhatnak a felhasznált rostanyagok jellegéből (pl. újrahasznosított hulladék), a gyártási módszerből (pl. mechanikai vagy vegyi), illetve, amennyiben a rostanyagok tulajdonságai és gyártási eljárásuk is megegyeznek, a feldolgozottságuk fokától (pl. fehérítetlen, fehérített vagy színezett).

(48) A vizsgálat megállapította, hogy a többrétegű papírnak és kartonnak valóban van néhány eltérő fizikai és műszaki jellemzője – például több réteg rostanyagból állnak, ami merevbbé teszi őket. A többrétegű papírt és kartont eltérő gyártási módszerrel állítják elő, amihez más típusú papírgyártó gép szükséges, mint a bevont finompapír gyártásához, mivel a gyártási folyamat során több réteg rostanyagot préselnek össze egyetlen terméké. A többrétegű papírt és kartont a bevont finompapírhoz képest más területeken (főként csomagoláshoz) használják fel, míg az utóbbit reklámanyagok, magazinok stb. magas minőségű nyomtatásához. Ezért megállapították, hogy a (47) preambulumbekzdés szerinti többrétegű papír és karton nem tartozik az érintett termékek körébe. Következésképpen a többrétegű papír és karton behozatalára vonatkozó korábban említett KN-kódokat ki kell zárni a vizsgálat hatálya alól.

(49) Végezetül egy kínai gyártó azt állította, hogy a kartonokat ki kell zárni a vizsgálatból, mert nem felelnek meg a finompapír fogalmának (függetlenül attól, hogy bevontak-e vagy sem), hiszen a súlyukat, a vastagságukat és a merevségüket illetően különböznek a finompapírtól. Megállapították, hogy a „karton” kifejezést általában olyan papírra használják, amelynek magas a szilárdsága (ami a papírt általában nehezebbé teszi), azaz a „karton” köznapiban értelemben olyan papír, amelynek az alaptömege 224 g/m^2 -nél nagyobb. A vizsgálat azonban megállapította, hogy a tömegbeli különbségnek nincs jelentős hatása az olyan fizikai és műszaki jellemzőkre, valamint a végfelhasználásra, amely az érintett terméktől megkülönböztethetővé tenné. A Bizottság azt is megállapította, hogy a 0 preambulumbekzdésnek megfelelően minden olyan bevont finompapír, amelynek a tömege legalább 70 g/m^2 , de nem több, mint 400 g/m^2 , kifejezetten beletartozik az érintett termék meghatározásába. Ezért a kartont „érintett terméknek” kell tekinteni.

2.1.1. HASONLÓ TERMÉK

(50) Megállapították, hogy a kínai piacon, továbbá az Unióban az uniós gyártók által előállított és értékesített termékek és az érintett termék alapvető fizikai és műszaki jellemzői, valamint felhasználási formái megegyeznek. Ezért ezeket a termékeket az alaprendelet 2. cikkének (c) bekezdése értelmében hasonló terméknek tekintik.

3. MINTAVÉTEL

3.1. MINTAVÉTEL A KÍNAI EXPORTÁLÓ GYÁRTÓK KÖRÉBEN

(51) Csak két kínai exportáló gyártói csoport válaszolt az eljárás megindításáról szóló értesítésben foglalt mintavételi adatokat kérő felhívásra. Az egyik csoport (Chenming) két egymással kapcsolatban álló exportáló gyártót, míg a másik csoport (APP) négy egymással kapcsolatban álló exportáló gyártót képvisel. Az együttműködő exportáló gyártók képviselik az érintett termék Kínából az Unióba irányuló teljes exportját. Ilyen körülmények között a Bizottság úgy határozott, hogy a kínai exportáló gyártók körében nincs szükség mintavételre.

(52) Az APP-csoport négy egymással kapcsolatban álló exportáló gyártója közül kettőről megállapították, hogy csak a(47) preambulumbekzdésben említett többrétegű kartont gyártják. Ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy a következtetés szerint a többrétegű kartont ki kell zárni a jelenlegi vizsgálat hatálya alól. Emlékeztetni kell arra is, hogy a többrétegű kartont a párhuzamosan folyó dömpingellenes eljárás hatálya alól is kizárták. Ezért megállapították, hogy a kizárólag többrétegű kartont előállító két, egymással kapcsolatban álló exportáló gyártó ebben az eljárásban nem érintett. Az e rendeletben található megállapítások így nem az általuk közölt információkon és adatokon alapulnak.

3.2. MINTAVÉTEL AZ UNIÓS GYÁRTÓK KÖRÉBEN

(53) Tekintettel arra, hogy sok érintett uniós gyártó van, a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban mintavételre kerül sor. A benyújtott tájékoztatások vizsgálatát követően, és azt figyelembe véve, hogy csak négy uniós gyártó válaszolt az eljárás megindításáról szóló értesítésben meghatározott határidőkön belül, a Bizottság úgy határozott, hogy nincs szükség mintavételre. A Bizottság a négy gyártót (amelyek a teljes gyártás 61 %-át képviselik) a 0 preambulumbekzdésben meghatározott uniós gazdasági ágazatra nézve reprezentatívnak ítélte. A négy vállalat által megadott információkat a helyszínen ellenőrizte, és a 0 preambulumbekzdés tárgyát képező mikromutatók céljára felhasználta.

3.3. MINTAVÉTEL A FÜGGETLEN IMPORTŐRÖK KÖRÉBEN

(54) Tekintettel arra, hogy sok érintett importőr van, a Bizottság az importőröknek az eljárás megindításáról szóló értesítésben jelezte, hogy az alaprendelet 27. cikkével összhangban mintavételre kerül sor. A benyújtott tájékoztatások vizsgálatát követően azonban, és azt figyelembe véve, hogy kevés importőr jelezte az együttműködési szándékát, a Bizottság úgy határozott, hogy nincs szükség mintavételre.

4. TÁMOGATÁS

4.1. ELŐZETES MEGJEGYZÉSEK

(55) Emlékeztetni kell arra, hogy mind a kínai kormány, mind a négy kínai exportáló gyártó visszaküldte a kitöltött kérdőíveket és a válaszok ellenőrzése érdekében hozzájárult a helyszíni ellenőrző látogatásokhoz.

(56) A kitöltött kérdőívek visszaküldését követően a Bizottság három hiánypótlást kérő levelet, és az ellenőrző látogatást megelőzően értesítést küldött a kínai kormánynak. A Bizottság elegendő időt biztosított a kínai kormány számára az előkészületekre és a jogosan igényelt beadványok elküldésére. Valójában a határidőket a kínai kormány számára jelentősen meghosszabbították, például a kitöltött kérdőívek visszaküldése esetén két héttel, azaz a kitöltött kérdőívek visszaküldésére összesen 49 nap állt

a rendelkezésükre, az első hiánypótlást kérő levél esetében pedig három héttel, azaz erre összesen 40 nap állt rendelkezésükre.

- (57) A helyszíni ellenőrző látogatást megelőzően a kínai kormány további írásbeli információkat kért a Bizottságtól, különösen az ellenőrző látogatás során feltenni kívánt kérdések teljes listáját, továbbá azoknak a minisztériumoknak a felsorolását, amelyeket az ellenőrző látogatások várhatóan érinteni fognak. Azzal érveltek, hogy ennek hiányában a Bizottság – mint vizsgáló hatóság – a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodásban, különösen a VI. melléklet (8) bekezdésében meghatározott feladatait nem tudja ellátni. A kínai kormány azt is állította, hogy ilyen információ hiányában nem tudja garantálni az ellenőrző látogatás kimenetelét.
- (58) A Bizottság a kínai kormány kérését nem tudta elfogadni. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás VI. mellékletének (8) bekezdésében, illetve az alaprendelet 26. cikkében foglalt valamennyi vonatkozó feltételnek eleget tett. Az ellenőrző látogatás előtt levelet küldött a kínai kormánynak, amelyben részletesen felsorolta a napirendi pontokat (napi bontásban az egyes megvitatandó rendszereket), és kérte, hogy az egyes rendszerekért felelős hatóságok, illetve a kínai kormány által küldött beadványok elkészítésében közreműködő munkatársak legyenek jelen az ellenőrző látogatáson. A Bizottság a helyszíni ellenőrző látogatásokat megelőzően kifejtette, hogy csak a kínai kormány ismeri a vizsgálat tárgyát képező rendszerekért felelős hatóságokat, illetve azokat a tisztviselőket, akik leginkább közre tudnának működni az ellenőrzésben és válaszolni tudnának a feltett kérdésekre. Az egyes kérdések felsorolását illetően a helyszíni ellenőrző látogatás előtt és közben kifejtette, hogy sem a WTO, sem az uniós jogszabályok nem írják elő az ilyen jellegű felsorolást, és a vizsgálat célja az, hogy a kínai kormány által a kérdőívre adott válaszokat, illetve a vonatkozó kiegészítő beadványokat ellenőrizzék, ezért az ellenőrzés során ezen dokumentumok felépítését fogják követni. A Bizottság törekedni fog arra, hogy a folyamatban lévő eljárásához szükséges további információkat is összegyűjtse és tisztázza, a pontos kérdések azonban ebben a vonatkozásban attól függenek, hogy a kínai kormány a válaszai első ellenőrzésére milyen visszajelzéseket ad. A Bizottság az ellenőrző látogatást megelőzően azt is egyértelműen a kínai kormány tudomására hozta, hogy a vizsgálatot súlyosan hátráltatja, ha nem adják meg a kért információkat, illetve ha a vizsgáló hatósággal nem működnek együtt az eljárás lefolytatásához szükségesnek tartott információk és adatok ellenőrzésében. Az alaprendelet 28. cikke rendelkezéseinek a következményeire szintén felhívták a kínai kormány figyelmét.
- (59) A Bizottság Pekingben, a Kínai Kereskedelmi Minisztériumban tett ellenőrző látogatás során törekedett arra,

hogy az alaprendelet 11. és 26. cikkével összhangban ellenőrizze azokat az információkat, amelyek a kínai kormány válaszána elkészítéséhez felhasznált igazoló dokumentumok alapját képezték. A Bizottság ennek során előzetesen arra a következtetésre jutott, hogy az információk és az igazoló dokumentumok hiánya a kérdőívre adott válaszok megfelelő ellenőrzését nem teszi lehetővé. Ezenkívül a kínai fél bizonyos információkat egyáltalán nem adott meg, még külön kérésre sem, és egyes kérdésekre egyszerűen nem válaszolt. A kínai kormányt tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) és (6) bekezdése szerint milyen következményekkel jár, ha nem működik együtt.

- (60) A kínai kormány azzal érvelt, hogy a vizsgáló hatóság ésszerűen indokolja meg az információ szükségességét úgy, hogy ne éljen vissza a jogaival. Azzal is érvelt, hogy az információkat nem kellene figyelmen kívül hagyni azért, mert azok nem tekinthetők minden szempontból ideálisnak. A fenti érvek alapján a kínai kormány azt állította, hogy a legjobb tudása szerint együttműködött és a kérdőívre adott válaszai hiánytalanok voltak. Azt is állította, hogy a helyszíni ellenőrző látogatás ütemterve nem volt kellőképpen részletes, mivel az ellenőrzést megelőzően küldött levélben nem volt egyértelműen meghatározva, hogy mit kívánnak ellenőrizni, és a Bizottság nem folytatott külön ellenőrzéseket minden egyes kormányzati szervnél. Azt is állították, hogy a Bizottság túlságosan nagy terheket rótt a kínai kormányra és a tárgyhoz nem tartozó, szükségtelen információkat kért.
- (61) Ami az ellenőrző látogatások ütemezését illeti, meg kell jegyezni, hogy a kínai kormány elfogadta a látogatások tervezett időpontját, ütemtervét és helyszínét. Az ellenőrző látogatások ütemezéséről szóló megbeszélések 2010 augusztusában folytak. A Bizottság az ellenőrző látogatások időpontjára először 2010 októberének első hetét javasolta, később azonban kínai kérésre ezt az időpontot először 2010 októberének második hetére, végül 2010 októberének harmadik hetére módosította. Így alaptalanok az ellenőrző látogatások ütemezését illető panaszok, mivel a Bizottság minden tőle telhetőt megtett a megfelelően indokolt kínai kérések teljesítése érdekében. A kért információkkal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a kínai kormány soha nem kifogásolta a kérdőívek felépítését vagy azt a módszert, ahogyan az információkat kérték. A kínai kormány nevében a Kínai Kereskedelmi Minisztérium küldte el a kitöltött kérdőívet és a további beadványokat. A Bizottság olyan információkat kért, amelyeket szükségesnek ítélt annak érdekében, hogy reprezentatív megállapításokat tehessen, és ehhez következetesen tartotta magát, amikor a vizsgálat során ugyanezeket az adatokat és információkat kérte, illetve felkérte a kínai kormányt, hogy magyarázza meg a beadványban szereplő információkat és a vizsgálat tárgyát képező rendszerekkel való kapcsolatukat.

4.2. EGYEDI TÁMOGATÁSI PROGRAMOK

(62) A Bizottság a panaszban, illetve a kitöltött kérdőívekben szereplő információk alapján a következő rendszereket vizsgálta, mivel ezek állítólag kormányzati támogatásban részesülnek:

I. Kedvezményes hitelek biztosítása a bevontpapírgyártás számára

II. Társaságiadó-programok

— Kedvezményes adópolitika az új, illetve csúcstechnológiát alkalmazó minősülő vállalkozások részére

— Kedvezményes adópolitika a kutatás és fejlesztés területén

— Osztalék adómentessége a minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások között

III. Közvetett adó- és behozatalivám-programok

— Hozzáadottérték-adó (héta) és vám alóli mentesség az importált berendezésekre

— Héa-engedmény a belföldön gyártott berendezésekre

— Városi közterület-fenntartási adó, építési adó és oktatási különadó alóli mentesség a külföldi tőkével működő vállalatoknak

IV. Támogatási programok

— Híres márkák

— Különleges alapok a külföldi befektetési projektek ösztönzésére

— Támogatás a dömpingellenes eljárások során történő válaszadáshoz

— Shouguang technológiafejlesztési támogatás (Shouguang Technology Renovation Grant)

— Suzhou Ipari Park Szellemi Tulajdonjogok Alap (Suzhou Industrial park Intellectual Property Right Fund)

— A csúcstechnológiai ipar fejlesztésére létrehozott alap támogatása

— A Suzhou Ipari Parktól a növekedés fenntartásáért kapott díj

— A Jiangsu tartomány Taihu tava vízszennyeződések kezelésére létrehozott különleges alap

— A Suzhou Ipari Park energiamegtakarítására létrehozott különleges alapok

— A legfőbb szennyezőanyagok teljes kibocsátásának a Suzhou város által önkormányzati

szinten történő csökkentésére létrehozott különleges alap

— A víztakarékos és kibocsátáscsökkentő megoldások támogatása

— A Suzhou Környezetvédelmi Hivaltól kapott környezetvédelmi díj

— Az energiamegtakarításért kapott díj Shouguanban

V. Az állam által a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított áruk és szolgáltatások biztosítása

— Földhasználati jogok biztosítása

— A papírgyártáshoz szükséges vegyszerek biztosítása

— Villamos áram biztosítása

4.2.1. KEDVEZMÉNYES HITELEK BIZTOSÍTÁSA A BEVONT-PAPÍR-GYÁRTÁS SZÁMÁRA

a) Bevezetés

(63) Az állami fejlesztési bankok, valamint az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankok az érintett termék kínai gyártói számára állítólag kedvezményes kamatozású hiteleket nyújtanak annak érdekében, hogy a kínai kormány politikája nyomán pénzügyi támogatást biztosítsanak a kínai papírgyártás ösztönzésére és növekedésének elősegítésére. Amint az az ötéves tervből és az iparpolitikából kiderül, a bankrendszer kedvezményes finanszírozási kezdeményezésekben részesítette a papírgyártást.

b) A rendelkezésre álló tények felhasználása

(64) A Bizottság a panaszban szereplő információk alapján arra törekedett, hogy megvizsgálja a bevontpapírgyártásnak nyújtott banki hiteleket. Ennek érdekében a Bizottság szükségesnek ítélte, hogy a kínai kormánytól a kérdőívben és a további beadványokban konkrét információkat és adatokat kérjen a kínai papíragazat ösztönzésére és fejlesztésének támogatására irányuló kormányzati tervekről és projektekről. Ezek a tervek és projektek a következők:

— Kína polgári gazdasági és szociális fejlődésére irányuló tizedik ötéves terv (a továbbiakban: tizedik ötéves terv)

— A tizedik ötéves terv a papírgyártásban (a továbbiakban: papírgyártási terv)

— A tizedik ötéves és a 2010. évi különterv a nemzeti erdészeti és papírgyártási integrációs projekt kialakítására (a továbbiakban: integrációs projekt)

- Az Államtanács 40. sz. határozata „az ipari szerkezetátalakítás támogatásáról szóló ideiglenes rendelkezések” közzétételéről és végrehajtásáról (a továbbiakban: 40. sz. határozat)
- Az ipari szerkezetátalakításról szóló címtár (a továbbiakban: Címtár)
- Iránymutatások a nemzetgazdasági és szociális fejlődésre irányuló tizenegyedik ötéves tervhez (2006–2010) (a továbbiakban: tizenegyedik ötéves terv)
- Az Államtanács körlevele a tizenegyedik ötéves terv fő célkitűzéseinek végrehajtásáról és a feladatok megosztásáról (a továbbiakban: a tizenegyedik ötéves terv végrehajtásáról szóló körlevél)
- A papírgyártás 2007. évi fejlesztési politikája (a továbbiakban: A 2007. évi papírgyártási terv)
- A Guandong Fejlesztési Terv
- Zhanjiang város tizenegyedik ötéves terve
- Jining város tizenegyedik ötéves terve
- (65) A kínai kormány a tervekkel kapcsolatban csak részben adta meg a kért információkat. A kért tervek közül mindössze kettőt bocsátottak teljes egészében a Bizottság rendelkezésére, azaz a kínai változatot az angol fordítással együtt (a 40. számú határozatot és az ipari szerkezetátalakításról szóló címtárt). A Bizottság által eredetileg kért három regionális tervvel kapcsolatban a kínai hatóságok azt állították, hogy azok nem lényegesek, mivel az együttműködő exportáló gyártók nem ezekben a régiókban találhatóak. Ezért ezeket a terveket nem bocsátották a Bizottság rendelkezésére. A Bizottság ezt elfogadta, azonban kérte azoknak a térségeknek (régióknak, tartományoknak és városoknak) a fejlesztési terveit, ahol az együttműködő exportáló gyártók székhellyel rendelkeznek. A kínai kormány a Bizottság rendelkezésére bocsátotta a Jiangsu tartomány, valamint a Shandong tartomány tizenegyedik ötéves tervének kínai változatát, a fordításukat azonban nem, sőt még a tartalomjegyzék fordítását sem. A két át nem adott tervvel kapcsolatban a kínai kormány azt állította, hogy azok a 2000 és 2005 közötti időszakra vonatkoznak, ezért már elavultak. A Bizottság ezt elfogadta. A fennmaradó terveket (integrációs projekt, tizenegyedik ötéves terv, a tizenegyedik ötéves terv végrehajtására vonatkozó körlevél, a 2007. évi papírgyártási terv) kínai nyelven bocsátották rendelkezésre angol nyelvű tartalomjegyzékkel. A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottság kérése túlságosan megerhelő volt, és mivel korlátozott erőforrásokkal rendelkeznek, ezért nem tudták a szövegek fordítását elkészíteni.
- (66) A fentiekkel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság csak olyan információkat kért, amelyeket a vizsgálat szempontjából szükségesnek ítélt, és a fenti dokumentumok a panaszban szerepeltek. A Bizottság ezenkívül többször is hangsúlyozta, hogy szüksége lesz a kért dokumentumok angol nyelvű változatára. Ez ilyen fontos dokumentumok esetén elengedhetetlen, mivel kizárólag a tartalomjegyzék alapján nem lehet megállapítani, hogy a dokumentum melyik része lényeges a vizsgálat szempontjából. A kínai tervek ráadásul nem voltak túl terjedelmesek és a vonatkozó dokumentáció angol nyelvű változatai független forrásoknál (a kínai jogra szakosodott jogi cégeknél), illetve az Amerikai Egyesült Államok által korábban folytatott szubvencióellenes vizsgálatok dokumentumai között valószínűleg fellelhetők.
- (67) Következésképp a Bizottságnak csak a következő dokumentumok ellenőrzésére volt lehetősége: a 40. sz. határozat, a Címtár, valamint a 2007. évi papírgyártási terv, amelynek az angol nyelvű változata a panaszban is szerepelt, és amelyet az exportáló gyártó is rendelkezésre bocsátott.
- (68) A Bizottság – annak érdekében, hogy a kínai pénzügyi piacon fennálló kormányzati beavatkozás szintjét ellenőrizze, illetve hogy megfelelően áttekinthesse a kínai pénzügyi szektort – információkat kért arról, hogy a pénzügyi intézményekben a kormányzat mekkora tulajdoni hányaddal rendelkezik, illetve arról, hogy az állami tulajdonban lévő bankok mekkora összegű hiteleket biztosítottak, illetve milyen arányban. A kínai kormány azt állította, hogy a banki tulajdonokkal kapcsolatban egyáltalán nincs nyilvántartásuk, noha a kereskedelmi bankokról szóló (2003. évi) 13. sz. törvény 61. cikke előírja, hogy a bankoknak ezeket az adatokat jelenteniük kell „az Államtanács bankfelügyeleti szervének és a Kínai Központi Banknak”. Ami az állami tulajdonban lévő bankok által folyósított hitelek összegét és arányát illeti, a kínai kormány megerősítette, hogy noha ezek az adatok szerepelnek a nyilvántartásokban, azokat nem tudják rendelkezésre bocsátani. A Bizottság oly módon is könnyítette a kínai kormány munkáját, hogy a kormányzati tulajdoni hányadra vonatkozó információkat csak azon pénzügyi intézmények vonatkozásában kérte, amelyekről megállapították, hogy hiteleket folyósítanak az együttműködő exportáló gyártóknak. A kínai kormány azonban még a Kínában működő pénzügyi intézmények eme szűk szegmensére vonatkozóan sem bocsátotta rendelkezésre a kért adatokat.
- (69) A kínai bankok hitelezési politikájának (pl. a hitelek kamatlábának megállapítására alkalmazott módszerek, hitelvizsgálatok stb.) ellenőrzése érdekében a Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy szolgáltatson információkat az érintett állami hatóságok, nevezetesen a Kínai Központi Bank (PBOC) és a Bankfelügyeleti Bizottság politikájáról. A kínai kormány a hitelpolitikával kapcsolatban semmiféle információt nem bocsátott a Bizottság rendelkezésére. A Kínai Központi Bank által a bankrendszerhez intézett semmiféle dokumentumot, szabályozást vagy iránymutatást nem bocsátottak a Bizottság rendelkezésére annak érdekében, hogy a Kínai Központi Banknak a kamatok megállapításában játszott szerepét, illetve a bankrendszerhez fűződő viszonyát alátámasszák. Ezenkívül külön kérésre sem adtak semmiféle magyarázatot a kereskedelmi bankokról szóló (2003. évi) 13. sz.

törvény és különösen annak 34., 38. és 39. cikkei alkalmazására vonatkozóan, amelyek a kereskedelmi bankok hitelezésére és egyéb üzleti tevékenységére vonatkozó alapvető szabályokat írják elő.

- (70) Annak érdekében, hogy ellenőrizze a vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártóknak hitelt folyósító kínai bankok hitelpolitikáját és a kínai bevontfinompapír-gyártás számára biztosított kedvezményes hitelekre vonatkozó információkat, a Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy szervezzen találkozót azokkal a bankokkal, amelyek hitelt folyósítottak az együttműködő exportáló gyártóknak. A kínai kormány azt állította, hogy nem tud közbenjárni az állami tulajdonú bankoknál az ilyen jellegű találkozók megszervezése érdekében. Ezért semmilyen bizonyítékot nem sikerült összegyűjteni a kínai bankoktól azzal kapcsolatban, hogy ezek a bankok a hitelezés során végeznek-e kockázatelemzést és ha igen, akkor hogyan.
- (71) A kínai kormányt tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) és (6) bekezdése szerint milyen következményekkel jár, ha nem működik együtt. Az együttműködés hiányában – a többi fél által rendelkezésre bocsátott vonatkozó kormányzati dokumentumokon túlmenően – a másodlagos forrásokból származó információkat, többek között a panaszt és az interneten nyilvánosan hozzáférhető információkat kellett felhasználni. A kínai kormány kifogásolta a rendelkezésre álló tények felhasználását, azonban további új bizonyítékokkal nem szolgált.
- (72) A Bizottság az együttműködő exportáló gyártókat is felkérte, hogy szervezzenek meg találkozókat a számukra a vizsgálati időszakban hitelt biztosító bankokkal annak érdekében, hogy ellenőrizze a kínai bevontfinompapír-gyártás számára biztosított kedvezményes hitelekre vonatkozó információkat. Ilyen találkozókra azonban nem került sor. Az együttműködő exportáló gyártók továbbították a Bizottság többszöri kérését, azonban az érintett bankok nem voltak hajlandók a vizsgálattal együttműködni. Az együttműködő exportáló gyártókat tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) és (6) bekezdése szerint milyen következményekkel jár, ha nem működnek együtt. Az együttműködés hiányában a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bankok által az együttműködő exportáló gyártóknak folyósított hitelekre vonatkozó bármilyen megállapítást a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni. Az együttműködő exportáló gyártók kifogásolták a rendelkezésre álló tények felhasználását, azonban további bizonyítékokkal nem szolgáltak.
- (73) Az egyik kínai exportáló gyártót felkérték, hogy három kínai bankkal megkötött különleges adósság-átütemezési megállapodásával kapcsolatban adja meg a kért információkat. Az említett exportáló gyártó nem adta meg a szükséges információkat. Következésképp a Bizottságnak nem volt lehetősége sem a vonatkozó általános megállapodást és a kapcsolódó szerződésalapú hiteleket, sem a különleges pontokat, mint például a hitelek futamidejét, a visszafizetés ütemezését, illetve a kamatlábakat ellenőrizni. Az együttműködő exportáló gyártót tájékoztatták arról, hogy az alaprendelet 28. cikkének (1) és (6) bekezdése szerint milyen következményekkel jár, ha nem működik együtt. Az együttműködés hiányában a

Bizottság úgy ítélte meg, hogy a bankok által az együttműködő exportáló gyártóknak folyósított hitelekre vonatkozó bármilyen megállapítást a rendelkezésre álló tényekre kell alapozni. Az együttműködő exportáló gyártó kifogásolta a rendelkezésre álló tények felhasználását, azonban további bizonyítékokkal nem szolgált.

c) *A vizsgálat megállapításai*

i. Kormányzati beavatkozás a bankrendszerbe a papírgyártás számára biztosítandó kedvezményes hitelek érdekében

— *A kormányzati tervek szerepe*

- (74) A vizsgálat során megállapították, hogy a papírgyártás vonatkozásában léteznek különleges szakpolitikai tervek. Ezek a tervek előírják az állami hatóságok számára, hogy szorosan kísérik figyelemmel a papírgyártás teljesítményét és a szakpolitikai tervek célkitűzéseinek teljesítése érdekében különleges politikákat (pl. végrehajtási rendeleteket) alkalmazzanak. A vizsgálat megállapította továbbá, hogy a különleges szakpolitikai tervek rendelkeznek a papírgyártás számára biztosítandó kedvezményes hitelekéről.
- (75) A 40. sz. határozatból, illetve az 2007. évi papírgyártási terv különleges finanszírozásról szóló részéből egyértelműen kiderül, hogy a kínai állami tervrendszer arra utasítja a bankokat, hogy folyósítsanak hiteleket a papírgyártás számára.
- (76) A 40. sz. határozattal kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ez a jogi aktus az Államtanácsnak, azaz Kína legfőbb közigazgatási szervének a rendelete, így az egyéb állami szervek és gazdasági szereplők számára jogilag kötelező erejű. A határozat az ipari szektort három osztályba sorolja: „támogatott, korlátozottan támogatott és a támogatásból kirekesztett projektek”. Ez a jogi aktus egy iparpolitikai iránymutatás, amely a Címtárral egyetemben azt mutatja meg, hogy a kínai kormány miként folytatja az egyes vállalkozói csoportokat vagy iparágakat, mint például a Címtárban a „támogatott iparágak” között szereplő papírgyártást ösztönző és támogató politikáját. A „támogatott” kategóriában szereplő iparágak számával kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy összesen 26 ilyen iparág van, ami a kínai gazdaságnak csak egy részét képviseli. Ezenkívül a „támogatott” státusz a 26 ágazaton belül csak bizonyos tevékenységekre vonatkozik. A 40. sz. határozat 17. cikke előírja továbbá, hogy „a támogatott beruházási projektek” különleges előnyökben és ösztönzőkben (pénzügyi támogatás, behozatali vámok alóli mentesség, héa alóli mentesség, adómentesség) részesüljenek. A 40. sz. határozat a „korlátozottan támogatott és a támogatásból kirekesztett projektek” vonatkozásában ugyanakkor feljogosítja az állami hatóságokat arra, hogy a piac szabályozása érdekében közvetlenül beavatkozzanak. A 18. és 19. cikk valójában arra szólítja fel az érintett hatóságot, hogy akadályozzák meg a pénzügyi intézményeket a hitelnyújtásban, elrendeli továbbá az árak megállapításáért felelős állami hatóságnak, hogy emelje fel a villamos áram árát és az áramszolgáltatókat utasítsa arra, hogy a „korlátozott és kirekesztett projektek” számára szüntessék meg az áramszolgáltatást. A fentiekből egyértelműen kiderül, hogy a 40. sz. határozat a támogatott iparágak

ösztönzésével és támogatásával kapcsolatban – irányelvek formájában – minden gazdasági intézmény számára kötelező érvényű szabályozást ír elő, és az egyik ilyen támogatott iparág a papírgyártás.

- (77) A 2007. évi papírgyártási terv a papírgyártás számára különleges feltételeket, iránymutatást és célkitűzéseket határoz meg. Leírja a papírgyártás jelenlegi helyzetét Kínában (pl. a vállalkozások számát, termelését, a fogyasztást és az exportot, valamint a felhasznált nyersanyagok típusára vonatkozó statisztikákat). Az iparfejlesztési tervet, a nyersanyagfelhasználást, a technológiák és berendezések alkalmazását, a termékszerkezetet és a papírgyártó vállalatok szervezeti felépítését illetően meghatározza a papírgyártással kapcsolatos politikákat és célkitűzéseket. A terv megállapítja továbbá az iparágba történő „belépési feltételeket”, mivel meghatározza a papírgyártásban az eszköz-forrás arányra vonatkozó követelményeket, a papírgyártás számára különleges hitelminősítést állapít meg, és különleges célkitűzéseket határoz meg a méretgazdaságosságot, a piaci részesedés arányát, valamint a vállalatok által fogyasztandó energia- és vízmennyiséget illetően. Arra szólítja fel a vállalkozásokat, hogy a fejlesztési terveiket a 2007. évi papírgyártási terv alapján készítsék el. A helyi tartományokat és régiókat arra utasítja, hogy vegyenek részt a terv végrehajtásában, továbbá egy egész fejezetet tartalmaz a papírgyártásban történő „beruházás és finanszírozás” témaköréről. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a terv egyértelműen előírja a pénzügyi intézmények számára, hogy ne folyósítsanak hitelt egyetlen olyan projektnek sem, amely az előírásoknak nem felel meg. Röviden összefoglalva a szöveg olvasatából és a szövegezésből egyértelműen kiderül, hogy a 2007. évi papírgyártási terv egy különleges állami eszköz, amelynek az a célja, hogy a kínai papírgyártást szabályozza, és olyan kötelező iparpolitikai eszköznek tekinthető, amelyet az érintett kínai érdekelteknek (állami hatóságoknak, pénzügyi intézményeknek és gyártóknak) határozottan végre kell hajtaniuk.
- (78) A kínai kormány azzal érvelt, hogy a 2007. évi papírgyártási tervet kötelező érvény nélküli iránymutatásnak kell tekinteni. A kínai kormány azt is állította, hogy ugyanebben az összefüggésben a kormányzati tervek és projektek közül jogilag egyik sem kötelező érvényű, így a tervek és projektek keretében semmiféle pénzügyi hozzájárulás vagy támogatás nem adható. A 2007. évi papírgyártási terv szövegének egyszerű elolvasásából és a fent említett különleges rendelkezésekből ugyanakkor kiderül, hogy a szöveget nem lehet nem kötelező érvényű iránymutatásnak tekinteni. Ezzel kapcsolatban megjegyzendő, hogy a 2007. évi papírgyártási terv szövege többek között a következőket tartalmazza: „Az iparfejlesztési politika kialakítása a szocialista piacgazdaság, valamint a kapcsolódó törvények és rendeletek reformja tökéletesítésének követelményein alapul, a tisztességes piaci rend és megfelelő növekedési környezet kialakítása, a papírgyártási ágazat fejlődését érintő problémák megoldása, valamint az ipar egészséges fejlődésének irányítása érdekében.” A fenti 0 preambulumbekzdésben felsorolt, fennmaradó tervek és projekteket illetően meg kell jegyezni, hogy közülük legalább egy a 11. ötéves terv végrehajtási körlevelére vonatkozik. Nehezen érthető,
- hogy egy állítólag jogilag nem kötelező érvényű dokumentumnak (egy kormányzati tervnek) hogyan lehet jogilag kötelező érvényű végrehajtási rendelete (ebben az esetben az Államtanács körlevelé).
- (79) Ezenkívül a kereskedelmi bankokról szóló (2003. évi) 13. sz. törvény 34. cikke szerint a bankok „a hitelezési tevékenységüket a nemzetgazdaság és a társadalmi fejlődés igényeinek megfelelően, illetve az állami iparpolitika iránymutatásai alapján végzik”. Ebben a konkrét esetben a vonatkozó állami iparpolitika a 2007. évi papírgyártási terv. Azt az ésszerű következtetést lehet levonni, hogy az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankok a kormány iránymutatásai alapján folyósítják a bevont finompapírgyártóknak a hiteleket.
- (80) A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság szerepét is vizsgálták. A kínai kormány azt állította, hogy a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság az Államtanács egyik hivatala, amely a makrogazdasági politika összehangolásáért és a kormány beruházásainak irányításáért felelős. Ez az állami hatóság adta ki többek között a 2007. évi papírgyártási tervet. Kifejezett kérésre sem bocsátottak rendelkezésre információkat arról a jogi keretről, amely alapján a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottságot létrehozták, és amely alapján az működik, azaz az alapszabályát. A kínai kormány egyedül azt a felvilágosítást adta, hogy a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság az Államtanácsból, azaz a legfőbb kormányzati közigazgatási szervtől kapja az utasításokat, amelyeket követnie kell, ám ezek az információk a vizsgálat szempontjából nem lényegesek. Ez az érvelés nem fogadható el. Tekintettel arra, hogy a Bizottság ezen eljárásokban a kormányzati tervek és projekteket vizsgálja, a kormányzati tervek kibocsátó hatóság alapszabálya a vizsgálat szempontjából lényegesnek minősül. A Bizottság azzal kapcsolatban is érdeklődött, hogy a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság milyen célból gyűjt rendszeresen részletes információkat a vállalatoktól. A kínai kormány ezt azzal magyarázta, hogy az információkat ipari szövetségektől és más nyilvános forrásokból is be lehet szerezni. A kormányzati tervekhez és projektekhöz felhasznált vállalati adatok összegyűjtésére szolgáló szisztematikus rendszer megléte ugyanakkor arra utal, hogy ezeket a tervek és projekteket az állami iparpolitika fontos elemének tekintik.
- (81) A fentiekből az következik, hogy a pénzügyi intézmények által a papírgyártással kapcsolatban meghozott bármilyen döntésnél figyelembe kell venni azt, hogy az adott szakpolitikai terv célkitűzéseit teljesíteni kell. Így az ilyen különleges szakpolitikai tervek által a „támogatott iparágak” közé sorolt ágazatban tevékenykedő vállalatokat magas hitelminősítéssel rendelkezőnek tekintik, és ennek közvetlen következményei vannak a kínai pénzügyi rendszer hitelképesség-értékelésénél. Ezenkívül a 2007. évi papírgyártási terv különleges finanszírozási részének, illetve az egyik együttműködő exportáló gyártó által rendelkezésre bocsátott hitelminősítési feljegyzésnek a vizsgálatából egyértelműen kiderül, hogy a kínai állami tervrendszer arra utasítja a bankokat, hogy hiteleket folyósítsanak a papírgyártás számára, és hogy a vállalatokat azért tekintik magas hitelminősítéssel rendelkezőnek, mert a különleges szakpolitikai tervek követelményeit kielégítik. Fontos megjegyezni, hogy a vizsgálat

során rendelkezésre bocsátott különleges hitelminősítési feljegyzés a vállalat kedvező jövőbeli kilátásait közvetlenül összekapcsolja a papírgyártási szakpolitikai tervek meglétével és a célkitűzései teljesítésével. Az a tény is nyilvánvaló, hogy az állami hatóságok figyelemmel kísérik a vállalatok teljesítményét, mivel a vállalkozási engedélyeiket évente ellenőrzik, és így pénzügyi és teljesítménystatisztikákhoz jutnak. Az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott információk révén bizonyíték van továbbá arra, hogy a Kínai Központi Bank – a bankok nyilvántartásba vételéről és konzultációjáról szóló rendelet 9. cikkének megfelelően – a vállalatok éves hitelvizsgálata révén figyelemmel kíséri a vállalatok hitelhelyzetét.

- (82) A fent említett valamennyi tény a különleges szakpolitikai tervek és a papírgyártás finanszírozásának kapcsolatát támasztja alá.

— Kormányzati beavatkozás a bankszektorban

- (83) Az együttműködő exportáló gyártók vonatkozásában a vizsgálat megállapította, hogy két gyártó az esetek többségében – a Kínai Központi Bank által megállapított kereteken belül – automatikusan a lehető legalacsonyabb kamatláb mellett vehetett fel hitelt, míg két másik együttműködő exportáló gyártó hiteleit 2008-ban jelentős mértékben átütemezték. Az állami tulajdonban lévő kínai bankok valójában a külföldi bankoktól felvett valamennyi hitelt átvették, és az így átütemezett hitelekre a Kínai Központi Bank által meghatározott referenciakamatláb fölül nem állapítottak meg jelentős kockázati felárat.

- (84) A vizsgálat során megállapították továbbá, hogy a kínai pénzügyi piacot a kormányzati beavatkozás jellemzi, mivel a nagyobb bankok többsége állami tulajdonban van. A kínai hatóságok csak nagyon kevés információt szolgáltatnak a kínai bankok részvénytulajdonáról/tulajdonviszonyairól. Az alább kifejtettek szerint azonban a Bizottság összegyűjtötte a rendelkezésre álló információkat, hogy megállapítsa a reprezentatív tényeket. Annak elemzésekor, hogy a bankok kormányzati hatáskörrel bíró vagy ilyen hatáskört gyakorló szervezetek-e, a Bizottság nemcsak arról gyűjtött adatokat, hogy a bankok kormányzati tulajdonban vannak-e, hanem egyéb jellemzőkről is, mint amilyen az igazgatótanácsban belüli kormányzati jelenlét, a tevékenységek kormányzati ellenőrzése, a kormányzati politikák vagy érdekek képviselete, valamint az, hogy a szervezeteket jogszabály útján hozták-e létre.

- (85) A rendelkezésre álló információk alapján azt a következtetést lehet levonni, hogy a kínai pénzügyi piacon az állami tulajdonban lévő bankok rendelkeznek a legnagyobb piaci részesedéssel és ők a piac meghatározó szereplői: a Deutsche Bank által a kínai bankszektorral kapcsolatban végzett 2006. évi kutatás szerint az állami tulajdonban lévő bankok több mint kétharmados részesedéssel rendelkeznek a kínai piacon. Ugyanezzel kapcsolatban a Kereskedelmi Világszervezet által készített, Kína kereskedelempolitikájára vonatkozó áttekintés a következőképpen fogalmaz: „Az állami tulajdon magas aránya a

kínai pénzügyi szektor egy másik fontos jellemzője”.⁽¹⁾ Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az állami tulajdonban lévő négy nagy bank (Mezőgazdasági Bank, Bank of China, Építési Bank és az Ipari és Kereskedelmi Bank) a kínai bankszektor több mint felét képviseli. A fejlesztési bankokban és az egyéb állami tulajdonban lévő bankokban több mint 50 % az állami tulajdon aránya. A Bizottság információkat kért az említett kínai bankok kormányzati irányításának szerkezetéről, valamint a kormányzati politikák vagy érdekek képviseletéről is a papírgyártási ágazatot illetően (azaz az igazgatótanácsról és a részvényesek tanácsáról, a részvényesek/igazgatók üléseinek jegyzőkönyveiről, a részvényesek/igazgatók nemzetiségéről, a hitelezési politikáról, valamint az együttműködő exportáló gyártóknak nyújtott hitelekhez kapcsolódó kockázatértékelésről). A kínai kormány és a bankok azonban nem szolgáltatottak ilyen információkat. Ismételtlen mindössze a bankok általuk benyújtott éves jelentéseiben szereplő adatokra hivatkoztak. A bankok éves jelentéseiben szereplő adatok azonban nem tartalmazták (és nem tartalmazhatják) a szükséges szintű részletes információkat.

Ebből következően a Bizottságnak a rendelkezésre álló információkat kellett használnia. A rendelkezésre álló adatok alapján arra a következtetésre jutott, hogy az említett bankok a kormány irányítása alatt állnak, és olyan szinten gyakorolnak kormányzati hatáskört, hogy a cselekményeiket az államnak lehet tulajdonítani. A fenti megállapítások alapját képező adatok a következő forrásokból származnak: a kínai kormány által szolgáltatott információkból, a kínai bankok éves jelentéseiből, amelyeket vagy a kínai kormány szolgáltatott vagy nyilvánosan hozzáférhetőek voltak, a Deutsche Bank által a kínai bankszektorral kapcsolatban végzett 2006. évi kutatásból, az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott, illetve a panaszban szereplő információkból. Független források becslései szerint a külföldi bankok a kínai bankszektor mindössze csekély részét képviselik, így a fejlesztéspolitikai hitelezésben elenyésző szerepet játszanak; az erre vonatkozó információk szerint a külföldi bankok részesedése a kínai piacon mindössze 1 %⁽²⁾. A témához kapcsolódó nyilvánosan hozzáférhető információk szintén megerősítik, hogy a kínai bankok, különösen a nagy kereskedelmi bankok – azokban az esetekben, amikor a hitelbővítés eredményeként jelentkező tőkefelelés hiánya miatt tőkefeltöltésre van szükség – még mindig az állami tulajdonú részvényesekre, illetve a kormányzatra támaszkodnak⁽³⁾. Az együttműködő exportáló gyártók részére hitelt folyósító bankok többsége állami tulajdonban van. A rendelkezésre álló információk alapján megállapítható, hogy a 19 bejelentett bank közül 13 állami tulajdonban van, ideértve a két fejlesztési bankot (Kínai Export-Import Bank és Kínai Fejlesztési Bank) és a nagyobb kínai kereskedelmi bankokat, mint például a Kínai Mezőgazdasági Bank, a Bank of China, a Kínai Építési Bank és a Kínai Ipari és Kereskedelmi Bank.

⁽¹⁾ WT/TPR/S/230. sz. dokumentum, 79. o.

⁽²⁾ A Deutsche Bank által a kínai bankszektorral kapcsolatban végzett 2006. évi kutatásból (3–4. oldal) származó információ.

⁽³⁾ A Kínai Központi Bank monetáris politikát elemző csoportja által, Kína 2010. II. negyedéről készített monetáris jelentésből (2010. augusztus 5.) (10. oldal) származó információ.

A többi állami tulajdonban lévő bankot illetően a Bizottság ugyanazokat a fent említett, a kormányzati irányításra és a kormányzati politikák vagy érdekek papírgyártási ágazatot illető képviselőre vonatkozó adatokat kérte. Ilyen részletes információkat ezúttal sem szolgáltatott azon kívül, hogy megismételték a bankok vonatkozó éves jelentéseiben szereplő adatokra való hivatkozást, amely jelentések a legtöbb esetben csak kínai nyelven álltak rendelkezésre, angol fordítás nélkül. A bankok éves jelentéseiben szereplő adatok azonban nem tartalmazhatják a szükséges szintű részletes információkat. A fejlesztési bankokkal kapcsolatban a vizsgáló megállapította, hogy nem létezik egyértelmű, a szerepüket és a kormányhoz fűződő kapcsolatukat szabályozó jogi rendelkezések. Mindazonáltal a kínai kormány által a helyszíni ellenőrzés során tett nyilatkozatokból az tűnik ki, hogy Kínában a fejlesztési bankok a kormányzati politikákat támogatják, nem nyereségszerzési céllal működnek. A fenti indokok mind megerősítik, hogy a négy bank kormányzati irányítás alatt áll, és olyan módon gyakorolnak kormányzati hatáskört, hogy a cselekményeiket az államnak lehet tulajdonítani.

- (86) A Bizottság arra is törekedett, hogy az állami fejlesztési bankok (a rendelkezésre álló információk alapján ezek a Kínai Export-Import Bank, a Kínai Fejlesztési Bank és a Kínai Mezőgazdasági Bank), valamint az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankok közötti különbséget vizsgálja. Kérte annak tisztázását, hogy mi a különbség a pénzügyi intézmények ezen két típusa között. A kínai kormány azt a felvilágosítást adta, hogy az állami fejlesztési bankoknak semmiféle, a banki szektort szabályozó írásbeli jogi rendelkezésük nincs, mivel a kínai hatóságok most készítik elő az állami fejlesztési bankokról szóló törvényt. Azzal is érveltek, hogy az egyik állami fejlesztési bankot (nevezetesen a Kínai Fejlesztési Bankot) tulajdonképpen nem is kellene fejlesztési banknak tekinteni, mivel részvénytársasággá alakult és jelenleg átmeneti időszakban van. A szolgáltatott információk megerősítik, hogy a fejlesztési bankokat az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankoktól eltérően kezelik. Annak ellenére, hogy nem állnak rendelkezésre a fejlesztési bankok szektorára vonatkozó vagy az e bankok kínai pénzügyi piacon tanúsított magatartását irányító szabályok, a Kínai Központi Bank – a fejlesztési bankokat kifejezetten megemlítő – körleveleiből úgy tűnik, hogy a fejlesztési bankok az állami tulajdonban lévő kereskedelmi bankokhoz képest különleges helyzetben vannak. A Kínai Fejlesztési Bank helyzetével kapcsolatban megjegyzendő, hogy a kínai állam (a kínai pénzügyminisztériumon keresztül) a bank részvényeinek több mint 50 %-át birtokolja, és a részvénytársasággá alakulás a kormányzati irányítást egyáltalán nem befolyásolja.

- (87) A kínai pénzügyi piacon a másik torzító tényező a Kínai Központi Bank szerepe abban, hogy a kamatlábak megállapítását és azok ingadozását korlátok közé szorítja. A vizsgálat során ténylegesen megállapították, hogy Kínában a Kínai Központi Bank konkrét elvek alapján szabályozza a kamatlábak ingadozását. A rendelkezésre álló információk szerint ezeket a szabályokat a Kínai Központi Bank a betéti és hitelkamatok szabályozásáról szóló Yinfa [2004] körlevelében (a továbbiakban: 251. sz. körlevél) határozza meg. A pénzügyi intézményeket arra kérik, hogy hitelkamataikat a Kínai Központi Bank

referencia-hitelkamatlábának bizonyos tartományán belül állapítsák meg. A kereskedelmi bankok által, illetve az állami fejlesztési bankok által kereskedelmi alapon folyósított hitelek esetében nincs felső határ, csak az alsó határt szabták meg. A városi és a vidéki hitelszövetkezetek számára mind a felső, mind az alsó határértékeket meghatározták. A kedvezményes hitelek, illetve azon hitelek esetében, amelyekre az Államtanács különleges rendelkezései vonatkoznak, a kamatlábak felfelé nem ingadoznak. A Bizottság kérte a kínai kormányt, hogy tisztázza a 251. sz. körlevelében, illetve az azt megelőző jogszabályban (A Kínai Központi Bank körlevele a pénzügyi intézmények hitelkamatlábának ingadozási sávjáról – YinFa [2003] 250. sz.) szereplő fogalom meghatározásokat és megfogalmazásokat. A kínai kormány azt a magyarázatot adta, hogy a fenti körlevelek a kínai kamatlábak piaci alapúvá tételével kapcsolatos reformok részét képezik, de további magyarázattal nem szolgált. A Bizottság arra is kérte a kínai kormányt, hogy fejtsse ki, az Államtanács milyen kedvezményes és egyéb hiteleket határozott meg.

A kínai kormány azt állította, hogy a vonatkozó kínai szöveg megfogalmazása az Államtanács által meghatározott egyéb hitelek lehetőségére utal. Egyéb magyarázattal vagy dokumentációval azonban nem szolgált arra vonatkozóan, hogy a kínai jogszabályokban miért létezik a kedvezményes hitelek fogalom meghatározása. A kínai kormány érveinek elfogadása esetén sem világos, hogy a jogalkotó miért érezte szükségesnek az Államtanács által meghatározott egyéb hitelek lehetőségének bevezetését. A Bizottság kérte továbbá a 251. sz. körlevelében szereplő, kereskedelmi alapon folyósított fejlesztési hitelek meglétének tisztázását. A kínai kormány ezzel kapcsolatban semmiféle magyarázattal vagy bizonyítékkal nem szolgált. Felkérték továbbá a kínai kormányt, hogy bocsássa rendelkezésre az előbb említett körlevelek aktuális változatát vagy egy későbbi jogszabályt a kereskedelmi és fejlesztési bankok hitelpolitikájával kapcsolatban, azonban a kínai kormány semmiféle ilyen jellegű információval nem szolgált.

- (88) Végezetül meg kell jegyezni, hogy a kormány a kínai bankrendszer felépítésével kapcsolatban semmiféle egyéb adatot vagy statisztikát nem bocsátott a Bizottság rendelkezésére.

- (89) A (74) – (88) preambulumbekzdés alapján, valamint figyelemmel a kínai együttműködés hiányára (és az alábbi (90) preambulumbekzdésben foglalt megfontolások fényében) a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a kínai pénzügyi piacot torzítja a kormányzati beavatkozás, és a nem kormányzati ellenőrzés alatt álló bankok és más pénzintézetek által felszámított kamatlábak valószínűleg a kormányzati kamatlábakhoz igazodnak. A nem kormányzati ellenőrzés alatt álló bankok, illetve az egyéb pénzintézetek által felszámolt kamatok ezért nem lehet megfelelő kereskedelmi referenciaértéknek tekinteni annak eldöntésekor, hogy a kormányzati hitelek előnyös helyzetbe hozzák-e a hitelfelvevőket.

ii. Pénzügyi támogatás

- (90) A bizonyítékok összességére tekintettel megállapították, hogy a két együttműködő gyártó által felvett hitelek legnagyobb részét az állami fejlesztési bankok, illetve más állami tulajdonban lévő bankok folyósították, amelyek állami szervezetnek minősülnek, mivel szoros kapcsolatban állnak a kormánnyal. Ezek a bankok több mint 50 %-ban állami tulajdonban vannak, így a kormányzat irányítása alatt állónak minősülnek. További bizonyíték is van arra, hogy ezek a bankok gyakorlatilag kormányzati hatáskört gyakorolnak, mivel – a (65) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint – a kormányzat (azaz a Kínai Központi Bank) egyértelműen beavatkozik abba, hogy a kereskedelmi bankok milyen döntéseket hoznak a kínai vállalatoknak folyósított hitelek kamatainak megállapításakor, míg a 0 preambulumbekkezdésben említett némely esetben a vállalatok – az állam által meghatározott kereteken belül – úgymond automatikusan a lehető legalacsonyabb kamat mellett vehetnek fel hitelt. Ilyen körülmények között ezeknek a jogalanyoknak a hitelezési gyakorlatát közvetlenül a kormányzat határozza meg. Azt a tény, hogy a bankok kormányzati hatáskört gyakorolnak, megerősíti azt is, ahogyan a 2007. évi papírgyártási terv, a 40. sz. határozat és a kereskedelmi bankokról szóló törvény 34. cikke eljár a kormányzati ipari szakpolitikák teljesítésével kapcsolatban (lásd a fenti (74) – (81) preambulumbekkezdést). Sok közvetett – objektív tanulmányokkal és jelentésekkel alátámasztott – bizonyíték van továbbá arra, hogy a kínai pénzügyi rendszerben még mindig erős a kormányzati beavatkozás (lásd alább a (309) preambulumbekkezdést). Végezetül Kína nem szolgáltatott olyan információkat, amelyek lehetővé tették volna az állami tulajdonban lévő bankok és a kormány közötti viszony jobb megértését (lásd a fenti (84) – (86) és (84) – (86) preambulumbekkezdéseket). Így a fejlesztési és egyéb állami tulajdonban lévő bankok által folyósított hitelek vonatkozásában a Bizottság megállapítja, hogy a kormányzat a bevont finompapír gyártóit – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja szerint – közvetlen transzfer formájában pénzügyi támogatásban részesíti.

iii. Gazdasági előny

- (91) Az alaprendelet 3. cikkének (2) bekezdése és 6. cikkének (b) bekezdése szerint a hitelfelvevő olyan mértékben jut gazdasági előnyhöz, amennyivel kedvezőbb feltételek mellett veheti fel a kormányhiteleket, mint a piacon megszerezhető kereskedelmi hitelt. Mivel megállapítást nyert, hogy Kínában a nem kormányzati hiteleket nem lehet megfelelő piaci referenciaértéknek tekinteni, a gazdasági előny mértékét az alábbi (96) – (102) preambulumbekkezdésben leírt módszer szerint számították ki.

iv. Egyedi jelleg

- (92) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követel-

ményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia. Meg kell jegyezni, hogy a 28. cikk (6) bekezdése szerint: „Ha egy érdekelt fél elmulasztja az együttműködést, vagy csak részlegesen hajlandó együttműködni olyan módon, hogy a szükséges információt visszatartja, a várható eredmény az érintett fél számára kedvezőtlenebb lesz, mintha hajlandó lett volna az együttműködésre”. A figyelembe vett tények a következők:

- Az egyedi jellegre vonatkozó bizonyíték, amelyet a panaszos bocsátott rendelkezésre.
 - Azok a megállapítások (lásd a (77) és (78) preambulumbekkezdéseket), miszerint az egyes támogatásokat egy különleges ágazati terv, azaz a papírgyártási terv keretében folyósítják a papírgyártásnak.
 - Az arra vonatkozó bizonyíték (lásd a (76) preambulumbekkezdést), hogy a papírgyártás a „támogatott iparágak” közé tartozik (40. sz. határozat).
 - A kereskedelmi bankokról szóló (2003. évi) 13. sz. törvény 34. cikkének rendelkezései (lásd a (81) preambulumbekkezdést) előírják, hogy a kereskedelmi bankok a hitelezési tevékenységüket a nemzetgazdaság és a társadalmi fejlődés igényeinek megfelelően, illetve az állami iparpolitika iránymutatásainak, azaz ebben a konkrét esetben a papírgyártási tervnek a szellemében végezzék.
 - Az arra vonatkozó megállapítások (lásd a 0 preambulumbekkezdést), hogy a kínai állami tervrendszer arra utasítja a bankokat, hogy hiteleket folyósítsanak a papírgyártás számára, és hogy a vállalatokat azért tekintik magas hitelminősítéssel rendelkezőnek, mert a különleges szakpolitikai tervek követelményeit kielégítik.
- (93) A fentiek fényében és a kínai kormány bármilyen együttműködésének hiányában a rendelkezésre álló bizonyítékok arra utalnak, hogy a papírgyártásban működő vállalatok számára adott támogatások nem általánosan elérhetőek, ezért az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek minősülnek. A kínai kormány együttműködésének hiányára tekintettel semmi nem utal arra, hogy a támogatásra való jogosultság megítélése az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon vagy feltételeken alapulna.
- d) *Következtetés*
- (94) Ennek megfelelően a papíripar finanszírozását támogatásnak kell minősíteni.
- (95) Az exportáló gyártók számára biztosított pénzügyi támogatásra és gazdasági előnyre, illetve az egyedi jellegre tekintettel ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.
- e) *A támogatás összegének kiszámítása*
- (96) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő felekre átruházott gazdasági előny az alaprendelet 6. cikkének b) bekezdése szerint a hitelt felvevő vállalat által a kormányhitel esetében fizetendő összeg és a vállalat által a piacon megszerezhető összehasonlítható kereskedelmi hitel esetében visszafizetendő összeg közötti különbözet.

- (97) Mivel a fent említettek szerint a kínai bankok által folyósított hitelek jelentős kormányzati beavatkozásról árulkodnak a bankszektorban és nem egy működő piacon fellelhető kamatok tükrözik, a megfelelő piaci referenciaértékeket az alábbi módszer alkalmazásával számították ki. Ezenkívül a kínai kormány együttműködésének hiányában a Bizottság a megfelelő referencia-kamatlábát a rendelkezésre álló tények alapján állapította meg.
- (98) A megfelelő referencia-kamatláb kiszámításánál észszerűnek tekintik a kínai kamatlábak alkalmazását, oly módon kiigazítva, hogy azok a szokásos piaci kockázatot tükrözzék. Abban a helyzetben, ahol az exportőrök aktuális pénzügyi helyzetét torz piaci körülmények között állapították meg és a kínai bankok a kockázatelemzésükkel és a hitelminősítésükkel kapcsolatban nem bocsátottak rendelkezésre megbízható információkat, a Bizottság szükségesnek ítélte, hogy a kínai exportőrök hitelképességét ne névértéke, hanem felárral vegye figyelembe, ami az eltorzult kínai piacnak az exportőrök pénzügyi helyzetére gyakorolt lehetséges hatását tükrözi.
- (99) A (68) – (72) preambulumbekendésekben kifejtettek szerint mind a kínai kormányt, mind az együttműködő exportáló gyártókat felkérték, hogy bocsássanak a Bizottság rendelkezésére információkat a kínai bankok hitelpolitikájáról és arról, hogy a hiteleket az exportáló gyártóknak hogyan folyósítják. A felek többszöri kérés ellenére sem bocsátották rendelkezésre ezeket az információkat. Ennek megfelelően az együttműködés hiányára és a rendelkezésre álló tények összességére tekintettel és az alaprendelet 28. cikkének (6) bekezdésével összhangban a Bizottság úgy tartotta megfelelőnek, hogy valamennyi kínai vállalat részére csak a „nem befektetési besorolású” kötvények legmagasabb kategóriáját adja (a Bloombergnél „BB”) és a Kínai Központi Bank megszokott hitelezési kamatlábjára az ilyen minősítésű vállalatok által kibocsátott kötvények esetében várható felárral alkalmazza. A külföldi fizetőszközben felvett hitelek esetében a Bizottság – a vonatkozó kínai hitelszerződésekben említettek szerint – a megszokott hitelezési kamatlábjára az ilyen minősítésű vállalatok által kibocsátott kötvények esetében várható felárral alkalmazza (LIBOR kamatláb). Tekintettel arra, hogy a kínai kormány az információk rendelkezésre bocsátását, illetve az állami tulajdonban lévő bankokhoz való hozzáférést illetően egyáltalán nem működött együtt, a Bizottság – az alaprendelet 28. cikkének (6) bekezdésével összhangban – úgy ítélte megfelelőnek, hogy a rendelkezésre álló tények összességére tekintettel „BB” besorolású (nem befektetési besorolású-spekulatív) hitelminősítést alkalmaz.
- (100) Az exportáló gyártók gazdasági előnyét úgy számították ki, hogy figyelembe vették a százalékos arányban kifejezett kamatkülönbözet és a hitelből még fennmaradó összeg szorzatát, azaz a vizsgálati időszakban ki nem fizetett kamatot. Ezt az összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártók összes forgalmával.
- (101) A (73) preambulumbekendésben kifejtettek szerint az egyik exportáló gyártó nem bocsátott rendelkezésre egy fontos adósság-átütemezési megállapodást. Következőképp az e megállapodás szerinti hitelek vonatkozásában

nem lehetett az alapvető információkat, például a kamatlábat, a hitel lejáratát, a visszafizetési ütemezést, stb. ellenőrizni. Az exportáló gyártó továbbá nem tudta igazolni, hogy az e megállapodásban szereplő hitelek tőkeösszegeit visszafizette. Ezért a gazdasági előny kiszámításánál ezeket a hiteleket támogatásnak tekintették és azokat – a fenti (100) preambulumbekendésben kifejtettek szerint – a vizsgálati időszakban ki nem fizetett kamatokon felül a vizsgálati időszakra kivetítették.

- (102) A vizsgálati időszakban a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP vállalatok vonatkozásában 5,37 %, a Chenming vállalatok vonatkozásában pedig 1,26 %.

4.2.2. TÁRSASÁGIADÓ-PROGRAMOK

— *Kedvezményes adópolitika az új, illetve csúcstechnológiát alkalmazó minősülő vállalkozások részére*

- (103) Ez a rendszer az új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok tanúsítványára (Certificate of High and New Tech Enterprise) sikerrel pályázó cégeknek a szokásos 25 %-os társasági adó helyett 15 %-os csökkentett társaságiadó-fizetést tesz lehetővé.

a) *Jogalap*

- (104) Ezt a programot – az új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok meghatározására vonatkozó közigazgatási intézkedésekkel egyetemben – a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló (2007. március 16-án közzétett 63. számú) törvényének 28. cikke kedvezményes adóztatás formájában biztosítja. A központi adóigazgatóság új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok társaságiadó-fizetésével kapcsolatos kérdésekre vonatkozó közleménye (Guo Shui Han [2008], 985. sz.) szintén erről a programról szól és a végrehajtásra vonatkozóan további részleteket tartalmaz.

b) *Jogosultság*

- (105) Az új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok meghatározására vonatkozó közigazgatási intézkedések 10. cikke felsorolja azokat a jogosultsági feltételeket, amelyek megléte esetén a vállalatok a program előnyeiből részesülhetnek. Amennyiben egy vállalat a 10. cikkben foglalt valamennyi feltételt teljesíti, úgy az intézkedés 11. cikkében foglalt eljárásnak megfelelően pályázatot kell benyújtania az illetékes hatósághoz.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

- (106) Azoknak a vállalatoknak, amelyek részt kívánnak venni a programban, egy on-line pályázatot kell benyújtaniuk a helyi Tudományos és Technológiai Hivatalhoz, amelyik előzetes vizsgálatot végez. A helyi Tudományos és Technológiai Hivatal ezután ajánlást juttat el a tartományi Tudományos és Technológiai Minisztériumhoz. Az új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok tanúsítványának kibocsátására vonatkozó döntés meghozatala előtt ez utóbbi szerv is folytathat vizsgálatot, közvetlenül a pályázó telephelyén.

d) A vizsgálat megállapításai

(107) Három együttműködő gyártó vett részt a programban és ezzel a vizsgálati időszakban gazdasági előnyre tettek szert. Noha a kínai kormány semmiféle közigazgatási rendelkezést nem adott át, az exportáló gyártók a jogszabályok szövegét a Bizottság rendelkezésére bocsátották. A pályázati eljárást azonban még ezekből a szövegekből is nehéz megérteni: az továbbra is homályos és átláthatatlan.

e) Következtetés

(108) Ennek megfelelően megállapították, hogy a program – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatás, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

(109) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.

(110) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik, korlátozza a programhoz való hozzáférést, mégpedig kizárólag a „támogatott” kategóriába tartozó vállalatokra és iparágakra, például a papírgyártásra. A Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló (2007. március 16-án közzétett 63. számú) törvénye az „adókedvezmény formájában nyújtott ösztönzésnek” szentelt 4. fejezete 25. cikkében úgy rendelkezik, hogy „az állam a támogatott főbb iparágaknak és projekteknek társaságiadó-ösztönzést biztosít”. A Bizottság értelmezésében az Államtanács a 40. sz. határozatában (14. cikk), valamint az ipari szerkezetátalakítással kapcsolatos útmutatójában leírja azokat az alapelveket és osztályozást, amelyek alapján egy vállalkozás támogatottnak minősül. Ezenfelül a jogosultság megállapítására nincsenek objektív szempontok és olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság – az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint – automatikus. Noha az exportáló gyártóknál tett ellenőrző látogatás során sikerült néhány közigazgatási rendelkezést beszerezni, a kínai kormány együttműködésének hiánya az ilyen objektív szempontok meglétének megállapítását nem tette lehetővé.

(111) Ennek megfelelően ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(112) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos adókulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a kedvezményes adókulcs alapján eddig befizetett összeget. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(113) A vizsgálati időszakban a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában 1,22 %, a Chenming-csoport vonatkozásában pedig 0,58 %.

— **Kedvezményes adópolitika a kutatás és fejlesztés (K+F) területén**

(114) Ez a program gazdasági előnyt biztosít mindazon vállalatok számára, amelyeket a kutatási és fejlesztési projekteken tevékenykedő cégek között tartanak számon. A minősítés lehetővé teszi, hogy a társasági adót a jóváhagyott projektek tényleges költségeinek 50 %-ával csökkentsék.

a) Jogalap

(115) Ezt a rendszert a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló (2007. március 16-án közzétett 63. számú) törvénye 30. cikkének (1) bekezdése, a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló törvénye végrehajtási rendeleteinek 95. cikke, a Kínai Népköztársaság Államtanácsának a 2007. december 6-án közzétett 512. sz. rendelete és a kiemelt területekre vonatkozó útmutató (Guide to Key Fields, 6. sz. értesítés, 2007) kedvezményes adóztatás formájában biztosítja.

b) Jogosultság

(116) Ez a program gazdasági előnyt biztosít azon vállalatok számára, amelyeket a kutatási és fejlesztési projekteken tevékenykedő cégek között tartanak számon. Az ebben a programban való részvételre – a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által közzétett jelenlegi fejlesztési prioritások alapján – kizárólag az elsődleges állami támogatásban részesülő új és csúcstechnológiát alkalmazó vállalatok K+F projektjei, illetve a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének kiemelt területeire vonatkozó útmutatóban felsorolt projektek jogosultak.

c) Gyakorlati végrehajtás

(117) Azoknak a vállalatoknak, akik részt kívánnak venni a programban, a K+F projektekkal kapcsolatban részletes információkat kell benyújtaniuk a helyi Tudományos és Technológiai Hivatalhoz. A jóváhagyásról szóló értesítés a vizsgálatot követően az adóhivatal állítja ki. A társasági adó összegét a jóváhagyott projektek tényleges költségeinek az 50 %-ával csökkentik.

d) A vizsgálat megállapításai

(118) Az együttműködő gyártók részt vettek a programban és ezzel a vizsgálati időszakban gazdasági előnyre tettek szert. Noha a kínai kormány semmiféle közigazgatási rendelkezést nem adott át, az exportáló gyártók a jogszabályok szövegét a Bizottság rendelkezésére bocsátották. A pályázati eljárást azonban még ezekből a szövegekből is nehéz megérteni: az továbbra is homályos és átláthatatlan.

e) Következtetés

(119) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

(120) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.

(121) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik, a programhoz való hozzáférést kizárólag a „támogatott” kategóriába tartozó vállalatokra és iparágakra, például a papírgyártásra korlátozza. Ezenfelül a jogosultság korlátozására nincsenek objektív szempontok és olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság – az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint – automatikus. Noha az exportáló gyártóknál tett ellenőrző látogatás során sikerült néhány közigazgatási rendelkezést beszerezni, a kínai kormány együttműködésének hiánya az ilyen objektív szempontok meglétének megállapítását nem tette lehetővé.

(122) Ennek megfelelően ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) A támogatás összegének kiszámítása

(123) A kiegyenlíthető támogatás összegét a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy a szokásos adókulcsnak megfelelően fizetendő adó teljes összegéből levonták a jóváhagyott projektek tényleges K+F költségeinek 50 %-ával csökkentett befizetett összegét. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a

támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt, és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(124) A vizsgálati időszakban a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában 0,02 %, a Chenming-csoport vonatkozásában pedig 0,05 %.

— A minősítéssel rendelkező belföldi vállalkozások közötti osztalék adómentessége

(125) Ez a program azokat a kínai belföldi vállalkozásokat érinti, amelyek más kínai belföldi vállalkozásban részvényekkel rendelkeznek. Az előbbi vállalkozás az utóbbi vállalkozás által kifizetett bizonyos osztalékokból származó jövedelmével összefüggésben adómentességre jogosult.

a) Jögalap

(126) Ezt a rendszert a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló törvényének 26. cikke kedvezményes adóztatás formájában biztosítja, a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló törvénye végrehajtási rendeleteinek 83. cikke, a Kínai Népköztársaság Államtanácsának a 2007. december 6-án közzétett 512. sz. rendelete pedig tovább pontosítja.

b) Jogosultság

(127) Ez a program gazdasági előnyt biztosít valamennyi olyan kínai belföldi vállalkozásnak, amely más kínai belföldi vállalkozásban részvényekkel rendelkezik.

c) Gyakorlati végrehajtás

(128) A vállalatok ezt a támogatást közvetlenül az adóbevallásokon keresztül vehetik igénybe.

d) A vizsgálat megállapításai

(129) Az együttműködő exportáló gyártók adóbevallásában szerepel egy olyan összeg, amely után nem kell társasági adót fizetniük. Az adóbevallás 5. mellékletében (Adókedvezményekről szóló éves beszámoló) szereplő feltételekkel összhangban ez az összeg a jogosult belföldi személyek és vállalkozások osztaléka, prémiuma és más befektetésből származó jövedelme. Az érintett vállalatok ezek után az összegek után nem fizettek társasági adót.

e) Következtetés

(130) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

- (131) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.
- (132) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály – amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik – korlátozza a programhoz való hozzáférést, mégpedig kizárólag azokra a kínai belföldi vállalkozásokra, amelyek más kínai belföldi vállalkozástól osztalékot kapnak, szemben azokkal a vállalkozásokkal, amelyek külföldi cégekbe fektetnek be.
- (133) Ezenkívül mivel a Kínai Népköztársaság vállalkozások adózásáról szóló törvényének 4. fejezete alapján valamennyi fent említett adózási program – a 25. cikkben foglaltak szerint – kizárólag az államilag támogatott és ösztönzött fontos iparágak és projektek számára van fenntartva, ez a program is egyedi, hiszen kizárólag a „támogatott” kategóriába tartozó vállalatokra és iparágakra, például a papírgyártásra vonatkozik. A Bizottság értelmezésében az Államtanács a 40. sz. határozatában (14. cikk), valamint az ipari szerkezetátalakítással kapcsolatos útmutatójában ténylegesen leírja azokat az alapelveket és osztályozást, amelyek alapján egy vállalkozás támogatottnak minősül. Ezenfelül ebben az esetben a jogosultság korlátozására nincsenek objektív szempontok és olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság – az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint – automatikus. Noha az exportáló gyártóknál tett ellenőrző látogatás során sikerült néhány közigazgatási rendelkezést beszerezni, a kínai kormány együttműködésének hiánya az ilyen objektív szempontok meglétének megállapítását nem tette lehetővé.
- (134) Ennek megfelelően ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.
- f) *A támogatás összegének kiszámítása*
- (135) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előny az osztalékra vonatkozó adómentesség figyelembevételével eddig befizetett összeg levonása után a más kínai belföldi vállalkozásoktól kapott osztalékból származó jövedelem figyelembevételével fizetendő adó teljes összege. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével összhangban elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.
- (136) A vizsgálati időszakban a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában 1,34 %, a Chenming-csoport vonatkozásában pedig 0,21 %.

4.2.3. KÖZVETETT ADÓ- ÉS BEHOZATALIVÁM-PROGRAMOK

— **Hozzáadottérték-adó (héta) és vám alóli mentesség az importált berendezésekre**

- (137) Ez a program azoknak a külföldi tőkével működő, illetve belföldi vállalatoknak biztosít – héa alóli mentesség és tőkejavak vámmentes behozatala formájában – gazdasági előnyt, amelyek a kínai hatóságok által – a vonatkozó befektetési, adózási és vámjogszabályokkal összhangban – kibocsátott, államilag támogatott projektek tanúsítványát be tudják szerezni.

a) *Jogalap*

- (138) Ez a program a következő jogszabályokon alapul: az Államtanács 37/1997. sz. körlevele a behozott berendezésekre vonatkozó adópolitika szabályozásáról, a Pénzügyminisztérium, a Vámügyi Főigazgatóság és a Központi Adóigazgatóság (2008. évi) 43. sz. közleménye, a Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság 2006. február 22-i 316. sz. közleménye az állami fejlesztési támogatásban részesülő belföldi vagy külföldi finanszírozású projektek igazolásának kezelésével kapcsolatos lényeges kérdésekről, továbbá a külföldi tőkével működő, illetve belföldi vállalatok számára behozott, vámfizetés alól nem mentesíthető árucikkek 2008. évi jegyzéke.

b) *Jogosultság*

- (139) A jogosultság azokra a külföldi tőkével működő, illetve belföldi vállalatokra korlátozódik, amelyek az államilag támogatott projektek tanúsítványát be tudják szerezni.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

- (140) A Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által kiadott, az állami fejlesztési támogatásban részesülő belföldi vagy külföldi finanszírozású projektek igazolásának kezelésével kapcsolatos lényeges kérdésekről szóló, 2006. február 22-i 316. sz. közleményének I.1. cikke szerint azok a külföldi befektetési projektek, amelyek megfelelnek „a külföldi befektetésekre vonatkozó útmutatóhoz tartozó iparágak jegyzékében, valamint a technológiaátadással összefüggő, a közép-nyugati régiót érintő külföldi befektetések kiemelt iparágainak jegyzékében felsorolt támogatott besorolású projektekre vonatkozó feltételeknek, a teljes beruházás és technológia keretén belül héa- és vámmentesen hozhatják be a saját használatra szánt berendezéseket, illetve a szerződés szerint a berendezéshez tartozó alkatrészeket, tartozékokat és tartalék alkatrészeket. Ez alól kivételt képeznek azok az árucikkek, amelyek az import árucikkek jegyzékében a »vám alól nem mentesülő külföldi befektetési projektek« felsorolás alatt szerepelnek”. A

Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság akkor állít ki projektigazolást arról, hogy a külföldi befektetési projekt a támogatott kategóriába tartozik, ha a beruházás teljes összege eléri vagy meghaladja a 30 millió USD-t. Amennyiben a beruházás teljes összege nem éri el a 30 millió USD-t, úgy a projektigazolást arra vonatkozóan, hogy a külföldi befektetési projekt a támogatott kategóriába tartozik, a tartományi bizottságok vagy gazdasági hatóságok állítják ki. Amikor a vállalatok beszerezték a támogatott kategóriába sorolásra szóló projektigazolást, úgy azt az egyéb pályázati dokumentációval együtt benyújtják a helyi vámhatósághoz annak érdekében, hogy a berendezéseket héa- és vámmentesen hozhassák be.

d) *A vizsgálat megállapításai*

- (141) Ennek a programnak a révén valamennyi együttműködő exportáló gyártó gazdasági előnyhöz jutott.

e) *Következtetés*

- (142) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.
- (143) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.
- (144) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály – amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik – korlátozza a programhoz való hozzáférést, mégpedig kizárólag azokra a vállalkozásokra, amelyek a jogszabályokban (pl. iparági útmutató a külföldi befektetések számára, illetve azon iparágak, termékek és technológiák jegyzéke, amelyek fejlesztését az állam jelenleg támogatja) részletesen meghatározott bizonyos üzleti kategóriákban fektetnek be. Ezenfelül a jogosultság megállapítására nincsenek objektív szempontok és olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság – az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint – automatikus. Noha az exportáló gyártóknál tett ellenőrző látogatás

során sikerült néhány közigazgatási rendelkezést beszerezni, a kínai kormány együttműködésének hiánya az ilyen objektív szempontok meglétének megállapítását nem tette lehetővé.

- (145) Ennek megfelelően ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

- (146) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt a behozott berendezésre vonatkozó, elengedett héa és vám összegének figyelembevételével állapították meg. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – az érintett iparágban szokásos átlagos értékcsökkenési időtartamnak (azaz 15 évnek) megfelelő hasznos élettartam figyelembevételével – kivetítették a vizsgálati időszakra. Az így kapott összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (147) A vizsgálati időszakban a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában 1,17 %, a Chenming-csoport vonatkozásában pedig 0,61 %.

— *Héa-engedmény a belföldön gyártott berendezésekre*

- (148) Ez a program a külföldi tőkével működő vállalatok számára a belföldön előállított berendezések vásárlásakor fizetett héa visszatérítésének formájában biztosít gazdasági előnyt.

a) *Jogalap*

- (149) Ez a program a következő jogszabályokon alapul: a Központi Adóigazgatóság 1999. szeptember 20-i 171. sz. körlevele a külföldi tőkével működő vállalatok által a belföldön gyártott berendezések vásárlásakor fizetett adó visszatérítésével kapcsolatos eljárásra vonatkozó ideiglenes intézkedések közzétételéről, illetve a külföldi tőkével működő vállalatok által a belföldön gyártott berendezések vásárlásakor fizetett adó visszatérítésével kapcsolatos politikák megszüntetéséről szóló körlevél (Caishui, 2008, 176. sz.). Ez utóbbi a program 2009. január 1-jével történő megszüntetése utáni átmeneti időszakról rendelkezik.

b) *Jogosultság*

- (150) A jogosultság azokra a külföldi tőkével működő vállalatokra korlátozódik, amelyek belföldön gyártott berendezéseket vásárolnak.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (151) A program célja a külföldi tőkével működő vállalatok által a belföldön gyártott berendezések vásárlásakor fizetett adó visszatérítése, amennyiben a berendezés nem tartozik a vám alól nem mentesíthető árucikkek jegyzékébe és amennyiben a berendezés értéke – „a belföldön előállított berendezések vásárlására vonatkozó kísérleti közigazgatási intézkedések” szerint – nem haladja meg a külföldi tőkével működő vállalatokra megállapított teljes beruházási összeghatárt.

d) A vizsgálat megállapításai

- (152) Ennek a programnak a révén valamennyi együttműködő exportáló gyártó gazdasági előnyhöz jutott.

e) Következtetés

- (153) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

- (154) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a fenti 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.

- (155) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik, korlátozza a programhoz való hozzáférést bizonyos típusú vállalatokra (azaz a külföldi tőkével működő vállalatokra). Ezenfelül a jogosultság megállapítására nincsenek objektív szempontok és olyan egyértelmű bizonyíték, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság - az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint - automatikus. Noha az exportáló gyártóknál tett ellenőrző látogatás során sikerült néhány közigazgatási rendelkezést beszerezni, a kínai kormány együttműködésének hiánya az ilyen objektív szempontok meglétének megállapítását nem tette lehetővé.

- (156) Ezenkívül a rendszert – az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének b) pontja értelmében – azért is egyedinek kell tekinteni, mivel a támogatást a hazai áruk használatának az importáruk használatával szemben történő előnyben részesítése függvényében adják meg.

- (157) Ennek megfelelően ez a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) A támogatás összegének kiszámítása

- (158) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt a belföldön gyártott berendezés vásárlása után visszatérített hea összegének a figyelembevételével állapították meg. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – az érintett iparágban szokásos átlagos értékcsökkenési időtartamnak (azaz 15 évnek) megfelelő hasznos élettartam figyelembevételével – kivetítették a vizsgálati időszakra. Az így kapott összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

- (159) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában 0,03 %, a Chenming-csoport vonatkozásában pedig 0,05 %.

— Városi közterület-fenntartási adó, építési adó és oktatási különadó alóli mentesség a külföldi tőkével működő vállalatoknak

- (160) Ez a program mentességet biztosít a külföldi tőkével működő vállalatoknak a városi közterület-fenntartási és építési adó, valamint az oktatási különadó megfizetése alól.

a) Jogalap

- (161) A program a Kínai Népköztársaság városi közterület-fenntartási adóról szóló átmeneti rendelkezéseiben (Guo Fa 1985. február 8-án közzétett 19. sz.), valamint a Kínai Népköztársaság városi közterület-fenntartási adóról szóló átmeneti rendelkezései végrehajtásával kapcsolatos különleges kérdésekre vonatkozó pénzügyminisztériumi rendeleteken (Cai Shui Zi, 1985. március 22-én közzétett 69. sz.) alapul.

b) Jogosultság

- (162) A jogosultság a külföldi tőkével működő vállalatokra korlátozódik.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (163) A Kínai Népköztársaság városi közterület-fenntartási adóról szóló átmeneti rendelkezései szerint a városi közterület-fenntartási és építési adó alapja „az adófizetők által ténylegesen fizetett termékadó, hea és iparüzési adó, amelyet a termékadó, a hea és az iparüzési adó megfizetésével egyidejűleg kell kiegyenlíteni”.

d) A vizsgálat megállapításai

- (164) A (347) és (348) preambulumbekendésekben kifejtettek szerint az ehhez programhoz kapcsolódó adókötelezettségek 2010. december 1-jétől alkalmazandók minden Kínában működő vállalatra.

e) Következtetés

- (165) Ennek megfelelően, valamint a 2010. november 30. előtti információk alapján a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – kormányzati bevétel elengedése formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.
- (166) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik, zár ki bizonyos típusú vállalatokat (azaz a külföldi tőkével működő vállalatokat) a városi közterület-fenntartási és építési adó megfizetése alól.
- (167) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.
- (168) Tekintettel a kínai kormány és a releváns együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott információkra, megállapítást nyer, hogy a felek abban a helyzetben voltak, hogy igazolni tudják, hogy ez a rendszer többé semmiféle előnnyel nem jár az érintett exportőrökre nézve.
- (169) Ezáltal teljesülnek az alaprendelet 15. cikkében meghatározott feltételek. Így tehát megállapítást nyert, hogy e rendszer nem lehet kiegyenlíthető.

4.2.4. TÁMOGATÁSI PROGRAMOK

- (170) Megállapítást nyert, hogy az együttműködő exportáló gyártók a panaszban említett különböző támogatási rendszerek közül kettőben vettek részt: a híres márkák díjazásában, valamint a külgazdasági- és külkereskedelmi fejlesztések ösztönzésére és jelentős külföldi befektetési projektek Shandong tartományba történő vonzására létrehozott különleges alapokban. A többi programban való részvételről az együttműködő exportáló gyártók beszámoltak. A kínai kormányt tájékoztatták ezeknek a rendszereknek a meglétéről és felkérték, hogy bocsássa a Bizottság rendelkezésére az ezekre vonatkozó szükséges információkat. A kínai kormány azt állította, hogy a panaszban nem szereplő rendszereket nem lehet vizsgálni, mivel ez ellentétes a WTO szabályaival. Azzal érvelt, hogy a Bizottság kérését úgy kell tekinteni, hogy az nem áll összhangban a Kereskedelmi Világszervezet támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodásának a bizonyítékokra és a konzultációra vonatkozó szabályaival. A kínai kormány azt is állította, hogy a Bizottság ezekkel a rendszerekkel kapcsolatban csak általános információkat közölt, és amennyiben a Bizottság vizsgálni kívánja ezeket a rendszereket, úgy egy kellően megalapozott új kérelemmel kell fordulnia a kínai kormányhoz, amelyben részletes tájékoztatást kér a vizsgálat szempontjából lényeges, újonnan megjelölt támogatásokról.
- (171) Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az a bevált uniós gyakorlat, hogy tájékoztatják a vizsgált ország hatóságait az együttműködő exportáló gyártók által állítólag használt olyan támogatási rendszerek meglétéről,

amelyek a panaszban nem szerepelnek, és kérik ezek tisztázását, valamint az ezekre vonatkozó információkat. Ez a gyakorlat összhangban van a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival. A Bizottság – amint tudomást szerzett ezekről a rendszerekről – azonnal tájékoztatta a kínai kormányt a rendszerek meglétéről és a kínai kormány tudomására hozta azokat az információkat, amelyeket az együttműködő kínai exportáló gyártóktól kapott. Lehetőséget biztosított a kínai kormány számára a rendszerekkel kapcsolatos konzultációra, és a konzultációkat ezt követően megtartották. Következésképp a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12. cikkének (1), 13. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint az alaprendelet 11. cikkének (10) bekezdésében foglalt rendelkezéseket teljes mértékben tiszteletben tartották. Az alábbi megállapítások esetében figyelembe vették a kínai kormány által az érintett rendszerekkel kapcsolatban közölt információkat.

i. A panaszban említett programok

— Híres márkák

a) Jogalap

- (172) E rendszer végrehajtása Shandong tartománynak a saját exportmárkák fejlesztésére vonatkozó külföldi alapja 2008. évi költségvetéséről szóló értesítése alapján történik (Lucaiqizhi, [2008], 75. sz.). Ez a rendszer támogatást biztosít a vállalatoknak annak érdekében, hogy fellendítse az exportmárkák forgalmát és növelje a híres márkák piaci részesedését.

b) Jogosultság

- (173) A díjra kizárólag a híres márkákat exportáló Shandong tartománybeli vállalkozások jogosultak. A jogosultsági feltételeket semmiféle jogi vagy közigazgatási rendelkezéssel nem támasztották alá.

c) Gyakorlati végrehajtás

- (174) A rendszer keretében a díjakat a híres márkákat exportáló Shandong tartománybeli vállalkozásoknak ítélik oda és ezáltal támogatják azok fejlődését és versenyképességét. A vállalkozásoknak a rendszerben való részvételhez nem kell pályázatot benyújtaniuk, így jóváhagyó okirat sem készül.

d) A vizsgálat megállapításai

- (175) Ennek a rendszernek a révén egy együttműködő exportáló gyártó jutott gazdasági előnyhöz.

e) Következtetés

- (176) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

- (177) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a fenti 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.
- (178) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogosultság bizonyos típusú vállalatokra, azaz a híres márkákat exportáló vállalatokra korlátozódik. Tekintettel arra, hogy a jogosultsági feltételek vonatkozásában nincsenek jogi, illetve közigazgatási információk, semmi nem utal arra, hogy a támogatásra való jogosultság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon és feltételeken alapulna.
- (179) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.
- f) *A támogatás összegének kiszámítása*
- (180) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ezt az összeget (számláló) aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.
- (181) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta a Chenming-csoport vonatkozásában elhanyagolható (kevesebb mint 0,01 %).
- **Különleges alapok a külföldi befektetési projektek ösztönzésére**
- a) *Jogalap*
- (182) Ennek a rendszernek a hivatalos dokumentuma Shouguang népi kormányának közleménye a korszerű vállalkozások 2008. évi elismeréséről. Ez a 2008. február 9-én létrehozott rendszer azoknak a vállalkozásoknak nyújt elismerést, amelyek 2008. évben kiemelkedő teljesítményt értek el.
- b) *Jogosultság*
- (183) A rendszerben való részvételre azok a vállalatok jogosultak, amelyek a figyelemre méltó külkereskedelmi teljesítményt elérő vagy külföldi befektetések számára jelentős vonzerőt képviselő „külföldi befektetéseket vonzó, korszerű vállalkozások” és „kiemelkedő külkereskedelmi teljesítményt elérő, korszerű vállalkozások” elismeréssel rendelkeznek. A kínai kormány a „külföldi befektetéseket vonzó, korszerű vállalkozások” és a „kiemelkedő külkereskedelmi teljesítményt elérő, korszerű vállalkozások” fogalommeghatározásával és az erre vonatkozó eljárással kapcsolatban semmiféle jogszabályt vagy előírást nem bocsátott a Bizottság rendelkezésére.
- c) *Gyakorlati végrehajtás*
- (184) Shouguang népi kormánya felelős a „külföldi befektetéseket vonzó, korszerű vállalkozások” és a „kiemelkedő külkereskedelmi teljesítményt elérő, korszerű vállalkozások” elismeréssel rendelkező vállalatok számára a támogatások odaítéléséért.
- (185) A kínai kormány szerint a vállalkozásoknak a rendszerben való részvételhez nem kell pályázatot benyújtaniuk, így jóváhagyó okirat sem készül.
- d) *A vizsgálat megállapításai*
- (186) Ennek a rendszernek a révén egy együttműködő exportáló gyártó jutott gazdasági előnyhöz.
- e) *Következtetés*
- (187) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.
- (188) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a fenti 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.
- (189) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogosultság bizonyos típusú vállalatokra, azaz a külföldi befektetéseket vonzó, korszerű vállalkozásokra és a kiemelkedő külkereskedelmi teljesítményt elérő, korszerű vállalkozásokra korlátozódik. Tekintettel arra, hogy a jogosultsági feltételek vonatkozásában nincsenek jogi, illetve közigazgatási információk, semmi nem utal arra, hogy a támogatásra való jogosultság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon és feltételeken alapulna.
- (190) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.
- f) *A támogatás összegének kiszámítása*
- (191) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ezt az összeget (számláló) aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(192) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta a Chenming-csoport vonatkozásában kevesebb, mint 0,01 % (elhanyagolható).

ii. **Az együttműködő exportáló gyártók beszámolóiban szereplő programok**

— **Támogatás a dömpingellenes eljárások során történő válaszadáshoz**

a) *Jogalap*

(193) Ennek a rendszernek a hivatalos dokumentuma „A dömpingellenes, szubvencióellenes és védintézkedési vizsgálatok során történő válaszadáshoz biztosított támogatási politika végrehajtási szabályai”. A kínai kormány azt állította, hogy a rendszer 2008-ban lezárult, azonban erre vonatkozóan semmiféle jogi közleményt nem bocsátott a Bizottság rendelkezésére.

b) *Jogosultság*

(194) A regionális és tartományi pénzügyi hivatal támogatást biztosít a vállalatok számára annak érdekében, hogy megkönnyítse a vállalatok részvételét az Egyesült Államok által lefolytatott dömpingellenes vizsgálatokban. A támogatásra jogosult vállalatoknak Shandong tartományban (kivéve Qingdao várost) bejegyzett vállalkozásoknak kell lenniük és tevékenységüket a Kereskedelmi Minisztérium, valamint a tartományi hatóságok utasításainak megfelelően kell végezniük.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(195) Ez a rendszer régióspecifikus (kizárólag Shandong tartományban érhető el, kivéve a tartomány legnagyobb városát, Qingdao-t) és nincsenek jogszabályban meghatározott objektív jogosultsági szempontjai.

(196) A vonatkozó jogszabály szerint a felperesnek járó ügyvédi költségek 40 %-át térítik meg.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(197) Ennek a rendszernek a révén egy együttműködő exportáló gyártó jutott gazdasági előnyhöz.

e) *Következtetés*

(198) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

(199) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik, egy kijelölt földrajzi térségen belüli vállalatokra korlátozza a rendszerhez való hozzáférést.

(200) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(201) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ezt az összeget (számláló) aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(202) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta a Chenming-csoport vonatkozásában elhanyagolható (kevesebb mint 0,01 %).

— **Shouguang technológiafejlesztési támogatás**

a) *Jogalap*

(203) A programot a Shouguang város önkormányzata által kiadott, a csúcstechnológiai ipar fejlesztésének felgyorsításáról készült vélemény (kísérleti végrehajtás) (Shoufa, [2005], 37. sz.) alapján hajtották végre. A kínai kormány azt állította, hogy létezik a programra vonatkozó jogi keret, azonban annak egy példányát sem bocsátotta a Bizottság rendelkezésére.

b) *Jogosultság*

(204) Ez a program a vállalkozások versenyképességének elősegítése érdekében nyújtott támogatás. A jogosultsági feltételeket semmiféle jogi vagy közigazgatási rendelkezéssel nem támasztották alá.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(205) A kínai kormány szerint ez a program a kutatás-fejlesztést, az energiamegtakarítást és a környezetvédelmet elősegítő helyi támogatás. A programnak nincs kérelmezési eljárása. A regionális önkormányzatok időről időre értesítik az exportáló gyártókat bizonyos összegű támogatás odaítéléséről.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(206) Ennek a programnak a révén egy együttműködő exportáló gyártó jutott gazdasági előnyhöz.

e) *Következtetés*

(207) Ennek megfelelően a programot – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

- (208) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a fenti 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.
- (209) Ez a támogatási program az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogosultság bizonyos típusú vállalatokra korlátozódik. Tekintettel arra, hogy a jogosultsági feltételek vonatkozásában nincsenek jogi, illetve közigazgatási információk, semmi nem utal arra, hogy a támogatásra való jogosultság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon és feltételeken alapulna.
- (210) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.
- f) *A támogatás összegének kiszámítása*
- (211) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ezt az összeget (számláló) aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.
- (212) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta a Chenming-csoport vonatkozásában 0,59 %.
- **Suzhou Ipari Park Szellemi Tulajdonjogok Alap (Suzhou Industrial park Intellectual Property Right Fund)**
- a) *Jogalap*
- (213) A rendszerot a Suzhou Ipari Park Szellemi Tulajdonjogok Alap munkájának, illetve a Suzhou Ipari Park Szellemi Tulajdonjogok Alapra vonatkozó közigazgatási szabályok megerősítését célzó ideiglenes intézkedésekkel összhangban hajtották végre.
- b) *Jogosultság*
- (214) Ez a rendszer kizárólag a Suzhou Ipari Parkba települt azon vállalatok számára elérhető, amelyek számítógépes szoftver szerzői jogának bejegyzéséről szóló igazolással, integrált áramkörök kiviteli tervének bejegyzéséről szóló igazolással és új híres márkájú termékekkel rendelkeznek.
- c) *Gyakorlati végrehajtás*
- (215) Ahhoz, hogy a jogosult vállalat a szabadalmi bejelentéséhez vagy egy védjegy odaítéléséhez támogatást kaphasson, ki kell töltenie Suzhou tartomány, illetve egy magasabb szint „Híres márkák” díjára irányuló igénylőlapját, és be kell nyújtania azt az ipari park Tudományos és Technológiai Hivatalához. A támogatást a Suzhou Ipari Park biztosítja. A park finanszírozásával kapcsolatban, illetve arra vonatkozóan, hogy a park a támogatási összegeket melyik állami hatóságtól kapja, semmiféle információ nem volt fellelhető.
- d) *A vizsgálat megállapításai*
- (216) Ennek a rendszernek a révén egy együttműködő exportáló gyártó jutott gazdasági előnyhöz. A Bizottság azonban megjegyzi, hogy az együttműködő exportáló gyártó vonatkozásában semmiféle dokumentáció nem volt a rendszerrel kapcsolatban, mivel a rendszerben való részvételtől szóló jelentkezési lapot, illetve a díj odaítéléséről szóló határozat nem bocsátották rendelkezésre.
- e) *Következtetés*
- (217) Ennek megfelelően a programot – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.
- (218) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a fenti 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.
- (219) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogosultság bizonyos típusú vállalatokra korlátozódik. Tekintettel arra, hogy a jogosultsági feltételek vonatkozásában nincsenek jogi, illetve közigazgatási információk, semmi nem utal arra, hogy a támogatásra való jogosultság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon és feltételeken alapulna.
- (220) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében is egyedi, mivel a támogatást biztosító hatóság működését meghatározó jogszabály is egy kijelölt földrajzi térségen belüli vállalatokra korlátozza a rendszerhez való hozzáférést. A rendszer kizárólag a Suzhou Ipari Parkba települt vállalatok számára elérhető.

(221) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(222) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ezt az összeget (számláló) aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(223) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában kevesebb mint 0,01 %.

— **A csúcstechnológiai ipar fejlesztésére létrehozott alap támogatása**

a) *Jogalap*

(224) Sem a kínai kormány, sem az exportáló gyártók nem szolgáltatottak semmiféle jogalapot. A rendszer pénzügyi támogatást helyez kilátásba a Suzhou Ipari Parkba települt vállalatok számára, és a kínai kormány szerint a rendszer célja a Suzhou Ipari Park megújításának és korszerűsítésének felgyorsítása, valamint a parkba települt vállalkozások tudományos kutatási tevékenysége fejlesztésének támogatása.

b) *Jogosultság*

(225) A rendszer kizárólag a Suzhou Ipari Parkba települt azon vállalatok számára elérhető, amelyek számos terv előírásainak megfelelnek és fontos tudományos kutatási projekteken vesznek részt. A kínai kormány a Bizottság rendelkezésére bocsátotta a rendszer leírását, a vonatkozó tervek másolatát azonban nem.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(226) Azok a vállalatok részesülnek támogatásban, amelyek beruházásai a parkhoz kötődnek és meghatározott típusú tevékenységekhez kérnek támogatást (kutatás-fejlesztés, új termékek támogatása, szellemi tulajdonnal kapcsolatos ügyintézés, tengerentúli piacok fejlesztése, projektek összehangolása a kormányzattal, technológiai közszolgáltatások). A támogatást a Suzhou Ipari Park biztosítja. A park finanszírozásával kapcsolatban, illetve arra vonatkozóan, hogy a park a támogatási összegeket melyik állami hatóságtól kapja, semmiféle információ nem volt fellelhető.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(227) Ennek a rendszernek a révén egy együttműködő exportáló gyártó jutott gazdasági előnyhöz.

e) *Következtetés*

(228) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

(229) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban és a fenti 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.

(230) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedi, mivel a jogosultság bizonyos típusú vállalatokra korlátozódik. Tekintettel arra, hogy a jogosultsági feltételek vonatkozásában nincsenek jogi, illetve közigazgatási információk, semmi nem utal arra, hogy a támogatásra való jogosultság az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon és feltételeken alapulna.

(231) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében is egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik, egy kijelölt földrajzi térségen belüli vállalatokra korlátozza a rendszerhez való hozzáférést. A rendszer kizárólag a Suzhou Ipari Parkba települt vállalatok számára elérhető.

(232) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

f) *A támogatás összegének kiszámítása*

(233) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ezt az összeget (számláló) aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.

(234) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában 0,03 %.

— **A Suzhou Ipari Parktól a növekedés fenntartásáért kapott díj**

a) *Jogalap*

(235) Sem a kínai kormány, sem az exportáló gyártók nem szolgáltatottak semmiféle jogalapot. A kínai kormány azt állítja, hogy a rendszert a Suzhou Ipari Park által az egyenletes, tartós és gyors növekedés támogatásával kapcsolatban megfogalmazott véleménynek megfelelően hajtják végre, és a rendszer célja az ipari szerkezet fejlesztésének felgyorsítása és a külkereskedelmi forgalom növelése.

b) *Jogosultság*

(236) A rendszer kizárólag a Suzhou Ipari Parkba települt vállalatokat érinti. A kínai hatóságok semmiféle jogosultsági szempontot nem állapítottak meg egyértelműen. A támogatás elnyeréséhez ugyanakkor a parkba települt vállalkozásoknak 2009-ben túl kellett szárnyalniuk az előző évben ténylegesen elért exportteljesítményüket.

c) *Gyakorlati végrehajtás*

(237) A kínai kormány szerint a vállalkozásoknak a rendszerben való részvételhez nem kell pályázatot benyújtaniuk, az érintett együttműködő exportáló gyártó azonban mégis benyújtott egy jelentkezési lapot a Suzhou Ipari Park által a csúcstechnológiai ipar fejlesztésére létrehozott alaphoz. A kínai kormány állítása szerint a rendszer összefügg a vállalkozások exportteljesítményével, hiszen a vállalatok egy meghatározott RMB összeghez jutnak minden egyes dollár után, amennyivel az exportjuk mennyisége és értéke növekedett. Az RMB ösztönző a terméktípusoktól és a modellektől is függ. A támogatást a Suzhou Ipari Park biztosítja. A park finanszírozásával kapcsolatban, illetve arra vonatkozóan, hogy a park a támogatási összegeket melyik állami hatóságtól kapja, semmiféle információ nem volt fellelhető.

d) *A vizsgálat megállapításai*

(238) Ennek a rendszernek a révén egy együttműködő exportáló gyártó jutott gazdasági előnyhöz.

e) *Következtetés*

(239) Ennek megfelelően a rendszert – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának i. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – közvetlen transzfer formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel.

(240) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet

28. cikkével összhangban és a fenti 4.1. szakaszban foglaltak szerint a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia.

(241) Ez a támogatási rendszer az alaprendelet 4. cikkének (3) bekezdése értelmében egyedi, mivel maga a jogszabály, amely szerint a támogatást biztosító hatóság működik, egy kijelölt földrajzi térségen belüli vállalatokra korlátozza a rendszerhez való hozzáférést. A rendszer kizárólag a Suzhou Ipari Parkba települt vállalatok számára elérhető.

(242) Ezenfelül a rendszer a jogszabály alapján az exportteljesítménytől függ, ezért az alaprendelet 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek és kiegyenlíthetőnek minősül. A támogatás az exportteljesítmény függvénye és az összegét az exportteljesítmény alapján számítják ki, mivel a támogatás azon alapul, hogy az export mennyisége és értéke évről évre milyen mértékben nőtt.

(243) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

e) *A támogatás összegének kiszámítása*

(244) A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. Ezt az összeget (számláló) aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártó vizsgálati időszakban lebonyolított összes exportforgalmával, mivel a támogatás megítélése az exportteljesítmény függvényében történt.

(245) A vizsgálati időszakban az együttműködő exportáló gyártók esetében a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-csoport vonatkozásában 0,05 %.

— **Az együttműködő exportáló gyártók beszámolóiban szereplő, de az értékelésbe be nem vont programok**

(246) Az együttműködő exportáló gyártók az energiamegtakarítással és a környezetvédelemmel kapcsolatos következő rendszerekről számoltak be:

— A Jiangsu tartomány Taihu tava vízszennyeződésének kezelésére létrehozott különleges alap

— A Suzhou Ipari Park energiamegtakarítására létrehozott különleges alapok

— A legfőbb szennyezőanyagok teljes kibocsátásának a Suzhou város által önkormányzati szinten történő csökkentésére létrehozott különleges alap

— A víztakarékos és kibocsátáscsökkentő megoldások támogatása

— A Suzhou Környezetvédelmi Hivataltól kapott környezetvédelmi díj

— Az energiamegtakarításért kapott díj Shouguang-ban

(247) A Bizottság az alacsony összegű gazdasági előnyre tekintettel úgy ítélte meg, hogy ezeket a rendszereket és programokat nem szükséges vizsgálni.

4.2.5. AZ ÁLLAM ÁLTAL A MEGFELELŐ ELLENSZOLGÁLTATÁSNÁL JÓVAL KEVESEBB ÖSSZEG FEJÉBEN BIZTOSÍTOTT ÁRUK ÉS SZOLGÁLTATÁSOK BIZTOSÍTÁSA

i. A panaszban említett és az értékelésben szereplő programok

— Földhasználati jogok biztosítása

a) Jogalap és jogosultság

(248) A panaszban szereplő állítás szerint a kínai kormány a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított földhasználati jogokat az együttműködő exportőrök számára. A kínai kormány erre válaszul a Bizottság rendelkezésére bocsátotta a földügyi igazgatásról szóló törvényt, valamint az állami tulajdonban lévő építési telkek földhasználati jogának ajánlatvételi felhívás, árverés és árajánlat révén történő átruházásáról szóló 2007. szeptember 28-i 39. sz. rendelkezést. Nem közölt azonban semmiféle adatot a földhasználati jogok aktuális ellenértékéről, a telekárak állításuk szerint létező minimális viszonyítási alpjáról, valamint ennek értékelési módjáról, továbbá arról, hogy az állam milyen módszert követ, amikor a korábbi használójától kisajátítja a földet.

b) Gyakorlati végrehajtás

(249) A földügyi igazgatásról szóló törvény 2. cikkének megfelelően minden földterület állami tulajdonban van, mivel a kínai alkotmány, illetve a vonatkozó jogi rendelkezések szerint a föld a kínai nép közös tulajdona. A földet nem lehet eladni, a földhasználati jogot azonban a törvény alapján át lehet ruházni: az állami hatóságok nyilvános ajánlattétel, árajánlat vagy árverés útján ruházhatják azt át.

c) A vizsgálat megállapításai

(250) Az együttműködő exportáló gyártók információkat közöltek az általuk használt földterületről, illetve a földhasználati jogokra vonatkozó szerződésekről/okiratokról, a kínai kormány azonban a földhasználati jogok ellenértékének megállapításával kapcsolatban semmiféle tájékoztatást nem adott.

d) Következtetés

(251) Ennek megfelelően a földhasználati jogok kínai kormány által történő biztosítását – az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának iii. alpontja, illetve 3. cikkének (2) bekezdése értelmében – áruk rendelkezésre bocsátásának formájában nyújtott támogatásnak kell tekinteni, amely révén a támogatásban részesülő vállalkozást gazdasági előnnyel ruházták fel. Az alábbi (260) – (262) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint a földterületek értékesítésének nincs működő piaca Kínában, és a külső viszonyítási alap használata azt bizonyítja, hogy az együttműködő exportőrök által a földhasználati jogokért fizetett összeg jóval a szokásos piaci ár alatt van.

(252) A kínai kormányt felkérték, hogy a támogatás elnyerésével kapcsolatos jogosultsági feltételekre, illetve a felhasználására vonatkozóan adjon információkat annak érdekében, hogy a Bizottság megállapíthassa, hogy a támogatáshoz jutás milyen mértékben korlátozódik bizonyos vállalatokra és a támogatás az alaprendelet 4. cikke értelmében egyedinek minősül-e. A kínai kormány erre vonatkozóan semmiféle tájékoztatást nem adott. A Bizottságnak a megállapításait – szem előtt tartva az alaprendelet 4. cikkének (5) bekezdésében foglalt követelményt, miszerint az egyedi jelleg megállapításához szükséges minden jellemzőt bizonyítékok bemutatásával „egyértelműen alá kell támasztani” – az alaprendelet 28. cikkével összhangban a rendelkezésre álló tényekre kellett alapoznia. Meg kell jegyezni, hogy a 28. cikk (6) bekezdése szerint: „Ha egy érdekelt fél elmulasztja az együttműködést, vagy csak részlegesen hajlandó együttműködni olyan módon, hogy a szükséges információt visszatartja, a várható eredmény az érintett fél számára kedvezőlenebb lesz, mintha hajlandó lett volna az együttműködésre”. A figyelembe vett tények a következők:

(253) Az egyedi jellegre vonatkozó bizonyíték, amelyet a panaszosok bocsátottak rendelkezésre.

(254) Azok a megállapítások (lásd a (77) és (78) preambulumbekkezdéseket), miszerint az egyes támogatásokat egy különleges ágazati terv, azaz a papírgyártási terv keretében folyósítják a papírgyártásnak. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az előbb említett terv 7–11. cikkei az iparfejlesztési tervek vonatkozásában különleges előírásokat tartalmaznak, mivel meghatározzák, hogy az ország egyes földrajzi térségeibe a papírgyártás mely ágazatait kell telepíteni.

(255) Az arra vonatkozó bizonyíték (lásd a (76)) preambulumbekkezdést), hogy a papírgyártás a „támogatott iparágak” közé tartozik (40. sz. határozat).

(256) Azok a megállapítások (lásd a (260) – (262) preambulumbekkezdéseket), miszerint a földterületek értékesítésének nincs működő piaca Kínában.

(257) Az együttműködő exportáló gyártók azon megállapításai – melyeket a párhuzamoson folyó dömpingellenes vizsgálat is megerősített –, miszerint a földterületet a papírgyártási projektjeik miatt bocsátották a rendelkezésükre ⁽¹⁾.

(258) A fentiek fényében és a kínai kormány bárminemű együttműködésének hiányában a rendelkezésre álló bizonyítékok arra utalnak, hogy a papírgyártásban működő vállalatok számára adott támogatások nem általánosan elérhetőek, ezért az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerint egyedinek minősülnek. A kínai kormány együttműködésének hiányára tekintettel semmi nem utal arra, hogy a támogatásra való jogosultság megítélése az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt objektív szempontokon és feltételeken alapulna.

(259) Következésképp ezt a támogatást kiegyenlíthetőnek kell tekinteni.

⁽¹⁾ Lásd a 1042/10/EK bizottsági rendeletet, HL L 299., 2010.11.17., 7. o., (39) és (46) preambulumbekkezdés.

e) A támogatás összegének kiszámítása

- (260) A fentiekre tekintettel a Bizottság megállapította, hogy a földhasználati jogokkal kapcsolatos viszonyokat Kínában nem a piac határozza meg. Úgy tűnik, hogy a magán-szektor vonatkozásában viszonyítási alapok valójában egyáltalán nem is állnak rendelkezésre. Így a kínai árak és költségek kiigazítása nem megvalósítható. Ilyen körülmények között a Bizottság azt állapította meg, hogy Kínában nincs működő piac, és az alaprendelet 6. cikke d) pontjának ii. alpontjával összhangban a gazdasági előny meghatározásához indokolt a külső viszonyítási alap használata. Mivel a kínai kormány nem működött együtt és a külső viszonyítási alapra nem volt hajlandó javaslatot tenni, a Bizottságnak a megfelelő külső viszonyítási alapot a rendelkezésre álló tények alapján kellett meghatároznia. Külső viszonyítási alapként a Tajvan, Penghu, Kinmen és Matsu Független Vámterületről (Kínai Tajpei), (a továbbiakban: Tajvan) származó információkat ítélték megfelelőnek.
- (261) A Bizottság véleménye szerint a tajvani földárak biztosítják a legjobb összehasonlítási alapot azon kínai földterületek vonatkozásában, ahol az együttműködő exportáló gyártók tevékenysége folyik. Valamennyi exportáló gyártó Kína keleti részén található, a Shanghai körüli fejlett, magas GDP-vel és nagy népsűrűséggel rendelkező tartományokban. A kiegyenlíthető támogatás összegét a támogatásban részesülő félre átruházott, a vizsgálati időszak vonatkozásában feltárt gazdasági előny mértékének megfelelően számították ki. A támogatásban részesülő félre átruházott gazdasági előnyt úgy számították ki, hogy figyelembe vették az egyes vállalatok által a földhasználati jogokért fizetett összeg és a tajvani viszonyítási alapnak megfelelően fizetendő rendes összeg közötti különbséget.
- (262) A Bizottság a számítás során a tajvani földterületek átlagos négyzetméterárát alkalmazta és azt a földhasználati jogokra vonatkozó szerződések időpontja után bekövetkezett valutaleértékelődéssel kiigazította. Az ipari földterületekre vonatkozó árak Tajvan Gazdasági Minisztériuma Ipari Hivatalának honlapjáról származnak. A valutaleértékelődést az IMF World Economic Outlook 2009. évi kiadványában Tajvan vonatkozásában közölt inflációs ráták alapján számították ki. Ezt a támogatási összeget (számláló) az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban – a kínai ipari területek földhasználati joga szokásos időtartamának (azaz 50 év) figyelembevételével – kivetítették a vizsgálati időszakra. Ezt az összeget aztán elosztották az együttműködő exportáló gyártók vizsgálati időszakban lebonyolított összes forgalmával, mivel a támogatás megítélése nem az exportteljesítmény függvényében történt és nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra.
- (263) A vizsgálati időszakban a fenti módszer szerint megállapított támogatási ráta az APP-vállalatok vonatkozásában 2,81 %, a Chenming-vállalatok vonatkozásában pedig 0,69 %.

ii. A panaszban említett, de az értékelésben nem szereplő rendszerek

— Villamos áram biztosítása

- (264) A Bizottság megállapította, hogy az együttműködő exportáló gyártók ennek a rendszernek a révén a vizsgálati időszakban nem tettek szert gazdasági előnyre. Ezért nem volt szükséges annak megállapítása, hogy a rendszer keretében nyújtott támogatás kiegyenlíthető-e vagy sem.

— A papírgyártáshoz szükséges vegyszerek biztosítása

- (265) A Bizottság megállapította, hogy az együttműködő exportáló gyártók ennek a rendszernek a révén a vizsgálati időszakban nem tettek szert gazdasági előnyre. Ezért nem volt szükséges annak megállapítása, hogy a rendszer keretében nyújtott támogatás kiegyenlíthető-e vagy sem.

4.3. A FELEK ÉSZREVÉTELEI A TÁMOGATÁSSAL KAPCSOLATBAN

4.3.1. BEVEZETÉS

- (266) A kínai kormány, az együttműködő exportáló gyártók két csoportja (az APP- és a Chenming-csoport), valamint az uniós panaszos küldte meg észrevételeit a végleges nyilvánosságra hozattal kapcsolatban.
- (267) Az uniós panaszos egyetértett a Bizottság megállapításaival.
- (268) A kínai kormány, az APP- és a Chenming-csoport vitatta azokat. Mivel a végleges nyilvánosságra hozatal során teljes körűen foglalkoztak a felhozott érvekkel, ebben a rendeletben nem ismétlik meg azokat.

4.3.2. A KETTŐS KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSSSEL KAPCSOLATOS ÁLLÍTÁSOK

- (269) A kínai kormány azzal érvelt, hogy a kiegyenlítő intézkedésekre tett javaslat kettős kiegyenlítő intézkedést eredményez. Azt állították, hogy a Kína elleni dömpingellenes vizsgálatokban a rendes értéket az uniós gyakorlat szerint egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország gyártótól származó adatok alapján határozzák meg. Így ilyen esetekben a kiegyenlítő vámok kivetése ugyanazon helyzet kezelése céljából kettős kiegyenlítő intézkedést valósítana meg, mivel a dömpingellenes vámok hatékonyan ellensúlyozzák a kínai vállalatok számára állítólag juttatott bármilyen támogatást.
- (270) Az APP azt állította, hogy amennyiben a rendes érték az analóg országban lebonyolított belföldi értékesítésen alapul, úgy a piacgazdasági elbánásra irányuló kérelem elutasítása és a támogatás nélkül számított rendes érték alkalmazása a támogatás összegével növeli a vámot; a támogatást így kétszeresen is számításba vennék.

- (271) A kínai kormány szerint ugyanezekkel az állítólagos torzulásokkal a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatban már foglalkoztak. Azt állította, hogy a Bizottság gyakorlata megsérti az Unió és a Kereskedelmi Világszervezet jogszabályait, és hogy a Bizottságnak vagy meg kellene szüntetnie a kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó eljárást, vagy a párhuzamosan folyó dömpingellenes eljárásban piactudományi elbírásban kellene részesítenie az együttműködő exportáló gyártókat. A kínai kormány azt is állította, hogy nem fogadja el a Bizottság érveit, miszerint a dömpingkülönbözetnél alacsonyabb kárkülönbözet megállapításánál nem számolnak duplán. A kínai kormány végezetül arra hivatkozott, hogy a Kereskedelmi Világszervezet fellebbviteli testületének a DS379. sz. USA–Kína vitára vonatkozó, a kettős orvoslást érintő megállapítása⁽¹⁾ alapján a jelenlegi eljárást meg kellene szüntetni.
- (272) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a kettős kiegyenlítő intézkedés ezekben az eljárásokban egyáltalán nem játszik szerepet. Függetlenül attól, hogy a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok kivetése egy nem piactudományi rendelkező ország esetében „kettős kiegyenlítő intézkedéshez” vezet-e vagy sem, ez a helyzet – a fogalom meghatározás szerint – csak akkor fordulhat elő, ha a dömpingkülönbözet és a támogatás összege *halmozódik*, azaz a kétfajta vám együttes szintje meghaladja a dömpingkülönbözet vagy a támogatás összege közül a nagyobbat. Az alább kifejtettek szerint itt nem ez a helyzet.
- (273) Először is emlékeztetni kell arra, hogy az Unió a dömpingellenes és a kiegyenlítő vámok ugyanazon termékre történő kivetésekor a *kisebb vámtétel szabályát* alkalmazza. Más szóval a Bizottság az uniós vizsgálatok során meghatározza a dömping, a támogatás és az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét. A vám mértéke sohasem haladhatja meg a kárkülönbözetet, és ebben az esetben a kárkülönbözet mindkét eljárásban azonos. A Bizottság a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatban olyan dömpingkülönbözetet állapított meg, ami jóval magasabb, mint a kárkülönbözet. A kisebb vámtétel szabályával összhangban a kárkülönbözet szintjén alapuló intézkedések elrendelésére tett javaslatot (lásd a Kínai Népköztársaságból származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. május 6-i 451/2011/EU tanácsi rendeletet). A jelenlegi szubvencióellenes vizsgálatban megállapított szubvenciókülönbözet így a dömpingkülönbözethez képes nem biztosít az uniós gazdasági ágazat számára további védelmet, mivel a kárkülönbözet megszabja a dömpingellenes vám felső határát. Így a két párhuzamosan folyó eljárásban a vámok vonatkozásában nincs átfedés vagy halmozódás, következésképp még azt feltételezve is, hogy a 0 preambulumbekendésben leírtak szerint fennáll a kettős kiegyenlítő intézkedés lehetősége, a jogszabály nem írhat elő olyan kötelezettséget, hogy a dömpinget a támogatással „törölni” kellene. A dömping- és a kárkülönbözet közötti, a dömpingellenes eljárásban megállapított különbség valóban sokkal magasabb volt, mint a jelenlegi vizsgálatban megállapított támogatások összege. Ki kell emelni továbbá azt is, hogy amikor a fizetendő

vámok tényleges meghatározására kerül sor, a Bizottság a gyakorlat szerint először a kiegyenlítő intézkedésre vonatkozó vizsgálat eredményein alapuló vámot veti ki. Amennyiben még mindig különbség áll fenn az előbb említett vám szintje és a kárkülönbözet között, úgy azt a dömpingellenes vizsgálat eredményeként megállapított vámmal ki lehet tölteni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy kétszeri számítást alkalmaznának, mivel a vámok együttes szintjét a dömpingellenes vizsgálat már önmagában is indokolhatta.

- (274) Másodszor meg kell jegyezni, hogy a kínai kormány által javasolt jogorvoslatokat a jogszabályok nem teszik lehetővé, mivel i. a vizsgálat olyan kiegyenlítő támogatások meglétét állapította meg, amelyek az uniós gazdasági ágazatnak jelentős kárt okoztak és megállapítást nyert, hogy az intézkedések elrendelése az uniós érdekeket szolgálja, így ezt az eljárást nem lehet megszüntetni, ii. a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatban nem mindegyik kínai fél kérte a piactudományi elbírást, iii. piactudományi elbírásban nem lehet olyan feleket automatikusan részesíteni, akik azt nem is kérték, és iv. azon felek esetében, akiknek a piactudományi elbírásra irányuló kérelmét elutasították, mivel a dömpingellenes alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában foglalt első, második és harmadik kritérium vonatkozásában súlyos hiányosságokat tártak fel.

4.3.3. A HÁTRÁNYOS KÖVETKEZTETÉSEK LEVONÁSÁVAL KAPCSOLATOS ÁLLÍTÁSOK

- (275) A kínai kormány azt is állította, hogy a Bizottság a nem megfelelő együttműködés miatt jogtalanul hátrányos következtetéseket vont le. Ezzel kapcsolatban az alaprendelet 28. cikkének (6) bekezdésére hivatkoznak, amely többek között arról tesz említést, hogy ha érdekelt fél elmulasztja az együttműködést, vagy csak részlegesen hajlandó együttműködni, a várható eredmény az érintett fél számára kedvezőtlenebb lehet, mintha hajlandó lett volna az együttműködésre. A kínai kormány szerint a hátrányos következtetések levonása megsérti a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12. cikkének (7) bekezdésében, valamint a Kereskedelmi Világszervezet dömpingellenes megállapodásának II. mellékletében foglaltakat.
- (276) Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a kínai kormány alaptalanul hivatkozik az alaprendelet 28. cikkének (6) bekezdésére. A Bizottság nem alkalmazott „hátrányos következtetéseket” a kínai kormány vonatkozásában, az érintett exportőrökkel kapcsolatban nem szándékosan döntött a kedvezőtlen kimenetel mellett és nem törekedett arra, hogy a támogatások meglétét, illetve a kiegyenlítő vámok összegét illetően büntetést rójon ki a felekre. A Bizottság vizsgáló hatóságként eljárva ésszerű határidőn belül kért tájékoztatást a kínai kormánytól. A kínai kormány azonban nem bocsátotta a Bizottság rendelkezésére a vizsgálat szempontjából szükséges információkat (pl. a tervek másolatait, a bankokról szóló információkat, a bankok által az együttműködő exportáló gyártóknak folyósított hitelekkel kapcsolatban elvégzett értékeléseket, a földhasználati jogokra vonatkozó árképzést). A Bizottság ilyen körülmények között a rendelkezésre álló tények tekintetében kénytelen volt az alaprendelet 28. cikkének rendelkezéseit alkalmazni annak érdekében, hogy reprezentatív megállapításokat tudjon tenni. Hangsúlyozni kell, hogy eközben

⁽¹⁾ Egyesült Államok – Végleges dömpingellenes és kiegyenlítő vámok egyes Kínából származó termékekre (DS379), a fellebbviteli testület WT/DS379/AB/R. sz. jelentése, 2011. március 11.

nem tett terhelő megállapításokat a kínai kormány vonatkozásában. Példaként meg kell említeni, hogy a Bizottság nem utasította el a földhasználati jogokkal kapcsolatos információkat: a kínai kormány nem bocsátotta a Bizottság rendelkezésére a földhasználati jogokra vonatkozó árképzéssel összefüggő valamennyi szükséges információt. A Bizottság ugyanígy nem vont le hátrányos következtetéseket a kínai kormányt illetően a bevontpapír-gyártásnak nyújtott kedvezményes hitelek miatt, viszont a tervekkel, a bankok szerepével, illetve a bankok által az együttműködő exportáló gyártók tekintetében alkalmazott hitelpolitikával kapcsolatban hozzá kellett jutnia azokhoz a hiányzó információkhoz, amelyeket a kínai kormány egyszerűen nem bocsátott rendelkezésére. A Bizottság így azokat az információkat használta fel, amelyeket a kínai kormánytól kapott. Amennyiben a tájékoztatás nem volt elégséges vagy nem volt bizonyító erejű, úgy a Bizottságnak – annak érdekében, hogy megállapításokat tehessen – ki kellett azt egészítenie más lényeges adatokkal. Némely esetben nem lehet kizárni, hogy az eredmény a kínai kormány számára kedvezőtlenebb lett, mintha teljes mértékben együttműködött volna, erre a kedvezőtlenebb eredményre azonban a Bizottság nem törekedett.

- (277) A Bizottság megközelítését ebben az esetben össze lehet hasonlítani azzal a módszerrel, amelyet a WTO vizsgálóbizottságai a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás V. mellékletének 7. bekezdése alapján a „hátrányos következtetések” fogalmával összefüggésben alkalmaznak. Az *EC-Aircraft* vizsgálóbizottság két esetben alkalmazott hátrányos következtetéseket a spanyol „PROFIT” kutatás-fejlesztési rendszer vonatkozásában, amikor az EU nem bocsátott kellő mennyiségű adatot rendelkezésre. A vizsgálóbizottság sem a támogatás összege, sem a de facto egyedi jelleg kérdése vonatkozásában nem vette figyelembe az EU által rendelkezésre bocsátott bizonyítékokat és a megállapításaihoz ehelyett a panaszos (az USA) által javasolt megoldást alkalmazta⁽¹⁾. A jelenlegi vizsgálatban egészen más a helyzet, mivel a Bizottság nem hagyott figyelmen kívül semmilyen adatot, amelyet a kínai kormány bocsátott rendelkezésre, és nem helyettesítette azokat a panaszos által javasolt megoldásokkal, hanem inkább a rendelkezésére álló valamennyi információt felhasználta ahhoz, hogy levonja a következtetéseket. A fentiekre tekintettel az előbbieken említett állításokat elutasították.
- (278) Mivel a Bizottság sem a kínai kormány, sem egyetlen exportőr vonatkozásában nem vont le hátrányos következtetéseket, nem helytálló az az állítás, miszerint hátrányos következtetések alkalmazása egy kormányzat vonatkozásában megsérti a Kereskedelmi Világszervezet rendelkezéseit.
- (279) Ezt az állítást el kell utasítani, mivel a tények nem támasztják alá. A Bizottság – az eljárás megindításáról szóló első levelében, illetve a helyszíni ellenőrző látogatást megelőző utolsó levelében – tájékoztatta a kínai kormányt a 28. cikk rendelkezéseiről, valamint arról,

hogy ezeket a rendelkezéseket mely esetekben kell alkalmazni. A Bizottság ezenkívül a fenti 0 preambulumbekkezdésben említettek szerint tájékoztatta a kínai kormányt arról, hogy milyen következményekkel jár, ha nem működik együtt.

- (280) A kínai kormány állítása szerint a Bizottság sohasem kérte arra, hogy szervezzen találkozót az állami tulajdonú bankokkal.
- (281) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság felkérte a kínai kormányt, hogy közvetlenül járjon közben annak érdekében, hogy a Bizottság találkozhasson azoknak a bankoknak a képviselőivel, amelyek az együttműködő exportáló gyártóknak hitelt folyósítottak. E célból a kínai kormánynak elküldték azon bankok felsorolását, amelyek ilyen hiteleket folyósítottak. A kínai kormányt annak biztosítására is felkérték, hogy a kínai kormánynál tett helyszíni ellenőrző látogatáson az állami fejlesztési bankok és egyéb pénzüzetek képviselői is legyenek jelen annak érdekében, hogy válaszolni tudjanak a kérdőívek őket érintő kérdéseire. A kínai kormány egyetlen ilyen kérés ügyében sem intézkedett.
- (282) Azzal érvelt, hogy a Bizottság ebben az esetben indokolatlanul vont le hátrányos következtetéseket, mivel ők megtették mindent annak érdekében, hogy a rendelkezésükre álló információkat a Bizottság tudomására hozzák. Azt állították, hogy a bankok ebben az eljárásban harmadik félnek számítanak, illetve a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12. cikkének (9) bekezdése szerint nem érdekelt felek, így nem köteleességük együttműködni. Azzal érveltek továbbá, hogy a Bizottság önkényesen járt el és nem követte a WTO szabályait, mivel a kínai kormány a banki hitelekkel és a földhasználati jogokkal kapcsolatban elegendő tájékoztatást adott.
- (283) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a kínai kormányt illetően nem vont le hátrányos következtetéseket. Ezenkívül a fenti 0 preambulumbekkezdésben említettek szerint a Bizottság a kínai kormány által a rendelkezésére bocsátott információkat használta fel, mivel azonban lényeges információk még hiányoztak, azokat más forrásokból származó adatokkal kellett egészítenie ahhoz, hogy reprezentatív megállapításokat tehessen.
- (284) Az érdekeltekkel kapcsolatban tett állításokat illetően emlékeztetni kell arra, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12. cikkének (9) bekezdése egyértelműen leszögezi, hogy az említettek kívül más belföldi és külföldi feleket is be lehet vonni érdekelteként az eljárásba. A Bizottság ebben az eljárásban a panasz alapján a bevontpapír-gyártásnak nyújtott kedvezményes hitelek vonatkozásában kért tájékoztatást. Ezek az információk ráadásul közvetlenül azokkal a bankokkal kapcsolatosak, amelyek nagyrészt állami tulajdonban vannak. Erről mind az együttműködő exportáló gyártókat, mind a kínai kormányt tájékoztatták. Mivel

⁽¹⁾ Az Európai Közösségek és egyes tagállamai – A nagyméretű polgári repülőgépek kereskedelmét érintő intézkedések, 2010. június 30-i DS316. sz. vizsgálóbizottsági jelentés, 7.1480. és 7.1580. sz. bekezdések

a bankok hitelezésével kapcsolatban egyszerűen nem bocsátottak rendelkezésre elegendő információt, a Bizottság arra kényszerült, hogy az alaprendelet 28. cikkének rendelkezéseivel összhangban a rendelkezésre álló tényekre szorítkozzon.

4.3.4. A RENDELKEZÉSRE ÁLLÓ LEGJOBB INFORMÁCIÓ FELHASZNÁLÁSÁVAL KAPCSOLATOS ÁLLÍTÁSOK

- (285) Az APP azt állította, hogy a Bizottságnak a benyújtott információkat abban az esetben sem szabad figyelmen kívül hagynia, ha azok nem minden szempontból tökéletesek, feltéve hogy az információt szolgáltató fél a legjobb tudása szerint járt el. Az APP továbbá azt is állította, hogy abban az esetben, ha a fél nem a legjobb tudása szerint működött együtt, a Bizottságnak a rendelkezésre álló tények felhasználásakor figyelembe kell vennie az érdekelt fél által szolgáltatott valamennyi megalapozott tény, még akkor is, ha azok nem foglalják magukban az adott féltől kért összes információt. A Bizottság számára így mind az alaprendelet, mind pedig a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló WTO-megállapodás előírja, hogy ezeket az információkat ne hagyja figyelmen kívül.
- (286) A kínai kormány az állította, hogy a rendelkezésre álló tényekre való szorítkozás nem megengedhető abban az esetben, ha egy érdekelt tag vagy érdekelt fél bizonyította, hogy a legjobb tudása szerint járt el, az általa szolgáltatott információk ellenőrizhetők, azokat időben és megfelelően, a vizsgáló hatóságok által kért adathordozón vagy számítógépes nyelven nyújtotta be, tehát azokat a vizsgálat során fel lehet használni.
- (287) Ebben az esetben nem ez történt. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság az alaprendelet 28. cikkében és a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 12. cikkének (7) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel összhangban azért szorított a rendelkezésre álló tényekre, mert a kínai kormány és az exportáló gyártók többszöri kérés ellenére sem bocsátották rendelkezésre azokat az információkat, amelyeket a Bizottság a vizsgálat szempontjából szükségesnek ítélt ahhoz, hogy reprezentatív megállapítást tehessen. A Bizottságnak azt az alapvető problémát kellett megoldania, amibe vizsgáló hatóságként ütközött, vagyis hogy a kínai kormány nem közölt aktuális információkat a tervekkel, a bankok szerepével, az együttműködő exportáló gyártók számára biztosított hitelek folyósítása esetén végzett kockázatelemzésekkel, a földhasználati jogokra vonatkozó árképzéssel, illetve a különféle vizsgált rendszerek jogi dokumentumaival kapcsolatban, és azokhoz nem biztosított hozzáférést a Bizottság számára. Az együttműködő exportáló gyártók ugyanígy nem adtak tájékoztatást a kínai bankoktól kapott hitelekkel kapcsolatban. Ezért a kínai kormány

és az exportáló gyártók által tanúsított együttműködés nem felel meg azoknak az előírásoknak, amelyeket a Kereskedelmi Világszervezet fellebbviteli testülete az *Egyesült Államok – Dömpingellenes intézkedések egyes Japánból származó, melegen hengerelt acéltermékekre* jelentésében megállapított, miszerint az érdekeltektől „magas szintű” együttműködést várnak el és az érdekelteknek „a legjobb tudásuk szerint” kell eljárniuk⁽¹⁾. A Bizottság nem érti, hogy a kínai kormány és az exportáló gyártók miért nem tudták rendelkezésre bocsátani/elrendezni a hiányzó adatokat és erre vonatkozóan miért nem tudtak hitelt érdemlő magyarázatot adni. A kínai kormány azt is állította, hogy a rendelkezésre álló legjobb információ felhasználásának feltételei nem voltak adottak, és a kínai kormány egyszerűen azért nem tudott bizonyos információkat szolgáltatni, mert azok nem is léteznek, már nem lényegesek vagy nem állnak rendelkezésre, azokat a kérdőívben vagy az ellenőrzést megelőzően nem kérték.

- (288) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a támogatásról szóló szakaszban (64-73 preambulumbekzdés) foglaltak egyértelműen bizonyítják, hogy a Bizottságnak – mint vizsgáló hatóságnak – nem volt más lehetősége, mint hogy a rendelkezésre álló tényeket használja fel annak érdekében, hogy reprezentatív megállapítást tegyen. A kért információk jellegét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság létező információkat kért (pl. a tervekkel, a bankok szerepével, az együttműködő exportáló gyártók számára biztosított hitelek folyósítása esetén végzett kockázatelemzésekkel, a földhasználati jogokra vonatkozó árképzéssel, illetve a különféle vizsgált rendszerek jogi dokumentumaival kapcsolatos információkat), és az eljárások megindítását követően számos lehetőséget biztosított a kínai kormány részére az információszolgáltatásra.
- (289) A fentiek túlmenően azt is hangsúlyozni kell, hogy a Bizottságnak – mint vizsgáló hatóságnak – ki kellett vizsgálnia a panaszban szereplő azon állításokat, amelyeket elegendő bizonyítékkal támasztottak alá ahhoz, hogy az eljárás megindulhasson (pl. öt éves tervek, illetve a bevontpapír-gyártásnak nyújtott kedvezményes hitelezésre vonatkozó iparpolitika alkalmazása, a bankok – mint állami szervek – szerepe, közvetlen és közvetett adó- és támogatási rendszerek megléte), így a kínai kormányt – mint érdekelt felet – felkérték, hogy valamennyi szükségesnek ítélt információt bocsásson a Bizottság rendelkezésére. A kínai kormány viszont eltérő megközelítést választott és a vizsgáló hatóság szerepkörébe helyezkedett. Ő maga akarta megítélni, hogy mit tart lényegesnek és csak olyan dokumentumokat bocsátott a Bizottság rendelkezésére, amelyeket maga annak tartott, anélkül hogy a vizsgáló bizottságra bízta volna ennek eldöntését. Ezt kiválóan szemlélteti a kínai kormánynak az állami tulajdonban lévő bankokkal kapcsolatos megközelítése (lásd a fenti (282) preambulumbekzdést).

⁽¹⁾ *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, (DS184) Appellate Body Report, para. 100*

A kínai kormány azt állította, hogy ezek a bankok „harmadik felek”, holott a panaszos elegendő bizonyítékot szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy „állami szervek”, és a Bizottságnak így jogában állt arra kérni a kínai kormányt, hogy bocsássa a rendelkezésére a tevékenységükkel kapcsolatban kért információkat. Erre válaszul a kínai kormány magára vállalta annak eldöntését, hogy ezek a bankok nem állami szervek és nem is szolgáltatott semmiféle információt velük kapcsolatban. Ennek eldöntése azonban a vizsgáló hatóságra, azaz a Bizottságra és nem a kínai kormányra tartozik. Az ilyen magatartás nyilvánvalóan nincs összhangban a fent említett WTO-esetjoggal, amely szerint az érdekelteknek „a legjobb tudásuk szerint” kell eljárniuk. Nehéz megérteni, hogy ez hogyan illeszkedik a fellebbviteli testületnek az Egyesült Államok – Dömpingellenes intézkedések egyes Japánból származó, melegen hengerelt acéltermékekre jelentésében foglalt azon következtetéseihöz, amelyek szerint „az együttműködés egy olyan eljárás, amelyben a felek közös erőfeszítések révén egy közös cél elérése érdekében munkálkodnak”⁽¹⁾. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a Bizottság valamennyi érdekelt számára elegendő időt biztosított a kért információk rendelkezésre bocsátására, és a vizsgálatot a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás VI. mellékletének azon rendelkezéseivel összhangban végezte, amelyek a helyszíni ellenőrző látogatások szabályait írják elő, és a Bizottság számára lehetővé teszik többek között azt is, hogy a kapott információkra figyelemmel további adat-szolgáltatást kérjen.

- (290) A kínai kormány azzal érvelt, hogy a kért tervek igen terjedelmesek – 282 000 oldalt tartalmaznak –, és a fordításuk indokolatlanul nagy terhet róna a kínai kormányra. Azt is állították, hogy nem tudnak a tervek független fordításainak meglétéről, és hogy az Egyesült Államok által lefolytatott eljárásokban nem bocsátották rendelkezésre a nemzeti ötéves terveket.
- (291) Ezt az állítást el kellett vetni. A fenti (65) preambulumbekzdésben említett és a kínai kormány által kínai nyelven rendelkezésre bocsátott tervek összesen kevesebb mint 300 oldal terjedelműek. A 282 000 oldalról szóló állítást nem támasztják alá azok a dokumentumok, amelyeket a kínai kormány a hivatalos feljegyzés szerint benyújtott. Ez az állítás mindazonáltal aggasztó, mivel az ebben a vizsgálatban és a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatban megállapítottnál jóval sokrétűbb kormányzati beavatkozásra utalhat. A tervek független fordításaival kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság más érdekelttől kapott ilyen dokumentációt és a lefordított terveket a vizsgálat céljaira felhasználta. Végeterül egyértelműen le kell szögezni, hogy a Bizottság nem szándékozott olyat állítani, hogy a kínai kormány az USA által lefolytatott eljárásban terveket bocsátott rendelkezésre. A fenti 0 preambulumbekzdés mindössze azt említi, hogy úgy tűnik, hogy lefordították az ezzel kapcsolatos információkat.

4.3.5. A NEM MINDEN SZEMPONTBÓL TÖKÉLETES INFORMÁCIÓK FELHASZNÁLÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLLÍTÁSOK

- (292) A kínai kormány azt állította, hogy a Bizottságnak a rendelkezésre álló legjobb információ felhasználását

megelőzően – az alaprendelet 28. cikke (3) bekezdésében előírtak szerint – elemzést kell végeznie és el kell döntenie, hogy az említett cikkben foglalt feltételek fennállnak-e.

- (293) Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az alaprendelet 28. cikkének rendelkezéseivel összhangban a rendelkezésére álló tényekre szorítkozott, mivel a 28. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételek nem álltak fenn. A kínai kormány a fent említettek szerint vagy hiányos információkat közölt, vagy sok esetben egyáltalán nem bocsátotta a Bizottság rendelkezésére a kért információkat. Emlékeztetni kell arra, hogy a tervekkel kapcsolatban egyáltalán nem vagy csak részben adtak tájékoztatást, a bankok szerepével kapcsolatban hiányos vagy nem egyértelmű információkat közöltek, az együttműködő exportáló gyártók számára biztosított hitelek folyósítása esetében végzett kockázatelemzéseket, a földhasználati jogokra vonatkozó árképzést, illetve a különféle vizsgált rendszerek számos jogi dokumentumát szintén nem bocsátották rendelkezésre. A Bizottság a hiányosságok és az információk hiánya miatt nem volt abban a helyzetben, hogy a rendelkezésre bocsátott egyes információkat ellenőrizze. A fentiekre tekintettel, illetve figyelembe véve azt a tényt, hogy a kínai kormányról nem lehetett azt állítani, hogy a legjobb tudása szerint járt el, továbbá az ésszerűen pontos ténymegállapítást megnehezítő indokolatlan nehézségek miatt a Bizottság arra kényszerült, hogy a rendelkezésre álló tények felhasználására szorítkozzon.
- (294) A kínai kormány azzal is érvelt, hogy a Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információként felhasználhatta volna az általa szolgáltatott információkat.
- (295) Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság az érdekelt által rendelkezésére bocsátott (ideértve a kínai kormány által szolgáltatott) és a nyilvánosan hozzáférhető forrásokból származó információk összességét használta fel annak érdekében, hogy reprezentatív megállapításokat tegyen.
- (296) A hitelekkel kapcsolatban azt állították, hogy mivel az egyes bankok a hitelnyújtás kapcsán végzett kockázatelemzésekre vonatkozó információkat nem bocsátották rendelkezésre, a Bizottságnak a Kínai Központi Bank és a kínai bankszabályozási bizottság magyarázataira, valamint a kereskedelmi bankok éves beszámolóira kellett volna szorítkoznia.
- (297) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a bankok a szükséges adatokat kifejezett kérés ellenére sem bocsátották rendelkezésre. A Kínai Központi Bank és a kínai bankszabályozási bizottság csak nagyon általános jellegű tájékoztatást adott, amely az együttműködő exportáló gyártóknak nyújtott hitelekkel egyáltalán nem is volt közvetlen kapcsolatban. A kínai kormány a kereskedelmi bankok számos éves beszámolóját csatolta a benyújtott dokumentumokhoz (közülük néhányat csak kínai nyelven), és azt állította, hogy a kereskedelmi bankok az üzleti tevékenységükkel kapcsolatos döntéseiket a jogszabályokkal összhangban – bármilyen szervezeti egység vagy magánszemély befolyásától mentesen – maguk hozzák meg. Ezek azonban csak egyszerű kijelentések, amelyek nem teszik lehetővé annak az ellenőrzését, hogy a bankok az együttműködő exportáló gyártóknak történő hitelnyújtás során végeztek-e

⁽¹⁾ United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, (DS184) Appellate Body Report, para. 99.

kockázatelemzést, és ha igen, milyen módon; ezenkívül ezeket a kijelentéseket szembe kell állítani a vizsgálat során feltárt olyan esetekkel, amikor a vállalatok nyilvánvalóan kockázatelemzés nélkül jutottak hitelekhez.

- (298) A kínai kormány a földhasználati jogokkal kapcsolatban azt állította, hogy a Bizottságnak a tőle kapott információkat kellett volna felhasználnia, amelyek – a kínai kormány állítása szerint – a működő piac létét bizonyítják. Véleményük szerint a Bizottság a földhasználati jogok minimális ellenértékével kapcsolatban hatalmas mennyiségű információt kért, erre vonatkozóan azonban a kérdőívben, illetve az ellenőrzést megelőzően nem kértek tájékoztatást.
- (299) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a földhasználati jogokra vonatkozó árképzéssel kapcsolatos információk nélkül nem lehet megállapítani, hogy a telkeknek van-e Kínában olyan működő piaca, amely a keresleti és kínálati erőket tükrözi. Meg kell jegyezni azt is, hogy a Bizottság a kínai kormánynak elegendő időt biztosított arra, hogy tájékoztatást adjon azokról a területekről, ahol az együttműködő exportáló gyártók székhellyel rendelkeznek, a kínai kormány azonban erre vonatkozóan egyetlen számadatot sem volt hajlandó közölni. A Bizottság mindenestre a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás VI. mellékletében foglalt azon rendelkezéseket követte, amelyek a helyszíni ellenőrző látogatások szabályait írják elő, és a Bizottság számára lehetővé teszik többek között azt is, hogy a kapott információkra figyelemmel további adatszolgáltatást kérjen.

4.3.6. AZ ÁLLAMI SZERV FOGALOMMEGHATÁROZÁSÁRA VONATKOZÓ ÁLLÍTÁSOK

- (300) A kínai kormány szerint az, hogy egy bank vagy egy közüzem kormányzati tulajdonban van, még nem indokolja azt, hogy állami szervnek minősítsék, és ennek meghatározására a Bizottságnak az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályokat kellene használnia. A kínai kormány azt is kérte, hogy a Kereskedelmi Világszervezet fellebbviteli testületének a DS379. sz. USA–Kína vitára vonatkozó, az állami szerv meghatározását érintő megállapítása alapján a jelenlegi eljárást szüntessék meg.
- (301) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a fenti (90) preambulumbekzdésben meghatározta az állami szerv fogalmát. Ez a fogalom meghatározás összhangban van a Kereskedelmi Világszervezet szubvencióellenes eljárásokra vonatkozó esetjogával, ideértve a fellebbviteli testület fentebb említett jelentését. Így nem szükséges eltávolodni az általánosan elfogadott fogalom meghatározástól és egy másik viszonyítási alapot (azaz az állami támogatásra vonatkozó uniós szabályokat) használni, ami a jogszabályok igen eltérő területére vonatkozik. Megjegyzendő, hogy az állami támogatásra vonatkozó szabályok egy teljesen

más kontextusban alkalmazandók, azaz nem az áruk nemzetközi kereskedelmének szabályozása vonatkozásában, hanem a közös piac kiegészítőjeként. Végezetül nincs jogi vagy ténybeli alap annak megerősítésére, hogy a jelenlegi eljárást meg kellene szüntetni.

Egyedi támogatási programok

4.3.7. KEDVEZMÉNYES HITELEK BIZTOSÍTÁSA A BEVONT-PAPÍR-GYÁRTÁS SZÁMÁRA

- (302) A kínai kormány a bevontpapír-gyártás számára nyújtott kedvezményes hitelekkel kapcsolatban azt állította, hogy a Bizottság nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a támogatás – a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában előírtak szerint – egyedi. Szerintük a Bizottság elemzése nem felelt meg annak a követelménynek, hogy az állítólagos támogatás vonatkozásában a de jure egyedi jelleget megállapítsa.
- (303) A két együttműködő exportáló gyártó szintén azt állította, hogy a kínai bankok által a részükre folyósított hitelek nem minősülnek egyedi támogatásnak.
- (304) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az egyedi jelleget az aktában szereplő – és a fenti (92) preambulumbekzdésben felsorolt – összes információ, többek között a kínai kormány által adott tájékoztatás alapján állapították meg. Ezek az információk – a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában foglaltakkal összhangban – megerősítik a de jure egyedi jelleg fennállását.
- (305) A kínai kormány azzal is érvelt, hogy a Bizottság a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (4) bekezdésében, illetve az alaprendelet 4. cikke (5) bekezdésében foglalt előírásoknak – miszerint a támogatás tényét bizonyítékokkal egyértelműen alá kell támasztani – nem tett eleget, mivel a Bizottság által szolgáltatott bizonyítékok nem tekinthetők egyértelmű bizonyítéknak, hiszen azok nem határozott, objektív és ellenőrizhető jellegűek, azaz nem hitel érdemlőek.
- (306) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a fenti (92) preambulumbekzdésben leírt tények az egyedi jelleget egyértelműen bizonyítják (azaz ágazati ipari tervek keretében nyújtott egyedi támogatások, a papírgyártás támogatott iparágak közé sorolása, a kereskedelmi bankok és a kínai állami tervrendszer szerepe, illetve a vállalatok számára a különleges szakpolitikai tervek követelményeinek kielégítése miatt adott magas hitelminősítés). Ezek határozott bizonyítékok, mivel egyértelműek, objektívek és meggyőzőek. Különböző forrásokból származnak, az érdekeltek bocsátották rendelkezésre, illetve nyilvánosan hozzáférhetőek voltak.

- (307) A 2007. évi papírgyártási tervet illetően azt állították, hogy a terv a papírgyártás számára nem biztosít egyedi támogatást vagy kedvezményes feltételeket. A kínai kormány szerint az a tény, hogy a terv előírja a pénzügyi intézményeknek, hogy ne folyósítsanak hiteleket olyan projektekhez, amelyek nem felelnek meg a követelményeknek, csak egy olyan rendelkezés, amelynek az a célja, hogy a súlyos környezetszennyezést okozó projektek működését felfüggeszték.
- (308) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a 2007. évi papírgyártási terv fenti (77) preambulumbekkezdésben részletesen ismertetett megfogalmazásai kétségtelenül azt bizonyítják, hogy a papírgyártás egyedi támogatásban és kedvezményes elbánásban részesül. A vonatkozó szövegek megfogalmazásai nem támasztják alá azt az állítást, hogy a pénzügyi intézményekre vonatkozó részletes szabályok csak környezetvédelmi célokat szolgálnak.
- (309) A kínai kormány a szakpolitikai tervek és az olyan kísérő dokumentumok, mint pl. az Integrációs projekt és a Címtár vonatkozásában ismételt az állítást, hogy ezek a jogalkotásról szóló kínai törvény szerint jogilag nem kötelező erejűek. Ehhez egy jogilag kötelező érvényű végrehajtási rendeletre volna szükség. A kínai kormány azzal is érvelt, hogy a tervek alapján nem lehet egyértelműen meghatározni az egyedi jelleget, és az a puszta tény, hogy a papírgyártás a támogatott iparágak közé tartozik, még nem bizonyítja, hogy a kínai kormány a támogatásra való jogosultságot bizonyos vállalkozások számára kifejezetten korlátozná.
- (310) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat megállapította, hogy a tervek – a fenti 0 preambulumbekkezdésben részletezett okok miatt – jogilag kötelező erejűek. A vizsgálat azt is megállapította, hogy a papírgyártás „támogatott iparágak” közé sorolása az érintett vállalkozások számára különleges gazdasági előnyöket jelent.
- (311) A hitelek folyósításával kapcsolatban azt állították, hogy az együttműködő exportáló gyártóknak hitelt nyújtó kínai bankok éves beszámolóinak elemzéséből nem derül ki, hogy a hiteleket a szakpolitikai tervek miatt folyósították.
- (312) Ezt az állítást el kellett vetni. A fentiek szerint a bankok éves beszámolóit az együttműködő exportáló gyártóknak nyújtott hitelekkel kapcsolatban nem tartalmaznak konkrét információkat. Az éves beszámolók általános dokumentumok, amelyek semmiféle információt nem tartalmaznak arra vonatkozóan, hogy a kínai bankok az együttműködő exportáló gyártóknak hogyan folyósítottak hitelt, illetve hogy az együttműködő exportáló gyártók hiteleinek kockázatát hogyan elemezték. Ezeket az információkat a Bizottság többször kérte az érdekelt felektől, és azok elengedhetetlennek minősülnek, figyelemmel többek között a következők megállapításaira: az IMF 2006. évi jelentése, amely szerint Kínában nem teljes a banki liberalizáció és a hitelkockázatot nem fejezik ki megfelelően⁽¹⁾, az IMF 2009. évi jelentése, amely
- kiemelte a kamatláb-liberalizáció Kínában tapasztalható hiányát⁽²⁾, az IMF 2010. évi országjelentése, amely kijelentette, hogy Kínában viszonylag alacsony a tőke költség, a hitelkihelyezést néha olyan módszerrel határozzák meg, amely nem kapcsolódik az árhoz, a vállalatok nagymértékű megtakarításai pedig részben a különböző ráfordítási tényezők (ideértve a tőkét és a földterületet) alacsony költségéhez kapcsolódnak⁽³⁾, Kína OECD által végzett, 2010. évi gazdasági felmérése⁽⁴⁾, valamint az OECD gazdasági osztályának 747. számú, Kína pénzügyi ágazati reformjairól szóló munkadokumentuma⁽⁵⁾, amely kijelentette, hogy az, hogy a pénzügyi intézmények tulajdonjogával túlnyomórészt továbbra is az állam rendelkezik, problémákat vet fel abban a tekintetben, hogy a bankok hitelezési döntései milyen mértékben alapulnak tisztán kereskedelmi megfontolásokon, miközben a bankok hagyományos szerepe látszólag az, hogy kormányzati kapcsolatokkal rendelkező kormányzati ügynökségekként működnek.
- (313) A kínai kormány a fent említett hitelminősítési feljegyzéssel kapcsolatban azt állította, hogy az egyedi jelleg megállapításához egyetlen hitelminősítési feljegyzést nem lehet egyértelmű bizonyítéknak tekinteni. Szerintük a Bizottság egy konkrét eset feltételeit csak akkor általánosíthatja az összes hitelezési döntésre, ha az együttműködő exportáló gyártóknak folyósított hitelek többsége vagy minden hitel esetében beigazolódnak, hogy az iparpolitika tette lehetővé számukra a vizsgálati időszakban a magasabb hitelminősítést.
- (314) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a fenti 0 preambulumbekkezdésben említett hitelminősítési feljegyzés az együttműködő exportáló gyártó kedvező jövőbeli kilátásait közvetlenül összekapcsolja a papírgyártási szakpolitikai tervek meglétével és ezek célkitűzéseinek teljesítésével. A Bizottság a következtetések levonásakor a papírgyártási tervvel egyetemben különös hangsúlyt helyezett erre a dokumentumra, mivel a fent említettek szerint az ezzel kapcsolatos egyéb információkat, mint pl. a hitelek kockázatainak elemzését, többszöri kérés ellenére sem bocsátották rendelkezésre.
- (315) A kínai kormány azzal is érvelt, hogy a Bizottság a kedvezményes hitelnyújtásra vonatkozó állítások elemzésekor nem vette figyelembe a Kínai Központi Bank különleges hitelekkel kapcsolatos ügyintézés javításáról szóló körlevelét (YINFA [1999], 228. sz.). A kínai kormány szerint az előbb említett körlevél megerősíti, hogy a kedvezményes hitelezést, illetve a különleges hiteleket megszüntették.

(1) IMF munkadokumentum: „Progress in China's Banking Sector Reform: Has Bank Behaviour Changed?” (Előrelépés a kínai bank-szektor reformjában: megváltozott a bankok viselkedése?), WP/06/71, 2006. március (lásd a 3–4., 13. és 18–20. oldalt).

(2) IMF munkadokumentum: „Interest Rate Liberalization in China” (A kamatlábak liberalizációja Kínában), WP/09/171, 2009. augusztus (lásd a 3–4. és 21–23. oldalt).

(3) IMF országjelentés, Kína: Az IMF Alapokmány IV. cikke szerinti, 2010. évi konzultáció, 10/238, 2010. július (lásd a 22., 24. és 28–29. oldalt).

(4) OECD: Kína 2010. évi gazdasági felmérése, 2010. február (lásd a 3. fejezetet és a 71., 73–81. és a 97. oldalt).

(5) OECD: Kína pénzügyi ágazati reformjai, a gazdasági osztály 747. sz. munkadokumentuma, ECO/WKP (2010) 3, 2010. február 1. (lásd a 2., 8–15. és 36. oldalt).

- (316) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság a fenti 0 preambulumbekezdésben kifejtettek szerint megállapította, hogy a Kínai Központi Bank 1999. évi körlevelénél léteznek újabb körlevelek is, amelyek egyértelműen említést tesznek arról, hogy vannak kedvezményes hitelek és az Államtanács által meghatározott egyéb hitelek. A kínai kormány arra vonatkozó állításait, hogy a kedvezményes hitelezést és a különleges hiteleket megszüntették, a tények nem támasztják alá. A fentiekkel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy az 1999. évi körlevél leszögezi, hogy a teljes egészében állami tulajdonban lévő bankoknak aktív kommunikációt kell folytatniuk az érintett iparágak felügyeletét ellátó hatóságokkal annak érdekében, hogy elnyerjék azok egyetértését és támogatását. Ez ismét egy olyan kijelentés, ami azt igazolja, hogy az állami hatóságok ellenőrzésük alatt tartják a teljes egészében állami tulajdonban lévő bankokat.
- (317) A kínai kormány a panaszos által benyújtott és az egyedi jelleget alátámasztó bizonyítékokkal kapcsolatban azt állította, hogy ezek csak hivatkozások az Egyesült Államok által lefolytatott különböző vizsgálatok során tett megállapításokra, ahol az egyedi jelleget többek között az ötéves tervekre hivatkozva állapították meg.
- (318) Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a rendelkezésére álló valamennyi fontos információt felhasználta annak érdekében, hogy reprezentatív megállapításokat tegyen. A panaszban szereplő nyilvánosan hozzáférhető információkat ezért még akkor is fontosnak ítélték és felhasználásukat megfelelőnek tartották, ha azok más vizsgáló hatóságok megállapításaira utaltak.
- (319) A 40. sz. határozat és a Címtár vonatkozásában azt állították, hogy azok a bevontfinompapírgyártást nem sorolják kifejezetten a támogatott iparágak és a támogatott projektek közé. Azzal is érveltek, hogy a „a támogatott projektek” kifejezés Kínában a gazdasági tevékenység számos ágazatát érinti, így különféle iparágakat is.
- (320) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a 40. sz. határozat és a Címtár a papírgyártást – amelyhez a bevontfinompapírgyártás is tartozik – a támogatott iparágak, illetve a támogatott projektek közé sorolja. A támogatott projekteket illetően emlékeztetni kell továbbá arra, hogy ezek a projektek mindössze 26 ágazat bizonyos tevékenységeire vonatkoznak, így ez a besorolás a kínai vállalkozások egy részét foglalja csak magában, tehát nem tekinthető általános jellegűnek vagy nem egyedinek. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy mindenféle magyarázat (és alátámasztó dokumentum) hiányában ez a legtermészetesebb értelmezése annak, hogy a kínai kormány pontosan hogyan használja a „papírgyártás” fogalmát például a 40. sz. határozat vagy a Címtár alkalmazásában.
- (321) A kínai kormány a kereskedelmi bankokról szóló törvénnyel kapcsolatban azt állította, hogy a törvény 34. cikke általános jellegű és ugyanennek a törvénynek a 41. cikkében foglalt rendelkezésekkel összhangban a kereskedelmi bankok vonatkozásában nincs olyan kötelező előírás, hogy az iparpolitika alapján hiteleket kellene nyújtaniuk.
- (322) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a 34. cikk a kereskedelmi bankok hitelezési tevékenységét közvetlenül összekapcsolja az állami iparpolitikával. Ezért azt nem lehet általános vagy nem kötelező jellegűnek tekinteni. Az előbb említett törvény 41. cikkét illetően meg kell jegyezni, hogy az a kereskedelmi bankok azon előjogára vonatkozik, hogy ügyfeleknek hitelt nyújtsanak, viszont nem taglalja azokat a feltételeket, amelyeket a bankoknak a hitelezési döntéseik meghozatalánál figyelembe kell venniük.
- (323) Az APP-csoport azt állította, hogy elegendő tájékoztatást és dokumentumot bocsátott a Bizottság rendelkezésére annak alátámasztására, hogy az APP-csoport a Moody's-nál 2007-ben és 2008-ban A-1 besorolást kapott, ezért a Bizottság helytelenül járt el, amikor ezt a besorolást figyelmen kívül hagyva a Bloomberg BB minősítését alkalmazta.
- (324) A Bizottság alaposan megvizsgálta az APP-csoport által benyújtott hitelminősítési jelentéseket. Ezek a hitelminősítési jelentések a papírgyártás ígéretes jövőbeli kilátásait összekapcsolják a papírgyártásra vonatkozó fejlesztési politika kihirdetésével. Ezért az ezekben a dokumentumokban foglalt információk tulajdonképpen alátámasztják a Bizottság azon megállapításait, hogy az exportőrök jelenlegi pénzügyi helyzetét torz piaci viszonyok között határozták meg, így a kínai exportőrök hitelképességét nem lehet névértéken figyelembe venni. Ezt az állítást el kellett vetni.
- (325) Az APP-csoport azt is állította, hogy az általuk az általános közzétételt illetően ebben a pontban tett észrevételekben említett pénzgazdálkodásról szóló belső jelentések sokkal inkább megfelelőek, mint a jelenleg alapul vett tények.
- (326) Ezt az állítást el kellett vetni. Az ezekben a jelentésekben szereplő számadatok a vállalatok torz piaci viszonyok között elért pénzügyi helyzetét tükrözik, amelyre – a Bizottság megállapításai szerint – természetesen a kedvezményes hitelezés is hatással van. Ez egy körkörös folyamat, azaz a vállalat kedvezményes hitelt vehet fel, ami a pénzügyi mutatóit kedvezően befolyásolja és ennek eredményeként ez a jövőbeli hitelfeltételeire is pozitív hatással lesz.
- (327) Az APP-csoport szerint a Bizottság az USD-ban és EUR-ban felvett hitelek referenciaértékének kiszámításánál rossz módszert követett és a LIBOR feletti kamatkülönbözetet kétszeresen vette számításba, így magasabb referencia-kamatlábát állapított meg.
- (328) Ezt az állítást el kellett vetni. A Bizottság a LIBOR feletti kamatkülönbözetet nem vette kétszeresen számításba. A Bizottság – a végleges nyilvánosságra hozatalban kifejtettek szerint – az 1 éves futamidőnél hosszabb, USD-ban és EUR-ban felvett hitelek referenciaértékének kiszámításához a vonatkozó 1 éves LIBOR kamatlábhoz hozzáadta az 1 éves lejáratú BB besorolású vállalati kötvények, valamint az n éves lejáratú BB besorolású

vállalati kötvények közötti kamatkülönbözetet, ahol n azoknak az éveknél a számát jelzi, amely időtartamra a „hosszú lejáratú USD LIBOR” kamatlábat kiszámították (azaz 2, 3, ..., 15 év). Hangsúlyozni kell, hogy a kamatkülönbözetet a fent említettek szerint az 1 éves tiszta LIBOR kamatlábakhoz adták (azaz azokat nem növelték x bázisponttal, ahogyan azt az APP-csoport állította).

4.3.8. KEDVEZMÉNYES ADÓPOLITIKA AZ ÚJ, ILLETVE CSÚCSTECHNOLÓGIÁT ALKALMAZÓNAK MINŐSÜLŐ VÁLLALKOZÁSOK RÉSZÉRE

(329) A kínai kormány szerint a Bizottság az egyedi jelleget ezzel a rendszerrel kapcsolatban bizonyítékokkal nem támasztotta egyértelműen alá. Azt állították, hogy a vállalkozások adózásáról szóló törvény 25. cikke egy általános jogi aktus, amely az egész kínai gazdaságra vonatkozik, nem csak a bevont finompapír gyártóira.

(330) A kínai kormány azt is állította, hogy az erre a rendszerre vonatkozó jogosultsági feltételek objektívek és azokat részletesen meghatározták, a jogosultság megadása automatikus, így a rendszert a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglaltak alapján nem lehet egyedinek tekinteni.

(331) Ezeket az állításokat elutasították. A Bizottság a megállapításait bizonyítékokkal egyértelműen alátámasztotta. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a vállalkozások adózásáról szóló törvény 25. cikke a „támogatott” kategóriába tartozó vállalatokra és iparágakra, azaz a kínai vállalkozások egy adott részére korlátozza a rendszerhez való hozzáférést. A Bizottság a fent említettek szerint megállapította, hogy a bevontpapír-gyártás ebbe a kategóriába tartozik, így az ennek a rendszernek a keretében kapott támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek. A jogosultsági feltételekkel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a vonatkozó rendelkezések említést tesznek többek között azokról a feltételekről, hogy a termékeknek a kiemelt állami támogatásban részesülő, új és csúcstechnológiát képviselő termékek közé kell tartozniuk, a vállalkozásoknak folyamatos kutatás-fejlesztési tevékenységet kell végezniük annak érdekében, hogy a tudomány és a technológia terén mindig új ismereteket szerezzenek, azokat innovatív módon alkalmazzák, illetve jelentős technológiai vagy termékfejlesztést kell végezniük. Összességében vizsgálva, ezeket a feltételeket nem lehet objektív jogosultsági feltételeknek tekinteni, ami a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezések alapján a támogatás automatikus megadásához vezet.

(332) Az APP-csoport tudni szerette volna, hogy az ezekre a rendszerekre vonatkozó kiegyenlíthető támogatásokat a 2009. évi (vizsgálati időszak) helyett inkább a 2008. évi adóbevallás és adófizetés alapján kellene-e kiszámítani. Azt állították, hogy ezek a rendszerek a társasági adóhoz kapcsolódnak, amelyet a kínai adózási időszakot követő naptári évben fizetnek be és rendeznek teljes

egészében. Ezért a 2009. évre vonatkozó társasági adóról vagy bármilyen egyéb, ehhez kapcsolódó kedvezményes elbánásról 2010-ben döntenek.

(333) Ezt az állítást el kellett vetni. A kapott támogatások tényleges összegét a 2009. évre vonatkozó adóbevallások alapján igazolták és ellenőrizték, így azok a 2009. év, azaz a vizsgálati időszak értékesítéseikhez és bevételeikhez kapcsolódó támogatások.

4.3.9. KEDVEZMÉNYES ADÓPOLITIKA A KUTATÁS ÉS FEJLESZTÉS TERÜLETÉN

(334) A kínai kormány szerint a Bizottság az egyedi jelleget ezzel a rendszerrel kapcsolatban bizonyítékokkal nem támasztotta egyértelműen alá. Azt állították, hogy az erre a rendszerre vonatkozó jogosultsági feltételek objektívek és azokat részletesen meghatározták, a jogosultság megadása automatikus, így a rendszert a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglaltak alapján nem lehet egyedinek tekinteni.

(335) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat azon vállalatok vonatkozásában, amelyeket bizonyos típusú kutatás-fejlesztési projekteken tevékenykedő cégek között tartanak számon, azaz a kínai vállalkozások egy adott részét illetően megállapította a kedvezményes adóztatás biztosítását. A fent említettek szerint ezek olyan vállalkozások, amelyek az elsődleges állami támogatásban részesülő, új és csúcstechnológiát alkalmazó ágazatokba tartoznak, illetve olyan projektek, amelyek a csúcstechnológiai iparágak fejlesztésének kiemelt területeire vonatkozó útmutatóban szerepelnek, mint például a bevontpapír-gyártáshoz tartozó vállalatok és projektek, így az ennek a rendszernek a keretében kapott támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek. A jogosultsági feltételekkel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy az együttműködő exportáló gyártók által benyújtott vonatkozó rendelkezések homályosak és átláthatatlanok, így azokat nem lehet objektív jogosultsági feltételeknek tekinteni, amelyek a támogatás automatikus megadásához vezetnek. A Bizottság a megállapításait így a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésekkel összhangban bizonyítékokkal egyértelműen alátámasztotta.

4.3.10. OSZTALÉK ADÓMENTESSÉGE A MINŐSÍTÉSSEL RENDELKEZŐ BELFÖLDI VÁLLALKOZÁSOK KÖZÖTT

(336) A kínai kormány szerint a Bizottság az egyedi jelleget ezzel a rendszerrel kapcsolatban bizonyítékokkal nem támasztotta egyértelműen alá. Azt állították, hogy az osztalék adómentessége a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás alapján nem minősül támogatásnak, mivel az osztalék adómentessége természeténél fogva nem támogatás, és a vonatkozó kínai rendelkezések a kettős adóztatás elkerülése érdekében az adóalap tisztázására törekednek.

- (337) Az APP-csoport állítása szerint ez a rendszer nem egyedi, mivel azt például az osztlék forrásához hasonló objektív feltételek alapján általánosan és egységesen alkalmazzák egész Kínában. Azt is állították, hogy ezt a rendszert nem lehet támogatásnak minősíteni.
- (338) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a belföldi vállalkozásoktól származó osztlék mentes a belföldi vállalkozások társasági adó megfizetésére vonatkozó kötelezettsége alól. Először is emlékeztetni kell arra, hogy a vizsgálat bizonyos vállalatok, azaz a más belföldi vállalkozásoktól osztlékban részesülő belföldi vállalkozások, továbbá az államilag támogatott és ösztönzött fontos iparágak és projektek – mint például a bevontpapír-gyártás –, azaz a kínai vállalkozások egy adott része vonatkozásában megállapította a kedvezményes adóztatás biztosítását. Így az ennek a rendszernek a keretében kapott támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek. Másodsorban ez egy adókedvezmény formájában nyújtott ösztönzés, amely – a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában, illetve az alaprendelet 3. cikkének a) pontjában foglalt, a támogatás fogalmára vonatkozó meghatározással összhangban – kormányzati bevétel elengedését eredményezi. Azzal az állítással kapcsolatban, miszerint ez az ösztönző a kettős adóztatás elkerülésére irányul, meg kell jegyezni, hogy bár a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás elismeri, hogy a WTO tagállamai a kettős adóztatás elkerülése érdekében szabadon intézkedhetnek (lásd a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás I. mellékletének 59. lábjegyzetét), ez a rendelkezés „határozott védelmet nyújt”, és semmilyen konkrét bizonyítékot nem szolgáltatott annak az állításnak az alátámasztására, hogy például a belföldi és nem belföldi vállalkozásoktól származó osztléket – a harmadik országokkal a kettős adóztatás vonatkozásában megkötött kétoldalú szerződésekben Kína részéről vállalt jogi kötelezettségek miatt – eltérően kezelnek.
- (339) Azt is állították, hogy a rendszer a támogatott vállalkozások és iparágak számára teljesen lényegtelen, sőt a fogalom meghatározás miatt minden belföldi vállalatra vonatkozik. A kínai kormány azzal is érvelt, hogy a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése arról rendelkezik, hogy az általánosan alkalmazandó adókulcsok megállapítása nem tekinthető egyedi támogatásnak. Azt állították, hogy az erre a rendszerre vonatkozó jogosultsági feltételek objektívek és azokat részletesen meghatározták, a jogosultság automatikus, így a rendszert a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglaltak alapján nem lehet egyedinek tekinteni.
- (340) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az erről a rendszerről szóló rendelkezések a vállalkozások adózásáról szóló törvény „Kedvezményes adóztatás” című 4. fejezetének hatálya alá tartoznak, amely az államilag támogatott és ösztönzött fontos iparágak és projektek vonatkozásában adókedvezmény formájában nyújtott különleges ösztönzőket helyezett kilátásba. A fent említettek szerint ilyen feltételek mellett az ennek a rendszernek a keretében kapott támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek. A

vizsgálat nem talált sem objektív feltételeket, amelyek a jogosultságot korlátoznák, sem egyértelmű bizonyítékot, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság automatikus. A támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezésekre vonatkozó állítással kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ez a rendszer nem az általánosan alkalmazandó adókulcsok megállapítására vonatkozik, hanem bizonyos típusú vállalatoktól származó bizonyos típusú jövedelmek adómentességére.

4.3.11. HOZZÁADOTTÉRTÉK-ADÓ (HÉA) ÉS VÁM ALÓLI MENTESSÉG AZ IMPORTÁLT BERENDEZÉSEKRE

- (341) A kínai kormány szerint a Bizottság az egyedi jelleget ezzel a rendszerrel kapcsolatban bizonyítékokkal nem támasztotta egyértelműen alá. Azzal érveltek, hogy a törvényben részletesen meghatározott egyes üzleti kategóriák nem egyediek, mivel azok a gazdasági tevékenység számos ágazatát, így különféle iparágakat érintenek. Azt állították, hogy az erre a rendszerre vonatkozó jogosultsági feltételek objektívek és azokat részletesen meghatározták, a jogosultság automatikus, így a rendszert a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglaltak alapján nem lehet egyedinek tekinteni.
- (342) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy ez a rendszer csak azon vállalatok számára elérhető, amelyek a jogszabályokban (pl. iparági útmutató a külföldi befektetések számára, illetve azon iparágak, termékek és technológiák jegyzéke, amelyek fejlesztését az állam jelenleg támogatja) részletesen meghatározott bizonyos üzleti kategóriákban fektetnek be. Az a tény, hogy a jogosultság megadása bizonyos üzleti kategóriákra korlátozódik, azt támasztja alá, hogy a rendszer a gazdasági ágazatok széles köre számára nem általánosan elérhető, így az ennek a rendszernek a keretében kapott támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek. Ezenkívül a vizsgálat nem talált olyan objektív feltételeket, amelyek a jogosultságot korlátoznák és olyan egyértelmű bizonyítékot, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság megadása automatikus. A Bizottság a megállapításait így a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésekkel összhangban bizonyítékokkal egyértelműen alátámasztotta.
- (343) Az APP-csoport állítása szerint a Bizottság által az ebből a rendszerből származó és a vizsgálati időszakra vonatkozó gazdasági előny kiszámításához alkalmazott értékcsökkenési időtartam nem megfelelő, és a Bizottságnak az APP-csoportba tartozó vállalatok jelentéseiben szereplő értékcsökkenési időtartamot kellett volna alkalmaznia. Az APP-csoport szerint ez a módszer megsérti az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdését.
- (344) Ezt az állítást el kellett vetni. Az APP-csoport jelentéseiben szereplő értékcsökkenési időtartamot számviteli és pénzügyi célokból állapították meg. Más együttműködő exportáló gyártók és az uniós gazdasági ágazat ettől eltérő értékcsökkenési időtartamról számoltak be. A Bizottság ezért – a szokásos gyakorlatnak megfelelően és az alaprendelet 7. cikkének (3) bekezdésével összhangban –

a számítás céljából a berendezések hasznos időtartamaként 15 éves értékcsökkenési időtartamot alkalmazott, ami az érintett iparágban „szokásos” értékcsökkenési időtartamnak tekinthető.

4.3.12. HÉA-ENGEDMÉNY A BELFÖLDÖN GYÁRTOTT BERENDEZÉSEKRE

(345) A kínai kormány szerint a Bizottság az egyedi jelleget ezzel a rendszerrel kapcsolatban bizonyítékokkal nem támasztotta egyértelműen alá. Azt állították, hogy a kínai kormány kifejtette a rendszerre vonatkozó jogosultsági feltételeket, így a rendelkezésre álló tények felhasználásának nem volt alapja.

(346) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy ez a rendszer olyan külföldi tőkével működő vállalatok számára van fenntartva, amelyek bizonyos típusú belföldön gyártott berendezést vásárolnak, azaz a kínai vállalkozások egy bizonyos része számára, ezért az ennek a rendszernek a keretében kapott támogatások az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében egyedinek minősülnek. Ezenkívül a vizsgálat nem talált olyan objektív feltételeket, amelyek a jogosultságot korlátoznák és olyan egyértelmű bizonyítékot, amely alapján megállapítható, hogy a jogosultság megadása automatikus. A Bizottság a megállapításait így – a rendelkezésre bocsátott információk felhasználásával, valamint az alaprendelet 28. cikkének alkalmazásával – a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésekkel összhangban bizonyítékokkal egyértelműen alátámasztotta.

4.3.13. VÁROSI KÖZTERÜLET-FENNTARTÁSI ADÓ, ÉPÍTÉSI ADÓ ÉS OKTATÁSI KÜLÖNADÓ ALÓLI MENTESSÉG A KÜLFÖLDI TŐKÉVEL MŰKÖDŐ VÁLLALATOKNAK

(347) Mind az APP-, mind a Chenming-csoport azt állította, hogy a kínai Államtanács által 2010. október 18-án kibocsátott és 2010. december 1-től alkalmazandó, *A belföldi és a külföldi tőkével működő vállalatok, valamint a magánszemélyek által fizetendő városi közterület-fenntartási adó, építési adó és oktatási különadó egységesítéséről* szóló közlemény megjelenése óta a fent említett adók és különadó immáron általánosan és kivétel nélkül alkalmazandók minden vállalatra és magánszemélyre Kínában. A fenti állítások alapján ez a támogatási rendszer a továbbiakban nem kiegyenlíthető.

(348) A felhozott érveket a Bizottság a benyújtott iratokkal és a felek által szolgáltatott bizonyítékokkal összhangban elemezte. A kínai kormányt felkérték, hogy erősítse meg a fenti információt. A kínai kormány, amely ebben az eljárásban érdekelt fél, e rendszerre vonatkozóan pedig támogatást nyújtó hatóság, arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy ezt a rendszerot visszavonták, és azt semmilyen más, ugyanezen adókötelezettségre vonatkozó kezdeményezés nem váltotta fel. Az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott információk alapján a Bizottság megállapította, hogy mindkét csoport igazolta, hogy már nem részesül semmilyen, ebből a rendszerből eredő támogatásban. Ezzel kapcsolatban

emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 15. cikkének megfelelően nem kerül sor intézkedések elrendelésére, ha a támogatást visszavonták, illetve bizonyítást nyer, hogy a támogatás már nem juttatja előnyhöz az érintett exportőröket. Ennek megfelelően és az aktában szereplő információk alapján a Bizottság megállapította, hogy az e terv szerinti támogatás többé semmiféle gazdasági előnnyel nem ruházza fel az érintett exportőröket. Így a fenti (160) – (169) preambulumbekkezdésben ismertetett megállapításokat ennek megfelelően módosították.

4.3.14. HÍRES MÁRKÁK ÉS KÜLÖNLEGES ALAPOK A KÜLFÖLDI BEFEKTETÉSI PROJEKTEK ÖSZTÖNZÉSÉRE

(349) A kínai kormány szerint a Bizottság az egyedi jelleget ezekkel a rendszerrel kapcsolatban bizonyítékokkal nem támasztotta egyértelműen alá. Azt állították, hogy a kínai kormány ezekkel a rendszerrel kapcsolatban elegendő tájékoztatást adott, és nincs olyan jogszabály vagy rendelkezés, amely ezekre a rendszerokra vonatkozik.

(350) Ezeket az állításokat elutasították. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság ezeket a támogatási rendszerokat a kínai kormány és az együttműködő exportáló gyártók által szolgáltatott információk alapján egyedinek és kiegyenlíthetőnek találta, annak ellenére, hogy ezzel kapcsolatban semmiféle jogi rendelkezést nem csatoltak. Az a – kínai kormány érvelésében szereplő – tény, hogy ezekre a rendszerokra vonatkozóan nincsenek jogi rendelkezések, kétségtelenül azt támasztja alá, hogy egyszerűen nem léteznek olyan objektív szempontok vagy feltételek, amelyek ezeket a rendszerokat szabályoznák. A Bizottság a megállapításait így – a rendelkezésre bocsátott információk felhasználásával, valamint az alaprendelet 28. cikkének alkalmazásával – a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, illetve az alaprendelet 4. cikke (2) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezésekkel összhangban bizonyítékokkal egyértelműen alátámasztotta. Úgy tűnik, hogy jogosultsági szempontok és feltételek hiányában a kormányzatnak igen nagy a mozgásteret, és a támogatás bizonyos típusú vállalkozásokra korlátozódik.

4.3.15. A CSÚCSTECHNOLÓGIAI IPAR FEJLESZTÉSÉRE LÉTREHOZOTT ALAP TÁMOGATÁSA ÉS A SUZHOU IPARI PARKTÓL A NÖVEKEDÉS FENNTARTÁSÁÉRT KAPOTT DÍJ

(351) A kínai kormány ezekkel a rendszerrel kapcsolatban azt állította, hogy a Bizottság tévesen értelmezi a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikkének (2) bekezdését, mivel az ipari parkok nem kijelölt földrajzi térségek.

(352) Ezt az állítást el kellett vetni. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy a Suzhou Ipari Park egyértelműen a Kínai Népköztársaság illetékességébe tartozó gazdasági és közigazgatási alegység, tehát a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikkének (2) bekezdése szerint egy kijelölt földrajzi térség. Emellett azt is meg kell jegyezni, hogy

még ha a vizsgálat tényei nem is támasztanák alá a fentieket, egy ipari park már a fogalom meghatározása alapján is csak egy részét tudja befogadni egy ország vagy egy támogatást biztosító hatóság területén belül található vállalkozásoknak, így az ipari park által nyújtott támogatások a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint egyedi jellegűnek tekinthetők.

4.3.16. FÖLDHASZNÁLATI JOGOK BIZTOSÍTÁSA

(353) A kínai kormány a földhasználati jogokkal kapcsolatban azt állította, hogy a külső viszonyítási alap használata – hivatkozva a támogatásokról és kiegyenlítő intézkedésekről szóló megállapodás 14. cikkének d) pontjára és az *Egyesült Államok – Softwood Lumber IV.* ügyben a fellebbviteli testület által képviselt álláspontra – jogszabályellenes. Azt állították, hogy az Európai Unió és a WTO jogszabályai a külső viszonyítási alap használatát csak nagyon különleges körülmények fennállása esetén engedélyezik, azaz amikor a magánpiaci árak a kérdéses árukat és szolgáltatásokat biztosító kormányzat meghatározó szerepe következtében torzulnak. A kínai kormány szerint a Bizottság nem bizonyította, hogy a magánpiaci árak a földhasználati jogot biztosító kínai kormány meghatározó szerepe miatt torzulnak.

(354) Ezeket az állításokat elutasították. Először is meg kell jegyezni, hogy a WTO szabályai – amint azt a fellebbviteli testület DS257. sz., *Egyesült Államok – Softwood Lumber IV.* ügyben, illetve a vizsgálóbizottság DS379. sz., *Egyesült Államok – Kína kiegyenlítő intézkedés* ügyben képviselt álláspontja is alátámasztja – nem tiltják a külső viszonyítási alapok használatát. Másodsorban a Bizottság a külső viszonyítási alap használatakor teljes mértékben figyelembe vette a WTO esetjogában előírt különleges feltételeket. A fenti 0–0 preambulumbekkezdésekben kifejtettek szerint Kínában a föld a kormányzat tulajdonában van és azt a kormányzat használatára adja. A kínai hatóságok ezenkívül még a másodlagos piacokon is ellenőrzik a földterületek kínálatát és kiosztását a vállalkozások között, a földterületek vállalkozások részére történő kiosztását szigorú előírások szabályozzák, és a földterületek kiosztásával kapcsolatban történt bármilyen változáshoz, pl. a földhasználati jogok egyik vállalkozásról egy másik vállalkozásra történő átruházásához az állam jóváhagyása szükséges, az új jogosult és az illetékes állami hatóság között pedig a földhasználati jog vonatkozásában új szerződést kell kötni. A fentiekre tekintettel a Bizottság megállapította, hogy a földhasználati jogok elosztásában a kínai kormánynak meghatározó szerepe van, és a kínai „magánpiaci” árakat (amennyiben léteznek – a vizsgálat során egyetlen ilyen árral kapcsolatban sem szolgáltatott információt) a földhasználati jogok biztosítójaként a kínai kormány meghatározó szerepe, illetve a földterületekkel kapcsolatos ügyletek ellenőrző szerekeként monopolhelyezete mindenképpen torzíja. Következésképp a kínai kormány pénzügyi hozzájárulása gyakorlatilag meghatározza az esetleges magánpiaci árak szintjét.

(355) A kínai kormány szerint a Bizottság azáltal, hogy Tajvant választotta külső viszonyítási alappal, nem olyan viszonyítási alapot alkalmazott, amely összefüggésben vagy kapcsolatban lenne a kínai piacon uralkodó viszonyokkal,

illetve azokra utalna. Azt állították, hogy a tajvani viszonyítási alappal a komparatív előnyök egyes országok közötti eltéréseinek ellensúlyozása érdekében történő alkalmazását a WTO szabályai kifejezetten tiltják.

(356) Ezeket az állításokat elutasították. A Bizottság az aktában szereplő információk egészét figyelembe véve Tajvant⁽¹⁾ megfelelő külső viszonyítási alappal tekinti. Ezek az információk a következők: i. a gazdasági fejlettség szintje és a gazdaság szerkezete Tajvanon és azokban az érintett kínai tartományokban, ahol az együttműködő exportáló gyártók székhellyel rendelkeznek, ii. a két kínai tartomány és Tajvan földrajzi közelsége, iii. a magas szintű infrastruktúra Tajvanon és a két kínai tartományban, iv. a Tajvan és a Kínai Népköztársaság között fennálló szoros gazdasági kötelek és a határokon átnyúló jelentős kereskedelem, v. az érintett kínai tartományok és Tajvan hasonló népsűrűsége, vi. a releváns viszonyítási alap kialakításához Tajvanban és a Kínai Népköztársaságban használt földtípus és ügyletek közötti hasonlóság, valamint vii. Tajvan és a Kínai Népköztársaság közös demográfiai, nyelvi és kulturális sajátosságai. Ehhez hozzájárul még az is, hogy Jiangsu és Shandong tartományok a gyártás tekintetében kiemelkedő tartományoknak tekinthetők Kínában⁽²⁾. Noha Tajvanon és a két kínai tartományban az egy főre jutó GDP nem egyezik meg, az említett két kínai tartomány GDP-je az elmúlt években rohamosan nőtt, azaz felzárkóznak Tajvanhoz.

A legfrissebb adatok ezenkívül azt mutatják, hogy a reál GDP növekedési üteme⁽³⁾ Kínában és Tajvanon hasonló. Ezzel kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy egy nem piacgazdasággal rendelkező ország (Kína) és egy nagy múltú piacgazdasággal rendelkező ország (Tajvan) GDP-jének pontos összehasonlítása nem döntő szempont, hiszen természetesen, hogy egy nem piacgazdasággal rendelkező ország GDP-je elmarad egy működő piacgazdasággal rendelkező ország GDP-jétől. Ezenkívül sok más tényező, pl. a tervezési szabályok vagy a környezetvédelmi politika is hatással lehet az ipari földterületek keresletére és kínálatára. Az igazi kérdés az, hogy a földhasználati jogok tekintetében milyenek lennének az „uralkodó piaci viszonyok” Kínában, ha az ország működő piacgazdasággal rendelkezne, és minden bizonyíték arra utal, hogy a tajvanihoz nagyon hasonló viszonyok uralkodnának.

(357) Az információk összessége alapján a Bizottság megállapította, hogy a kiválasztott viszonyítási alap összhangban van a fellebbviteli testület által az *Egyesült Államok – Softwood Lumber IV.* (103. bek.) ügyben megfogalmazott követelményekkel, miszerint „a kiválasztott viszonyítási

(1) A Tajvanra vonatkozó általános információk forrása: <http://en.wikipedia.org/wiki/Taiwan>

(2) Az információk az alábbi forrásokból származnak: http://en.wikipedia.org/wiki/Jiangsu_Province és http://en.wikipedia.org/wiki/Shandong_Province

(3) A statisztikai adatokra vonatkozó információk a kínai együttműködő gyártók észrevételeiből és a következő honlapról származnak: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/rankorder/2003rank.html?countryName=China&countryCode=ch®ionCode=eas&rank=6#ch>

alapnak – a 14. cikk d) bekezdésében előírtaknak megfelelően – mindamellett összefüggésben vagy kapcsolatban kell lennie az adott országban uralkodó piaci viszonyokkal, illetve azokra kell utalni, továbbá tükröznie kell az árakat, a minőséget, az elérhetőséget, az értékesíthetőséget, a szállítást és az egyéb eladási vagy vételi feltételeket”. Tajvanon a feltételek egészében véve összefüggésben vannak a két kínai tartományban uralkodó piaci viszonyokkal. A földterületek hasonlóan sűrűn lakott területeken találhatóak, a térségek földrajzi közelsége biztosítja, hogy a földterületek minősége is hasonló, míg az a tény, hogy Tajvanon és a két kínai tartományban megegyezik a nyelv és a kultúra, ugyanúgy exportorientált gazdasággal és jelentős feldolgozóiparral rendelkeznek, megerősíti azt, hogy az árak, az értékesíthetőség és a földterületekre vonatkozó egyéb eladási vagy vételi feltételek szoros kapcsolatban állnak egymással.

(358) Az együttműködő exportáló gyártók azt állították, hogy a Bizottságnak elegendő információ állt a rendelkezésére annak megállapításához, hogy a földterületek értékesítésének létezik piaca Kínában.

(359) Ezt az állítást el kellett vetni. A Bizottság rendelkezésére bocsátott információk alapján nem lehetett azt a következtetést levonni, hogy a földterületek értékesítésének működő piaca van Kínában. A kínai kormány által a Bizottság rendelkezésére bocsátott jogszabályokból egyértelműen kiderült, hogy Kínában minden földterület a kormányzat tulajdonában van és azokat a kormányzat csak haszonbérbe adja. A kínai hatóságok teljes egészében ellenőrzésük alatt tartják a földterületek kínálatát és kiosztását a vállalkozások között, ideértve a másodlagos piacon lebonyolított ügyleteket is. A Bizottság kérése ellenére sem nyújtottak be semmiféle bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a földhasználati jogok elosztása terén bármilyen piaci mechanizmus működne. A helyzet részletes leírása a 0 preambulumbekzdésben olvasható, amely a kínai kormány hasonló állításaival foglalkozik.

(360) Az APP-csoport véleménye szerint viszonyítási alapként a kínai földhasználati jogok jelenlegi ellenértékét kellene használni, vagy egy másik lehetőségként az Indiában található Maharashtra államban érvényes árakat. A Chenming-csoport az indiai Maharashtra államot is javasolta viszonyítási alapnak.

(361) A fenti 0 preambulumbekzdésben kifejtettek szerint a földterületeknek Kínában nincs működő piacuk. Így a kínai földhasználati jogok jelenlegi ellenértékének viszonyítási alapként való használata nem megfelelő megoldás. Az exportáló gyártók az arra vonatkozó állításukat, hogy a Maharashtra államban található földterületek árai megfelelő viszonyítási alapként használhatók, az indiai Maharashtra államban a földhasználati jogok vásárlása idején mért egy főre jutó GDP, valamint a népsűrűség adatainak összehasonlítására alapozták. A fent említettek szerint a Bizottság azon a véleményen van, hogy az egy főre jutó GDP, illetve a népsűrűség nem lehet az egyedüli döntő tényező egy ország vagy régió külső viszonyítási alap céljából történő kiválasztásakor. Mindenesetre az

együttműködő exportáló gyártók által javasolt módszer nincs összhangban az állításaikkal. A vizsgálati időszakban Mumbaiban – Maharashtra állam fővárosában és egyben az állam legfejlettebb térségében – az egy főre jutó jövedelem 2 675 USD (128 000 rúpia) volt, ami valójában alacsonyabb, mint a 3 529 USD ⁽¹⁾ összegű kínai nemzeti átlag, nem is beszélve a magasan fejlett Santung, illetve Jiangsu tartományok egy főre jutó GDP-jéről (5 255 USD, illetve 6 550 USD). Ami a népsűrűséget illeti, önmagában ez sem döntő tényező, de emlékeztetőül: Maharashtra államban a népsűrűség 314 fő/km², Jiangsu tartományban 736 fő/km², Shandong tartományban pedig 600 fő/km², tehát a mértékük eltérő. Ezenkívül az egyéb tényezők, mint például a földrajzi közelség, valamint az India és Kína közötti közös sajátosságok hiánya miatt a Bizottság arra a megállapításra jutott, hogy Maharashtra mint viszonyítási alap nincs összefüggésben vagy kapcsolatban a Kínában uralkodó piaci viszonyokkal, illetve nem utal azokra. A Bizottság a 0 preambulumbekzdésben ismertetett okok miatt fenntartja azt a véleményét, hogy a tajvani földterületek árai sokkal megfelelőbb külső viszonyítási alapot jelentenek.

(362) Az APP-csoport állítása szerint a Bizottság által a támogatási rendszerből származó gazdasági előny kiszámításához figyelembe vett földhasználati jogok egy része az APP-csoportot már nem illeti meg. Az APP-csoport arra is hivatkozott, hogy azáltal, hogy a tajvani Gazdasági Minisztérium Ipari Hivatalának honlapjáról származó információkat használt fel, más négyzetméterenkénti átlagos földárhoz jutott, és a Bizottság semmilyen erőfeszítést nem tett arra, hogy az ipari területre vonatkozó reprezentatív ajánlatokat találjon.

(363) Ami az APP-csoport által használt föld teljes területét illeti, a Bizottság figyelembe vette az APP-csoport állítását és a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban tett észrevételekben szereplő információk és bizonyítékok alapján azt elfogadta. A helyesbítések megjelennek a támogatással kapcsolatos számításokban. A Tajvantól származó információkkal kapcsolatban megjegyzendő, hogy ezt az állítást elutasították. Bár ez a fél nem javasolta, hogy ezt az árat használják fel a megfelelő viszonyítási alap kiszámításához, ki kell emelni a következőket. A Bizottság a tajvani földárakra vonatkozóan az aktákban rendelkezésre álló információkat használta fel, azt a módszert pedig, amellyel a viszonyítási alapot jelentő árhoz jutott, ismertette a felekkel és elmagyarázta a 2011. február 11-i feljegyzésben. Másfelől az APP-csoport által bemutatott adatok csak 2011 februárjára vonatkoznak, azaz a Bizottság számításában használttól eltérő időszakra, és úgy tűnik, hogy csak a bizonyos tajvani területekről származó néhány adatra vonatkozó példát tartalmazó felsorolásra vonatkoznak. A Bizottság továbbá nem foglalkozhat az APP-csoport által kiszámított viszonyítási alappal, mivel az APP-csoport nem szolgáltat részletekkel arról, milyen módszert használt a számításához, és nem indokolta, hogy a számítása miért tükrözi jobban az átlagos tajvani földárakat.

⁽¹⁾ <http://www.livemint.com/2009/08/03224002/India-needs-cities-network-for.html>, a Livemint.com a Wall Street Journal online partnerszolgáltatója.

- (364) Az együttműködő exportáló gyártók azt állították, hogy a megfelelő ellenszolgáltatásnál jóval kevesebb összeg fejében biztosított földhasználati jogok formájában nyújtott támogatás nem egyedi jellegű.
- (365) Ezt az állítást el kellett vetni. A végleges nyilvánosságra hozatali dokumentumban kifejtettek szerint a kínai kormány ezzel a rendszerrel kapcsolatban nem szolgáltatott elegendő információt, így azt az aktában szereplő egyéb információkkal és tényekkel ki kellett egészíteni. Következésképp a Bizottság a megállapításait ezen az alapon tette, és azokat a (253) – (258) preambulumbekendésekben kifejtette és elemezte.

4.3.17. EGYEBEK

- (366) Az APP-csoport azt állította, hogy nem megfelelő az a kamatláb, amelyet a Bizottság annak érdekében alkalmazott, hogy a támogatás névértékét a vizsgálati időszak idején érvényes értékre átváltsa.
- (367) A Bizottság figyelembe vette az APP-csoport állítását és a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatban tett észrevételekben szereplő információk és bizonyítékok alapján azt elfogadta. A támogatás kiszámításánál az APP-csoport által javasolt kamatlábat alkalmazta. A szubvenciókülönbözetek kiszámításával foglalkozó preambulumbekendésekben, illetve az egyes rendszerekre megállapított szubvenciókülönbözetekben megjelenik ez a változás.
- (368) Az APP-csoport azt állította, hogy a támogatási összegeket a bejelentett, általuk alkalmazott CIF-ár százalékában kell kifejezni, nem a forgalom százalékában, a Bizottságnak pedig ezt a módszert kellene alkalmaznia a szubvenciókülönbözetek kiszámításához.
- (369) A felhozott érveket a Bizottság a benyújtott iratokkal és a fél által szolgáltatott bizonyítékokkal összhangban elemezte. Megjegyzendő, hogy a Bizottság egy kiegyenlíthető támogatási rendszer kivételével egyetlen más rendszerrel kapcsolatban sem állapította meg, hogy a támogatás megítélése az exportteljesítmény függvényében történt és a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint került meghatározásra. Ezért a támogatás összegét elosztották az APP-csoport vállalatainak teljes forgalmával, összhangban az alaprendelet 7. cikkének (2) bekezdésével, amely szerint: „Amennyiben a támogatás megítélése nem a gyártott, megtermelt, exportált vagy szállított termékek mennyisége szerint kerül meghatározásra, a kiegyenlíthető támogatás összegének meghatározásában a teljes támogatási összeget a vizsgált támogatási időszak vonatkozásában az adott esetnek megfelelő módon a termelési, értékesítési vagy szállítási szinteken részarányosan osztják el”. Mivel ez a támogatás nem függ semmilyen konkrét termék előállításától vagy exporttól, a vállalat teljes értékesítési forgalma a legmegfelelőbb nevező. E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a releváns forgalmat egy olyan érték alapján határozták meg, amely a lehető legpontosabban tükrözi a kedvezményezett vállalat által értékesített termékek eladási értékeit. A szubvenciókülönbözetek kiszámításával foglalkozó preambulumbekendésekben, illetve az egyes rendszerekre megállapított szub-

venciókülönbözetekben megjelenik ez a változás. A kiegyenlíthető támogatás összegének meghatározására irányuló bármilyen más javasolt módszer ellentétes lenne az alaprendelet (7. és 15. cikk) vonatkozó rendelkezéseivel, valamint azzal a közigazgatási gyakorlattal, amelyet a Bizottság szubvencióellenes eljárásaiban a kiegyenlíthető támogatások összegének odaitélésekor a megfelelő számláló/nevező meghatározása során követ.

Állításának alátámasztásául az említett fél egyúttal az iránymutatások⁽¹⁾ azon részére is hivatkozott, amely a támogatás egységenkénti kiszámítására utal. A fent ismertetett okok miatt azonban az egységen alapuló megközelítés nem bizonyult megfelelőnek a jelen eset körülményeit tekintve. A javasolt módszer valóban nem tekintethető reprezentatívnak, mivel csupán az érintett termékre vonatkozóan kapcsolja össze a forgalomra és az előállított egységekre vonatkozó adatokat, míg a többi előállított termék egységeit nem veszi figyelembe. Az érintett vállalatok valamennyi termékének összes gyártott egységére vonatkozóan nem nyújtottak be információt, illetve azt nem ellenőrizték; a támogatásokat semmiképp sem a mennyiségekre vonatkozóan nyújtották. A CIF-árak tekintetében lényeges megemlíteni, hogy az aktákban szereplő bizonyítékok arra utalnak, hogy azok a terméktípusok függvényében, illetve azokon belül is eltérőek. A kérdéses támogatások semmi esetre sem termékspecifikusak. Ezenkívül a Bizottság meghatározta a Kínában nyújtott támogatás összegét: ennek érdekében a támogatások teljes összegét elosztotta a Kínában elért forgalom értékével, figyelembe véve az érintett együttműködő kínai exportáló gyártók speciális módozatait is. Ezáltal biztosított, hogy a támogatások ellenőrzött összegét és a forgalomra vonatkozó lehető legmegfelelőbb/legpontosabb adatot egyaránt figyelembe veszik. Végezetül meg kell jegyezni, hogy – figyelembe véve az ezen eljárás gyakorlati körülményeit, például a dömpingellenes és kiegyenlítő vámoknak a kárkülönbözet szintjén történő kivételét – megállapítást nyer, hogy az APP pozíciója a kiegyenlíthető támogatás és a kiegyenlítő vám összegének meghatározásakor kiválasztott módszertől függetlenül teljesen érintetlen marad.

4.4. A KIEGYENLÍTHETŐ TÁMOGATÁSOK ÖSSZEGE

- (370) A kiegyenlíthető támogatásoknak az alaprendelet rendelkezéseivel összhangban megállapított, érték szerint kifejezett, a vizsgált vállalatokra vonatkozó összegét az alábbi táblázat mutatja:

Exportáló gyártó	Szubvencióellenes különbség
APP-csoport	12,04 %
Chenming-csoport	4,06 %

- (371) A panaszban szereplő, illetve az együttműködő kínai exportáló gyártóktól származó információk alapján megállapítható, hogy az érintett terméknek Kínában van más ismert gyártója. Mindamellett, hogy a bejelentett

⁽¹⁾ Iránymutatás a támogatás összegének kiszámításához a kiegyenlítő vámokra vonatkozó vizsgálatokban, HL C 394., 1998.12.17., 6. o.

exportvolumen magasabb volt, mint az Eurostattól származó importadatok, az együttműködés szintjét magasnak tekintették. Ezért a Bizottság úgy ítélte megfelelőnek, hogy – az intézkedések eredményességének biztosítása érdekében – a nem együttműködő exportáló gyártókra alkalmazandó támogatási különbözetet az együttműködő exportáló gyártók tekintetében megállapított legmagasabb támogatási különbözet szintjén, azaz 12,04 %-ban állapítja meg.

5. UNIÓS GYÁRTÓK

5.1. UNIÓS GYÁRTÁS

(372) A vizsgálati időszak alatt a hasonló terméket tizennégy ismert és néhány egyéb nagyon kis gyártó állította elő az Unióban. Becslések szerint a CEPIFINE által szolgáltatott adatok az uniós gyártók termelésének 98 %-át tartalmazzák. Ezen az alapon a teljes uniós termelés becslült mértéke körülbelül 5 270 000 tonna a vizsgálati időszak alatt. Az alaprendelet 9. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós gazdasági ágazatot a teljes uniós termelést képviselő uniós gyártók alkotják.

(373) A bevontfinompapír-gyártás energia- és tőkeintenzív. Ez az oka annak, hogy a méretgazdaságosság folytán a gyártás néhány nagy szereplő kezében összpontosul, amit kiegészítenek a földrajzilag közeli piacokra fókuszáló kisebb gyártók. Az uniós piac nagy részét öt egyformán nagy gyártó fedi le, amelyeknek a gyártóhelyei egész Európában megtalálhatók. A bevont finompapír nagy részben árujellegű termék, és forgalmazásának fő csatornáit a papírkereskedők és nagykereskedők. E forgalmazási csatornákat a vásárlóerő koncentrációjának magas foka és az árajánlatokból fakadó árátláthatóság jellemzi.

(374) A fenti (19) preambulumbekkezdésben említettek szerint az egyik érdekelt fél azt állította, hogy a vizsgálatnak a rotációs gyorssajtóba szánt érintett termékre is ki kellett volna terjednie. Az említett fél erre hivatkozva azzal érvelt, hogy a panaszos uniós ágazat a jelen eljárásban nem kellő megalapozottsággal jár el. A fenti (22) és (25) preambulumbekkezdésben vázolt következtetések alapján, miszerint a rotációs gyorssajtóban, illetve az íves nyomdagépekben használt érintett termék két különböző termék, el kell utasítani ezt az állítást.

(375) A kínai kormány megjegyezte, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő egyik gyártó állítólag kapcsolatban áll egy kínai vállalattal, így ezt a vállalatot ki kellene zárni a vizsgálatban a gazdasági ágazatot képviselő csoportból. A vizsgálat azonban feltárta, hogy az említett kínai vállalat által gyártott termékek nem érintett termékek. Ezért a kapcsolatnak semmilyen hatása nincs a kérelemzésre, sem arra, hogy ezt az uniós gyártót beleértik-e az uniós gazdasági ágazat meghatározásába.

6. KÁR

6.1. UNIÓS FOGYASZTÁS

(376) A fogyasztás a következők alapján került megállapításra:

— A harmadik országokból származó behozatalra vonatkozó, az uniós gyártók által szolgáltatott információk alapján megfelelően kiigazított, az eljárás alá nem tartozó termékek vonatkozásában megállapított Eurostat-adatok. A vizsgálat bizonyítékok alapján azt állapította meg, hogy e feltételek ésszerűek és indokoltak voltak.

— A kínai együttműködő exportáló gyártóknak az uniós piacra irányuló ellenőrzött összes exportvolumene, mivel a bejelentett exportvolumen magasabb volt, mint az Eurostattól származó importadatok.

— Valamennyi uniós gyártó összes értékesítése az uniós piacon, a CEPIFINE által szolgáltatott adatok alapján.

(377) Ennek alapján az uniós összfogyasztás a következő:

1. táblázat

Uniós fogyasztás

Uniós fogyasztás	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Tonna	5 308 275	5 508 183	5 384 770	4 572 057
Index	100	104	101	86

Forrás: kérdőívre adott ellenőrzött válaszok, kiigazított Eurostat-adatok és a CEPIFINE által szolgáltatott ellenőrzött adatok.

(378) A figyelembe vett időszak alatt az uniós fogyasztás összességében 14 %-kal csökkent. Megállapították, hogy a fogyasztás először 4 %-kal emelkedett 2006 és 2007 között, ezután pedig 2007 és a vizsgálati időszak között 18 %-kal csökkent. A fogyasztás 2008-ban és a vizsgálati időszakban az alacsonyabb kereslet miatt csökkent (különösen 2009 első felében – a gazdasági visszaesés miatt).

6.1.1. A KÍNÁBÓL SZÁRMAZÓ UNIÓS BEHOZATAL

(379) A fenti 0 preambulumbekkezdés szerint az együttműködő kínai exportáló gyártóknak az érintett termékre vonatkozó összes ellenőrzött értékesítési volumene az uniós piacon magasabb volt, mint az Eurostat által bejelentett importvolumenek. Mivel a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az ellenőrzött információ pontosabb, mint a rendelkezésre álló statisztikák, a Kínából származó összes importvolumen az együttműködő vállalatok által szolgáltatott ellenőrzött információk alapján állapították meg. Az összes importból kivonták azoknak az együttműködő vállalatoknak az értékesítési volumenét, amelyekről megállapítható volt, hogy a figyelembe vett időszak alatt csak többrétegű kartont exportáltak, mert a (47) preambulumbekkezdés szerint megállapították, hogy a többrétegű papír és karton nem minősül érintett terméknek. Mivel az érintett termékre vonatkozó importadatok csak két vállalatra vonatkoznak, adatvédelmi okokból a Bizottság indokoltnak látta, hogy az adatokat indexált formában mutassa be.

2. táblázat

A Kínából származó összes támogatott behozatal

A Kínából származó összes behozatal	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Volumen (index)	100	218	212	283
Piaci részesedés (index)	100	210	209	329
Ár (EUR/tonna)	677	661	657	621
Index	100	98	97	92

Forrás: kérdőívre adott ellenőrzött válaszok.

- (380) A Kínából származó összes import volumene drámaian nőtt, a figyelembe vett időszak alatt csaknem megháromszorozódott. Ennek eredményeként piaci részesedésük jelentősen nőtt a vizsgálati időszakban – a 2006. évi körülbelül 1 %-ról több mint 4 %-ra. Ehhez figyelembe kell venni a csökkenő fogyasztást is, amely ugyanezen időszak alatt 14 %-kal esett vissza. A Kínából származó támogatott behozatal átlagára a figyelembe vett időszak alatt 8 %-kal csökkent.

6.1.2. ÁRALÁKÍNÁLÁS

- (381) Az áralákinálás elemzése céljából összehasonlították a kapcsolatban nem álló fogyasztók részére, terméktípusonként kínált súlyozott átlagos uniós értékesítési árakat (gyártelepi szinten számított árak) a Kínából származó behozatal, első független uniós vásárló részére történő értékesítéshez CIF alapon megállapított, súlyozott átlagáraival, a fennálló vámokkal és az importálás utáni költségekkel megfelelően kiigazítva.
- (382) A (51) preambulumbekzdés szerint a kínai exportőrök részéről történő együttműködés szintje nagyon magas volt, és a vizsgálati időszak során ez lefedte a Kínából az Unióba irányuló teljes exportvolument. Figyelembe véve azt, hogy két olyan kínai exportáló gyártóról, amelyek eredetileg jelentkeztek, kiderült, hogy nem exportálják az érintett terméket az uniós piacra, a (52) preambulumbekzdés szerint e vállalatok behozatalait a Bizottság az áralákinálás elemzésénél nem vette figyelembe. A Bizottság az egyik együttműködő exportáló gyártói csoportba tartozó egyik vállalat exportértékesítését szintén kizárta az összehasonlításból, mivel az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók közül egyik sem gyártott összehasonlítható terméktípust. Ennek a vállalatnak az exportvolumenével kapcsolatban megjegyzendő, hogy az a csoport teljes exportértékesítésének mindössze csekély részét teszi ki, és az árszintje is összhangban van a csoport exportértékesítésének általános árszintjével.
- (383) Az összehasonlítás szerint a vizsgálati időszak során a Kínából származó és az Unióban értékesített érintett támogatott termék ára átlagosan 7,6 %-kal volt alacsonyabb, mint az uniós gyártók eladási árai. Az alákinálási különbség szintjének megítéléséhez figyelembe kell

venni az árátláthatóság magas szintjét, amely a bevont finompapír forgalmazási piacára jellemző árajánlatok eredménye.

6.2. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT ÉS AZ AZT KÉPVISELŐ NÉGY UNIÓS GYÁRTÓ GAZDASÁGI HELYZETE

6.2.1. ELŐZETES MEGJEGYZÉSEK

- (384) Az alaprendelet 8. cikkének (4) bekezdésével összhangban a támogatott behozatal uniós gyártókra gyakorolt hatásának vizsgálata – az uniós gyártók helyzetének 2006-tól a vizsgálati időszak végéig tartó értékelése céljából – tartalmazta valamennyi gazdasági mutató értékelését.
- (385) A Bizottság a makrogazdasági elemeket (gyártás, kapacitás, kapacitáskihasználás, értékesítési volumen, piaci részesedés, növekedés és a kiegyenlíthető támogatások összegének nagysága) – a CEPIFINE által szolgáltatott információk alapján – a teljes uniós gazdasági ágazat szintjén értékelte.
- (386) A mikrogazdasági elemek elemzésére az uniós gyártók szintjén került sor (átlagos egységárak, foglalkoztatás, bérek, termelékenység, készletek, nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése, tőkebevonási képesség), az általuk szolgáltatott és megfelelően ellenőrzött adatok alapján.
- (387) Azt állították, hogy a kárelemzés nem terjedt ki koherens és átfogó módon a panaszosok és az uniós gazdasági ágazat egészének valamennyi kármutatójára. A felek arra utaltak, hogy a jelentős kárra vonatkozóan tett megállapítások eltérőek lennének, ha néhány mutatót – mint például a piaci részesedést – a panaszosok szintjén határoznák meg.
- (388) Először is meg kell jegyezni, hogy ezek a felek a nyilatkozataikat valószínűleg az ebben a vizsgálatban használt és bemutatott adatkészlettel eltérő forrásból származó információk felhasználásával kiszámított mutatók alapján tették meg. Ebből következően ezek a következtetések a tények tekintetében hibásak, és így irrelevánsak.
- (389) Másrészt a Bizottság a fent említettek szerint azt a gyakorlatot követi, hogy a makrogazdasági tényezők értékelését az uniós gazdasági ágazat egészének szintjén elszenvedett kár megállapítása céljából végzi. A fenti 0 preambulumbekzdésben kifejtettek szerint az uniós gazdasági ágazatot ebben a vizsgálatban a teljes uniós gyártást képviselő uniós gyártók szintjén határozták meg, függetlenül attól, hogy a gyártók támogatták-e a panaszt, illetve együttműködtek-e a vizsgálatban.
- (390) A mikrogazdasági tényezőket az uniós gazdasági ágazatot képviselő uniós gyártók szintjén elemezték, függetlenül attól, hogy ezek alátámasztják-e a panaszt vagy sem. Az ágazatot képviselő gyártók az uniós termelés 58 %-át képviselték. Egyik uniós gyártó sem állította, hogy a

Bizottságnak a mikrogazdasági tényezőkkel kapcsolatban levont következtetései megbízhatatlanok vagy megalapozatlanok lennének. Ezért semmi sem indokolja, hogy a kizárólag az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók által adott tájékoztatás alapján tett megállapításokat meg kellene kérdőjelezni.

(391) Azt állították, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó közül az egyik nem működött teljes egészében együtt, mivel kapcsolatban áll egy olyan uniós gyártóval, amelyik nem működött együtt a vizsgálatban. A vállalatok állítólag azok miatt az átmeneti megállapodások miatt álltak kapcsolatban, amelyeket az együttműködő uniós gyártó a másik gyártó bevontfinom-papír-üzletágának felvásárlásakor kötött. Az együttműködő uniós gyártó állítólag ezeknek az átmeneti megállapodásoknak a révén irányítja azokat a gyárakat, amelyek a részben felvásárolt másik gyártó tulajdonában maradtak. Az exportáló gyártó állításának alátámasztására utalt arra a 2008. október 31-i bizottsági határozatra⁽¹⁾ (a továbbiakban: a határozat), amely a felvásárlás idején azt vizsgálta, hogy ez az ügylet a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 02-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (EK összefonódás-ellenőrzési rendelete)⁽²⁾ alapján felvásárlásnak minősül-e.

(392) A vizsgálat során azonban megerősítést nyert, hogy az uniós gyártó tulajdonában lévő részvények száma igen alacsony, és a 2454/93/EGK rendelet⁽³⁾ 143. cikkében megállapított százalékos arányt nem éri el. Az említett átmeneti megállapodások ezenkívül nem utaltak arra, hogy a vállalatok közötti kapcsolat túlmutatna egy vevő és egy eladó közötti szokásos üzleti kapcsolaton. Az átmeneti megállapodások feltételei különösen a bevont papír értékesítésének szabályozására irányultak egy átmeneti időszak vonatkozásában, és ezen feltételek szerint az uniós gyártó az átmeneti időszakban mindössze egy értékesítési ügynökhöz hasonló feladatokat látott el. A vállalat ezenkívül az auditált összevont (konszolidált) beszámolóiban és a kitöltött kérdőívben az érintett gyárak vonatkozásában ellátott ügynöki tevékenysége miatt jutalékot tüntetett fel, és ezekkel a gyárakkal kapcsolatban semmiféle tulajdoni részesedés, így semmiféle költség sem jelenik meg az uniós gyártónál.

(393) A határozat szerint a vállalatok közötti ügyletet úgy kell tekinteni, amelynek a révén az uniós gyártó a másik vállalat egyik üzletágát vette meg, de nem vásárolta fel az egész vállalatot. A határozat nem utal arra, hogy az üzletág felvásárlása után a vállalatokat egy jogalanynak kellene tekinteni; és különösen nem mondható ki, hogy a vállalatoknak közös vállalkozásuk lenne. Megjegyzendő, hogy a fenti határozatban vizsgált földrajzi hatály az

EGT-re és nem az EU-ra terjed ki. Meg kell jegyezni továbbá, hogy a Bizottság a határozatban a vállalatok közötti kapcsolatot a 2454/93/EGK rendelet 143. cikke szerint nem elemezte.

(394) A fentiekre tekintettel megállapítást nyert, hogy a két vállalat a 2454/93/EGK rendelet 143. cikke értelmében nem áll egymással kapcsolatban, ezért a szóban forgó uniós gyártó teljes mértékben együttműködött a vizsgálatban.

(395) A mikrogazdasági mutatók elemzésekor a fent említett uniós gyártó által felvásárolt papírgyárakra vonatkozó információkat a vizsgált összes év vonatkozásában kizárták a vizsgálat köréből annak érdekében, hogy az évek viszonylatában egy teljes mértékben összehasonlítható tendenciát lehessen megállapítani.

(396) Az exportáló gyártó azt is állította, hogy az uniós gyártó valamennyi leányvállalatának külön kérdőívet kellett volna kitöltenie, mivel különálló jogalanyok.

(397) A szóban forgó uniós gyártó esetében úgy ítélték meg, hogy az egyértelmű válaszhoz és a kárral kapcsolatos szempontok elemzéséhez egyetlen kérdőív kitöltése is elegendő. A válasz részletes információkat tartalmazott az egyes papírgyárak szintjére lebontva, és az ellenőrző látogatás során a hasonló termék valamennyi kapcsolatban álló gyártójára/eladójára vonatkozó összes adatot ellenőrizni lehetett.

(398) Később az exportáló gyártó arra is hivatkozott, hogy az említett vállalat nem működött együtt teljes mértékben, ugyanis a kérdőívet egy nem létező szervezet nevében nyújtotta be, és hogy a vállalat auditált pénzügyi kimutatásai nem tükrözik a kérdőívre adott válaszában szolgáltatott adatokat. A fenti preambulumbekzdés következtetései e tekintetben is mérvadóak.

6.2.2. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZATRA VONATKOZÓ ADATOK (MAKROGAZDASÁGI MUTATÓK)

(399) A megállapítások közzététele után a kínai kormány és az egyik kínai exportáló gyártó arra hivatkozott, hogy az elemzéshez használt makrogazdasági adatok hiányosak és pontatlanok, így nem használhatók a jelentős kár egyértelmű bizonyítására.

⁽¹⁾ A Bizottság 2008. október 31-i határozata egy összefonódás közös piaccal összeegyeztethetőnek való nyilvánításáról (COMP/M.5283. sz. ügy - SAPPI / M-REAL) a 139/2004/EK tanácsi rendelet alapján (HL C 324., 2008.12.19., 8. o.).

⁽²⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o.

⁽³⁾ A Bizottság 2454/93/EK rendelete (1993. július 2.) a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról, HL L 253., 1993.10.11., 1. o.

(400) A panaszos szövetségnél végzett helyszíni ellenőrzés megerősítette, hogy a makrogazdasági mutatók megállapításához használt adatokat közvetlenül a teljes uniós termelés nagyjából 98 %-át kitevő uniós gyártóktól gyűjtik, és azok kellően részletesek ahhoz, hogy azonosítsák az érintett termékre vonatkozó információkat. A felhasznált feltételezések és/vagy becslések ésszerű és

indokolt alapon nyugszanak; így például a felvágott tekerceket nem vették figyelembe azon nyilvánvalóan jelentéktelen mennyiségek miatt, amelyeket azok az

uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók teljes értékesítési volumenében arányosan képviselnek. A fenti állítást ezért elutasították.

6.2.2.1. Gyártás, gyártókapacitás és kapacitáskihasználás

3. táblázat

Gyártás, gyártókapacitás és kapacitáskihasználás

	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Gyártás (tonna)	6 483 462	6 635 377	6 381 324	5 164 475
<i>Index</i>	100	102	98	80
Kapacitás (tonna)	7 032 734	7 059 814	6 857 226	6 259 129
<i>Index</i>	100	100	98	89
Kapacitáskihasználás	92 %	94 %	93 %	83 %
<i>Index</i>	100	102	101	90

Forrás: A CEPIFINE által szolgáltatott adatok.

- (401) A fenti táblázatból kitűnik, hogy az uniós gazdasági ágazat gyártási volumene a figyelembe vett időszak alatt 20 %-kal csökkent. Meg kell jegyezni, hogy bár az uniós fogyasztás körülbelül 1 %-kal emelkedett 2006 és 2008 között, ugyanezen időszak alatt az uniós gazdasági ágazat gyártási szintje 2 %-kal csökkent, azonban 2008 és a vizsgálati időszak között, az uniós fogyasztás visszaesését követően, jelentősen csökkent.
- (402) 2000 óta az uniós gyártók komoly szerkezetátalakítási lépéseket tettek a strukturális kapacitásfelesleg csökkentése érdekében. Egyesülések és gyárbezárások révén az uniós gazdasági ágazat a bevont finompapír-gyártási kapacitását 2006 és a vizsgálati időszak között körülbelül 770 000 tonnával – azaz 11 %-kal – csökkentette.
- (403) Az összkapacitás csökkenése ellenére a vizsgálati időszakban a kihasználtság a 2006. évi 92 %-ról 83 %-ra csökkent. A fő csökkenés 2008 és a vizsgálati időszak között következett be. Meg kell jegyezni, hogy a kapacitáskihasználás magas szintje a befektetett eszközök nagysága következtében a papírgyártók hosszú távú életképességének fontos tényezője. Ezért a vizsgálati időszak alatti kapacitáskihasználtsági szintet alacsonynak kell tekinteni.

6.2.2.2. Az értékesítések volumene és a piaci részesedés

- (404) Az alábbi táblázat értékesítési adatai az uniós piacon az első független fogyasztó részére értékesített mennyiségre vonatkoznak.

4. táblázat

Az értékesítések volumene és a piaci részesedés

	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Értékesítések volumene (tonna)	4 921 141	4 999 524	4 875 841	4 008 354
<i>Index</i>	100	102	99	81
Piaci részesedés	93 %	91 %	91 %	88 %
<i>Index</i>	100	98	98	95

Forrás: A CEPIFINE által szolgáltatott adatok.

- (405) Míg az uniós fogyasztás 2006 és 2007 között 4 %-kal nőtt (lásd a fenti 0 preambulumbekendést), az érintett termékek az uniós gazdasági ágazat által az uniós piacon független fogyasztók részére történő értékesítési volumene ugyanezen időszak alatt csak 2 %-kal emelkedett. Ez azt jelenti, hogy az uniós ágazat nem tudta teljes mértékben kihasználni az adott időszakban tapasztalt megnövekedett fogyasztást. Míg az uniós fogyasztás 2008 és a vizsgálati időszak között 15 %-kal csökkent, addig az uniós gyártók értékesítési volumene még ennél is nagyobb méretékben, 18 %-kal esett vissza. Ebből következően, az uniós ágazat értékesítési volumene a 2007-ben bekövetkezett kismértékű emelkedést követően folyamatosan és jelentősen csökkent, aminek következtében piaci részesedésük 5 százalékponttal esett vissza a figyelembe vett időszak alatt.
- (406) A kínai exportáló gyártók egyik csoportja azt állította, hogy az uniós gyártók piaci részesedésébe bele kellene számítani a Svájcban származó behozatalt is, mivel ezek a termékek az uniós gazdasági ágazatot képviselő egyik gyártó tulajdonában lévő gyárból érkeznek.
- (407) A szubvencióellenes vizsgálatok földrajzi hatálya az Európai Unióra terjed ki. A fenti állítást ezért elutasították.
- (408) Azt is állították, hogy a panaszosok piaci részesedése a figyelembe vett időszakban jelentősen emelkedett.
- (409) A piaci részesedés egy makromutató, amelyet nem a panaszosok, hanem az uniós gazdasági ágazat egészének a szintjén elemeznek. Másrészt a panaszos piaci részesedésére vonatkozó állítás ténybeli hibán alapul.

6.2.2.3. N ö v e k e d é s

- (410) A figyelembe vett időszak fejleményeit tekintve, az uniós ágazat értékesítési volumenének 19 %-os visszaesése sokkal jelentősebb volt, mint az uniós fogyasztás 14 %-os csökkenése. Ennek következtében ugyanebben az időszakban az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése is jelentősen - 5 százalékponttal - csökkent.

6.2.2.4. A k i e g y e n l í t h e t ő t á m o g a t á s o k ö s s z e g é n e k n a g y s á g a

- (411) A támogatásokról szóló szakaszban szereplő, Kína vonatkozásában megállapított kiegyenlíthető támogatások összege jelentős. Tekintettel a támogatott behozatal volumenére és árára, a tényleges szubvenciókülönbözetek hatása nem tekinthető elhanyagolhatónak.

6.2.3. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZATOT KÉPVESELŐ NÉGY GYÁRTÓRA VONATKOZÓ ADATOK (MIKROGAZDASÁGI MUTATÓK)

6.2.3.1. Az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó átlagos egységárai

- (412) Az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó uniós piacon független fogyasztók részére történő értékesítéseinek gyártelepi szinten számított átlagos eladási árai az évek során változatlanok maradtak, kivéve a 2007-es évet, amikor csekély mértékben meghaladták ezt a szintet.

5. táblázat

Az uniós gyártók árai

Az uniós gyártók árai	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Átlagár (EUR/tonna)	692	717	691	699
Index	100	104	100	101

Forrás: kérdőívre adott ellenőrzött válaszok.

6.2.3.2. K é s z l e t e k

- (413) A vizsgálati időszakban a készletek körülbelül a gyártási volumen 10 %-át tették ki. Az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó a készletei szintjét a figyelembe vett időszak alatt 10 %-kal emelte, különösen 2006 és 2007 között, később pedig 2008 és a vizsgálati időszak között. Ez pontosan egybeesett az olcsó, támogatott kínai behozatal rohamával.

6. táblázat

Készletek

Készletek	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Készletek (tonna)	278 265	298 547	296 387	306 588
<i>Index</i>	100	107	107	110

Forrás: kérdőívre adott ellenőrzött válaszok.

6.2.3.3. Foglalkoztatás, bérek és termelékenység

7. táblázat

Foglalkoztatás

Foglalkoztatás	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Foglalkoztatás – teljes munkaidőre átszámított foglalkoztatottság (FTE)	7 756	7 487	7 207	6 197
<i>Index</i>	100	97	93	80
Munkaerőköltség (EUR/FTE)	54 053	54 948	57 026	58 485
<i>Index</i>	100	102	105	108
Termelékenység (egység/FTE)	453	478	486	484
<i>Index</i>	100	106	107	107

Forrás: kérdőívre adott ellenőrzött válaszok.

- (414) A papírgyárak bezárása és az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó egyesülése következtében a figyelembe vett időszak alatt az alkalmazottak száma jelentősen – 20 %-kal – csökkent (ez csaknem 1 600 munkahelyet jelent).
- (415) A gyártók növelték a hatékonyságot azáltal, hogy egy alkalmazottra jutó magas kibocsátási szintet értek el és tartottak fenn még a jelentős elbocsátásokkal járó években, 2007-ben és 2008-ban is. A munkaerőköltségek folyamatosan növekedtek – a figyelembe vett időszak alatt összesen 8 %-kal.

6.2.3.4. Nyereségesség, pénzforgalom, beruházások, beruházások megtérülése

8. táblázat

Nyereségesség

	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Nyereségesség	– 1,08 %	– 0,20 %	– 2,49 %	2,88 %
Változás (100 = 2006)		+ 0,88 %	– 1,41 %	+ 3,95 %
Pénzforgalom (ezer EUR)	260 047	211 036	172 570	336 753
<i>Index</i>	100	81	66	129
Befektetések (ezer EUR)	151 900	151 027	127 845	87 875
<i>Index</i>	100	99	84	58
Befektetések megtérülése	– 0,73 %	– 0,54 %	– 2,73 %	0,39 %
Változás (100 = 2006)		+ 0,19 %	– 2,00 %	+ 1,12 %

Forrás: kérdőívre adott ellenőrzött válaszok.

- (416) Az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártót 2006–2008-ban veszteségek érték, és a pénzügyi helyzet csak 2009-ben fordult jobbra, amikor a gazdasági visszaesés következtében a fő nyersanyagok számító rostanyag világpiaci ára kivételesen jelentősen csökkent. A rostanyag árának (20 %-os) csökkenése szokatlanul nagy visszaesésnek számít, amely közvetlenül hozzájárult a pénzügyi helyzet vizsgálati időszak alatti javulásához. Megjegyzendő, hogy a vizsgálati időszak után a rostanyag ára visszaállt a vizsgálati időszakot megelőző szintre.
- (417) A pénzforgalom alakulásában tapasztalható tendencia, amely szerint a gyártók képesek tevékenységeik önfinanszírozására, nagy részben a nyereségesség javulását tükrözi. Éppen ezért a csökkenő rostanyagárak miatt a pénzforgalom kivételesen nagy növekedést mutat a vizsgálati időszak alatt. A beruházások megtérülése az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó által 2008-ig elért negatív nyereséggel összhangban kedvezőtlenül változott, a vizsgálati időszak alatt azonban a rostanyagárakkal kapcsolatban elért kivételes költségmegtakarítások miatt kedvező tendenciát mutatott.
- (418) A fentiekből az következik, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó beruházási képessége korlátozottá vált, mivel a vizsgálati időszak kivételével a pénzforgalom a figyelembe vett időszak során jelentősen romlott. Ennek következtében a beruházások 35 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszak alatt és csak olyan kapcsolt erőművek létesítésére korlátozódtak, amelyek elősegítették, hogy az uniós gyártók képesek legyenek ellensúlyozni a folyamatosan növekvő energia-költségek hatását.
- (419) Az exportáló gyártó szerint a nyereségesség javulását kivételes esetnek kellene tekinteni, ami a nyersanyagköltségek szokatlanul nagy visszaesése miatt következett be. A költségek csökkenéséből mindkét oldalnak előnye származott: valamennyi helyi és kínai gyártónak egyaránt, nem csak a panaszosoknak, ezért a nyereségességben elért áttörés nem csak a költségek csökkenése, hanem inkább a panaszosok árképzési módszerének változása miatt következett be.
- (420) Az exportáló gyártó továbbá arra hivatkozott, hogy a nyereségességet nem a rostanyagárak, hanem a bevont finompapír árai befolyásolják. Ugyanakkor megállapítást nyert, hogy a rostanyagárak 2009-es drasztikus esésével egyidejűleg a bevont finompapír ára stabil maradt, és ennek következtében a nyereség is növekedett. Mivel az árak stabilak maradtak, e konkrét időszakra nézve nem hozható létre összefüggés az árak és a nyereségesség között.
- (421) A nyereségesség szintje egy olyan mutató, amelyet – a fél javaslatától eltérően – nem a panaszosok, hanem az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók szintjén elemeznek. Az összegyűjtött információk elemzése azt mutatta, hogy közvetlen kapcsolat áll fenn a fő nyersanyagok számító rostanyag árának szokatlan visszaesése és a nyereségesség javulása között, ugyanakkor a késztermékek stabil árai szintén szerepet játszottak a nyereségesség javulásában. Noha a piacon lévő más gyártók is

valószínűleg hasonló helyzetben voltak, ez nem befolyásolja azt a következtetést, hogy a nyereségesség átmeneti javulása a vizsgálati időszakban a nyersanyagárak szokatlan visszaesésének tulajdonítható.

6.2.3.5. Tőkebevonási képesség

- (422) A papíriparra a jelentős befektetett eszköz-beruházási igény következtében általában a magas eladósodottsági szint jellemző. A figyelembe vett időszak jelentős részében a felmerült veszteségek miatt csökkent az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó tőkebevonási képessége, valamint az a képességük, hogy tevékenységeiket ésszerű finanszírozási költségek mellett tudják finanszírozni. Különösen 2008-ban állt fenn ez a helyzet, amikor az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó egyikének jelentős kockázati felárral kellett refinanszírozást végrehajtania, míg az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó közül a legkisebb 2008-ban fizetéseképtelenné vált és egy másik uniós gyártó felvásárolta.

6.3. A KÁRRA VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (423) A vizsgálat megállapította, hogy a figyelembe vett időszak alatt a legtöbb kármutató, például a gyártási volumen (– 20 %), a kapacitáskihasználás (– 10 %), a független fogyasztók részére az uniós piacon történő értékesítések volumene (– 19 %) és a piaci részesedés (– 5 százalékpont) romlott. Emellett 2008-ig jelentősen romlottak az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó pénzügyi teljesítményéhez kapcsolódó kármutatók, például a beruházások megtérülése és a nyereségességük. A nyereségesség hirtelen emelkedése a vizsgálati időszakban pusztán annak volt köszönhető, hogy a rostanyag világpiaci ára ebben az időszakban átmenetileg nagymértékben lecsökkent. A Bizottság fontosnak tartja, hogy még a vizsgálati időszak alatt is nagyon alacsony volt a nyereségesség szintje és ez nem változtatott azon, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó pénzügyi helyzete nagyon gyenge volt.
- (424) A vizsgálat azt is megállapította, hogy a kárra vonatkozó (a fentiekben bemutatott) helyzetet főként az a tény magyarázza, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó a szerkezetátalakítási törekvései és a termelékenység javítása ellenére sem volt képes a bevont finompapír árát olyan szintre emelni, amely fedezte volna a költségeiket, vagy gazdaságos nyereségességet eredményezett volna. Ez főként azért következett be, mert a kínai exportőrök a vizsgálati időszakban áraláknálással értékesítették a termékeiket, amely jelentős hatást gyakorol egy olyan piacon, ahol az árátláthatóság magas. A vizsgálati időszak során az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártónak sikerült a gyártási költségeit további termelékenységjavító fejlesztéssel csökkenteni, amihez a rostanyagárak csökkenése is hozzájárult, főként a vizsgálati időszak második felében. A kereslet és a kínálat a piacon kiegyensúlyozottabbá vált az után, hogy a gyártók egyesülések és kapacitásleépítés útján törekedtek arra, hogy megküzdjenek a szerkezeti kapacitásfelesleggel, és a bevont finompapír ára stabil szintet ért el. Az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó azonban nem volt olyan helyzetben, hogy eladási árait olyan szintre emelhesse, amely a hosszú távú életképességhez szükséges nyereségességet biztosíthatta volna.

- (425) Amint a fenti (19) preambulumbekzdés említi, az egyik fél szerint a vizsgálatot a rotációs gyorsajtóban való használatra alkalmas érintett termékre is ki kellett volna terjeszteni. E fél szerint amiatt, hogy e terméket nem vették figyelembe a jelentős kár és a tendenciák meghatározásakor, a kárról alkotott kép nem pontos. A fenti 0 és 0–0 preambulumbekzdésben bemutatott következtetések alapján, miszerint a rotációs gyorsajtóban, illetve az íves nyomdagépekben használt érintett termék két különböző termék, ezt az állítást el kell utasítani.
- (426) Ugyanezen fél szerint az, hogy az egyik uniós gyártót az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó egyike 2008-ban felvásárolta, azt bizonyítja, hogy ez az uniós gyártó meglehetősen jó pénzügyi helyzetben volt. Fontos megjegyezni, hogy a jelentős kár értékelése az uniós gazdasági ágazat, nem pedig egyetlen gyártó helyzetén alapul. A fenti 0 preambulumbekzdés szerint a legtöbb kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott, ami igazolja azt, hogy az uniós gazdasági ágazat helyzete romlott a figyelembe vett időszak alatt. A felvásárlást az uniós gazdasági ágazat által a figyelembe vett időszak során tett szerkezetátalakítási törekvések részeként kell értékelni. Mindenesetre megjegyzendő, hogy az olyan makrogazdasági mutatók elemzése során, mint a gyártási volumen, a kapacitás, az értékesítési volumen és a piaci részesedés, a felvásárlás semleges hatással jár, mivel a makrogazdasági mutatók értékelése a (423) preambulumbekzdés meghatározása szerinti uniós gazdasági ágazatot alkotó valamennyi uniós gyártóra való tekintettel történik. Más szóval, e tényezők tulajdonosváltás esetén összességében nem változnak.
- (427) A felek a nyilvánosságra hozatal után azt állították, hogy nincs egyértelmű bizonyíték arra vonatkozóan, hogy a panaszos uniós gyártók jelentős kárt szenvedtek volna. A panaszosok – éppen ellenkezőleg – stabil gazdasági teljesítményt mutattak a vizsgálati időszakban és a nyereségességük is javult.
- (428) Először is az uniós gazdasági ágazat helyzete egy olyan mutató, amelyet – a felek javaslatától eltérően – nem a panaszosok, hanem az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók szintjén elemeznek.
- (429) Másrészt – a fenti (409) preambulumbekzdésben említették szerint – ezek a felek a következtetéseiket valószínűleg az ebben a vizsgálatban használt és bemutatott adatkészlettel eltérő forrásból származó információk felhasználásával kiszámított mutatók alapján vonták le. Ennek eredményeként ezek a következtetések ténybeli hibán alapulnak. Ezenkívül a felek elemzései a két különböző adatkészletből származó makro- és mikromutatók felhasználása miatt nem következetesek.
- (430) Azt is állították, hogy a nyereségesség javulását az ágazat által tett szerkezetátalakítási törekvések, többek között a termelés, valamint a foglalkoztatottak létszámának

cökkentése és a termelékenység növelése következményének is kellene tulajdonítani. Ebben az esetben az utóbbi tényezőket nem lehetne a kár egyedüli mutatóinak tekinteni, hanem valamennyi kármutatót együttesen kellene vizsgálni.

- (431) Az alaprendelet 8. cikkének (2) bekezdése felsorolja azokat a gazdasági tényezőket és mutatókat, amelyeket a dömpingelt behozatal által az uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatások vizsgálatkor értékelni kell. A 8. cikk (2) bekezdése kifejezetten leszögezi, hogy a tényezők felsorolása nem teljes, illetve hogy ezek közül a tényezők közül egy vagy több meglete nem szükségszerűen ad döntő iránymutatást. Ezért míg a mutatókat egyesével kell értékelni, a következtetéseket az összes tényező elemzése alapján kell levonni.
- (432) A felek a további jelentős kár lehetséges veszélyével kapcsolatban is észrevételeket tettek, tekintettel a kínai gyártók által az állami intézkedések és támogatások hatására kiépített hatalmas kapacitásokra. A vizsgálat hatálya a jelentős kár megállapítására és nem a további jelentős kár lehetséges veszélyére terjedt ki. Ezért ezek az észrevételek nem befolyásolták a megállapításokat, és azokat nem vették figyelembe.
- (433) A fentiek alapján meg kell állapítani, hogy az alaprendelet 8. cikke (4) bekezdésének értelmében az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte.

7. OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS

7.1. Bevezetés

- (434) A Bizottság az alaprendelet 8. cikkének (5) és (6) bekezdésével összhangban megvizsgálta, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárt az érintett országból származó támogatott behozatal okozta-e. Azokat a támogatott behozataltól eltérő ismert tényezőket is megvizsgálták, amelyek kárt okozhattak az uniós gazdasági ágazatnak, annak biztosítása érdekében, hogy az ilyen egyéb tényezők által okozott esetleges károkat ne tulajdonítsák a támogatott behozatálnak.

7.2. A TÁMOGATOTT BEHOZATAL HATÁSA

- (435) Fontos, hogy az Unió bevontfinompapír-piacát a vásárlóerő koncentrációjának magas foka és az árajánlatokból fakadó árátláthatóság jellemzi. A bevont finompapír árujellegű termék, ezért a különböző források között nem lehetnek jelentős árkülönbségek. A termékek jelentős részét kereskedőkön keresztül értékesítik, ami az uniós gazdasági ágazatot arra kényszeríti, hogy az árait az alacsony árú támogatott behozatalhoz igazítsa. Ezért az importált bevont finompapír – amelynek a 35 %-a a vizsgálati időszakban Kínából származott – ára általában jelentős hatással van az uniós piac árszintjeire.

- (436) A vizsgálat megállapította, hogy a Kínából származó támogatott behozatal a figyelembe vett időszak alatt drámaian (183 %-kal) növekedett. A Kínából származó támogatott behozatalok száma 2006-ról 2007-re megkétszereződött, az árak pedig 2007-ben 2 %-kal voltak alacsonyabbak, mint az azt megelőző évben. 2008-ban a Kínából származó behozatal változatlan maradt, míg az átlagárak több mint 1 %-kal visszaestek. A vizsgálati időszakban ismét jelentősen emelkedett a kínai importvolumen (+ 71 %) és a piaci részesedés (+ 120 %), miközben az árak egyre csökkentek (– 5 %), így a kínai importőrök az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártónál 7,6 %-kal alacsonyabb áron kínálták termékeiket, ezáltal árnyomást gyakoroltak az uniós piacra, és megakadályozták, hogy az uniós gyártók az árakat nyereséges szintre emeljék.
- (437) Fontos megemlíteni, hogy a figyelembe vett időszak során az uniós fogyasztás 14 %-kal esett vissza. Az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene jelentősen (19 %-kal) csökkent. Az eladások visszaesése azonban sokkal hangsúlyosabb volt, mint a keresletcsökkenés, és ez 5 százalékpontos piaci részesedés-vesztéshez vezetett. Ugyanakkor a kínai behozatal piaci részesedése 3 százalékponttal emelkedett. Ez arra utal, hogy az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének nagy részét a Kínából származó támogatott behozatal vette át.
- (438) Ezért megállapították, hogy a Kínából származó olcsó támogatott behozatal által az uniós piacra továbbra is gyakorolt nyomás nem tette lehetővé, hogy az uniós gazdasági ágazat az eladási árait a megnövekedett nyersanyagköltségekhez igazítsa, különösen 2008-ban, amikor a rostanyagárak rekordmagasságot értek el. Ez az uniós gazdasági ágazat piaci részesedésének és nyereségességének csökkenéséhez vezetett.
- (439) A vizsgálat közben és a megállapítások közzétételét követően néhány fél azzal érvelt, hogy a kínai behozatalnak a volumenek és az árak tekintetében nem volt jelentős hatása. Arra hivatkoztak, hogy kínai behozatali rohamra nem került sor, a behozatal fokozatosan nőtt az évek során, így a hatása meglehetősen korlátozott volt, és azt nem kellene eltúlozni a kár meghatározása céljából. Azzal is érveltek továbbá, hogy még ha a kínai árak alatta is maradtak az uniós áraknak, nem gyakoroltak semmilyen hatást az uniós gazdasági ágazat viszonylag stabil áraira. Az egyik exportáló gyártó megkérdőjelezte a Bizottság azon megállapítását, hogy a kínai árak lenyomták a többi árat. Kiemelte, hogy 2009-ben, amikor a kínai árak tovább csökkentek, az uniós gazdasági ágazat árjai nemcsak emelkedtek, hanem még lehetővé is tették az uniós gazdasági ágazat számára, hogy nyereséget realizáljon.
- (440) A kínai behozatal alakulását a Bizottság a (380) preambulumbekendésben részletesen elemzi és megállapítja, hogy a volumen növekedését nem lehet jelentéktelennek tekinteni.
- (441) A Kínából behozott termékeket az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók árjaihoz képest 7,6 %-os árálakínálással értékesítették, ami jelentősnek tekinthető egy olyan piacon, ahol az átláthatóság magas. A fenti 0 preambulumbekendésben ismertetettek szerint az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók árjai a figyelembe vett időszakban valóban változatlanok maradtak, kivéve a 2007-es évet, amikor a kínai export nem emelkedett. 2009-ben az uniós gyártók úgy tudták csak szinten tartani az árakat, hogy közben tovább veszítettek a piaci részesedésükből és a változatlan árak, valamint az alacsonyabb nyersanyagköltségek együttes hatásából eredő nyereségességükből.
- (442) Egy kínai exportáló gyártó arra hivatkozott, hogy a bevont finompapír Kínából származó behozatalai nincsenek hatással az uniós ágazat áraira, mivel e termékek nem hasonlíthatók össze az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók által előállított és értékesített bevont finompapírral, ugyanis az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók értékesítéseinek mindössze 10 %-át vetették össze az alákínálás és a kárt nem okozó ár szintjének meghatározása során. Meg kell jegyezni, hogy e meghatározások során olyan teljes mértékben összehasonlítható termékeket vettek alapul, amelyek valamennyi jellemző tekintetében közvetlen egyezést mutatnak, ami lehetővé tette a tisztességes összehasonlítást. A kínai, illetve az uniós gyártók által előállított bevont finompapír azonban – amint azt az (50) preambulumbekendés is megállapítja – összehasonlítható termékeknek tekintendők, amelyek így közvetlenül versenyben állnak egymással az uniós piacon.
- (443) Azt állította továbbá, hogy nem helyénvaló az a megállapítás, amely szerint a bevont finompapír piaca egy nagyfokú átláthatóság jellemezte árupiac, mivel az uniós gyártók termékeiknek mintegy a felét közvetlenül a végfelhasználók számára értékesítik. Ezzel szemben azonban az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártók termékeik nagyobb részét – közvetlenül vagy közvetve – kereskedőkön keresztül értékesítették (úgynevezett indentértékesítések révén: ezek során a termékeket egyenesen a felhasználónak szállítják ki, a megrendelés és a számlázás azonban kereskedőn keresztül történik). A kereskedők valóban lényeges szerepet töltenek be a termékek raktározása és a piaci árak átláthatóságának biztosítása szempontjából.
- (444) A Kínából származó és jelentéktelennek nem mondható behozatal tendenciáját figyelembe véve megállapították, hogy a Kínából származó olcsó támogatott behozatal áradata nagyon kedvezőtlen hatással volt az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetére.

7.3. TOVÁBBI TÉNYEZŐK HATÁSA

7.3.1. A FOGYASZTÁS ALAKULÁSA AZ UNIÓS PIACON ÉS A GAZDASÁGI VÁLSÁG

- (445) A fenti (378) preambulumbekendés szerint a bevont finompapír uniós fogyasztása 2007-ben emelkedett, 2008-ban és a vizsgálati időszakban viszont csökkent. A figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat veszített a piaci részesedéséből. Az egyik kínai együttműködő exportáló gyártó és a kínai kormány állítása szerint az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumenének, piaci részesedésének és termelésének csökkenését

a fogyasztás visszaesése okozta, ami a gazdasági válságnak és az elektronikus média terjedésének köszönhető, így azt nem kellene a Kínából származó behozatalnak tulajdonítani. A kínai kormány – állításának alátámasztása céljából – a papíripar és rostanyaggyártás által 2009 júniusában közzétett Manifesto for Competitiveness and Employment (Kiáltvány a versenyképességért és a foglalkoztatásért, a továbbiakban: kiáltvány) című kiadványból idézett.

(446) Bár nem tagadható, hogy az uniós fogyasztás 2007 és a vizsgálati időszak közötti kedvezőtlen alakulása – bármely okból is történt ez – az értékesítési volumen és a termelés tekintetében negatív hatással volt az uniós gazdasági ágazat helyzetére, nem felejtethetjük el azt sem, hogy ugyanekkor – és különösen 2008-ról 2009-re – a kínai exportőröknek a támogatott behozattal a piacra gyakorolt árnyomás révén sikerült értékesítési voluménüket és piaci részesedésüket növelni.

(447) A kínai kormány által említett kiáltvány a papíripar és a rostanyaggyártás valamennyi ágazatára kiterjed és általános szakpolitikai célokat szolgál. Az ebben a dokumentumban foglalt információk alapján az érintett termék termelésére és értékesítésére vonatkozóan nem lehet különböző következtetéseket levonni. Ezért nem lehet megállapítani, hogy a kiáltványban szereplő kijelentések vagy megállapítások egyenként vonatkoznak-e az érintett termékre. Ezenkívül mivel a vizsgálat nem derített fényt a pénzügyi válság, valamint az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár közötti szoros összefüggésre, ezt az állítást elutasították.

(448) Ennek megfelelően megállapították, hogy az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzetének romlását főként a Kínából származó támogatott importárak áradata és a kínai exportőrök által gyakorolt áralkínálás okozta, nem pedig a csökkenő fogyasztás. Bár a fogyasztás csökkenése hozzájárult a kárhoz, az nem törte meg a támogatott behozatal növekedése és az elszendvedt jelentős kár közötti okozati összefüggést.

7.3.2. NYERSANYAGÁRAK

(449) Az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó átlagos gyártási költsége 2006 és 2008 között kismértékben (2 %-kal) emelkedett, a vizsgálati időszakban pedig 5 %-kal csökkent. A vizsgálat megállapította, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó bevontfinompapír-előállítási költsége általában a papírgyártás egyik fő nyersanyagának számító rostanyag árának változásához hasonló tendenciát követett. A rostanyag átlagára 2006 és 2008 között 8 %-kal emelkedett, ezután pedig 2008 végétől a vizsgálati időszak utolsó hónapjáig meredeken zuhant. A rostanyag ára 2009-ben átlagosan 19 %-kal volt alacsonyabb, mint az előző évben.

(450) A kárt okozó támogatás hiányában az lett volna várható, hogy az árak rendszeresen módosulnak, ezáltal tükrözik a gyártási költségek különböző összetevőinek változásait. Egészen 2008-ig azonban erre nem került sor. Sőt, az uniós gyártókat arra készítették, hogy eladási áraikat alacsonyan tartsák – még akkor is, amikor 2008-ban nőttek a rostanyagárak – annak érdekében, hogy versenyezni tudjanak az olcsó, támogatott kínai behozattal, ami ebben az időszakban a nyereségességük jelentős visszaeséséhez vezetett. A vizsgálati időszakban a rostanyagárak rendellenes zuhanása következtében javult a helyzet, míg ugyanezen időszak alatt a bevont finompapír ára szinten tartható maradt. A nagyon alacsony profitszintek azonban még ebben a kivételes időszakban sem tették lehetővé azt, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó a folyamatos támogatás okozta károk után megerősödjön. Valójában a nyersanyagárak csökkenése ellenére sem sikerült az árakat olyan szintre emelni, amely biztosíthatta volna az ilyen tőkeigényes iparág számára szükséges haszonkulcs elérését.

(451) Ez alapján megállapították, hogy a Kínából származó támogatott behozatal, amellyel az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó árai alá kínáltak, lenyomta az árakat az uniós piacon és megakadályozta azt, hogy az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó eladásait növelje annak érdekében, hogy költségeit fedezze vagy ésszerű profitot érjen el. Tekintettel arra, hogy a nyersanyagárak jelentősen csökkentek a vizsgálati időszakban, megállapították, hogy ezek nem lehettek hatással az uniós gazdasági ágazatot (ugyanebben az időszakban) ért kárra.

7.3.3. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZATOT KÉPVISELŐ GYÁRTÓK EXPORTTELJESÍTMÉNYE

(452) A Bizottság az exportteljesítményt is megvizsgálta mint olyan – a támogatott behozatalon kívüli – ismert tényezőt, amely az uniós gazdasági ágazatnak kárt okozhatott, hogy megbizonyosodjon arról, hogy az ezen egyéb tényezők által esetlegesen felmerülő kár nem a támogatott behozatoknak tulajdonítható. Az elemzés szerint a figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó független felek részére történő exportértékesítése az értékesítésük fontos részét (körülbelül 26 %-át) képezte. Bár az exportértékesítések volumene is 9 %-kal csökkent a figyelembe vett időszakban, az exportértékesítés volumenének visszaesése kevésbé volt jelentős, mint az uniós piacon megfigyelhető értékesítési volumen csökkenése (16 %). Ezért megállapították, hogy az exportvolumen csökkenése nem magyarázza az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártót ért kár szintjét. Mivel az export fontos szerepet játszik abban, hogy magasan tartsák a kapacitáskihasználás szintjét (hogy fedezzék a gépberuházások állandó költségeit), megállapították, hogy az exportteljesítmény romlása ellenére is kedvező hatása volt. A Bizottság ennek megfelelően arra a következtetésre jutott, hogy még ha az exporttevékenység csökkenése hozzá is járulhatott az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlásához, az exporttevékenység még enyhítette is az uniós piacon elszendvedt veszteségeket, és ez nem szünteti meg a Kínából származó támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést.

- (453) Az egyik fél azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazat exportja azért csökkent jelentősen, mert az euro erős volt az amerikai dollárral szemben, és az e tényező által okozott kárt nem szabad a kínai behozatalnak tulajdonítani. A fentiekben tett megállapítások szerint az uniós gazdasági ágazat exportteljesítményének romlása – tekintet nélkül a romlás okaira – nem a fő oka a gyártókat ért kárnak, és így nem szünteti meg a (444) preambulumbekezdésben megállapított okozati összefüggést.

7.3.4. EGYÉB HARMADIK ORSZÁGOKBÓL SZÁRMAZÓ BEHOZATAL

- (454) Az egyéb harmadik országokból származó importvolumenre és árakra vonatkozó tendenciák 2006 és a vizsgálati időszak között a következők voltak:

9. táblázat

Harmadik országokból származó import

	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Svájc				
Import (tonna)	194 748	191 636	226 736	172 233
Index	100	98	116	88
Piaci részesedés	3,7 %	3,5 %	4,2 %	3,8 %
Index	100	95	115	103
Ár (EUR/tonna)	787	782	758	793
Index	100	99	97	105
Indonézia				
Import (tonna)	19 834	30 714	27 178	49 877
Index	100	155	137	251
Piaci részesedés	0,4 %	0,6 %	0,5 %	1,1 %
Index	100	149	135	292
Ár (EUR/tonna)	855	818	845	681
Index	100	96	99	80
Dél-Korea				
Import (tonna)	45 154	65 251	46 498	46 068
Index	100	145	103	102
Piaci részesedés	0,9 %	1,2 %	0,9 %	1,0 %
Index	100	139	102	118
Ár (EUR/tonna)	562	669	664	618
Index	100	119	118	110

	2006	2007	2008	2009/vizsgálati időszak
Az összes többi ország				
Import (tonna)	58 623	70 984	62 844	100 711
Index	100	121	107	172
Piaci részesedés	1,1 %	1,3 %	1,2 %	2,2 %
Index	100	117	106	199
Ár (EUR/tonna)	962	860	914	824
Index	100	89	95	86

Forrás: Eurostat.

- (455) A bevont finompapírt az uniós piacra exportáló jelentősebb harmadik ország Svájc, Indonézia és Dél-Korea. Az importvolumen tendenciáiból az látható, hogy a Kínából származó behozatal növekedése markánsabb volt, mint az egyéb harmadik országok bármelyikéből. A Svájc-ból behozott termékeket mindig jelentősen magasabb árakon értékesítették, mint a Kínából importált termékeket. A svájci termékek piaci részesedése viszonylag kiegyensúlyozott maradt, 2008 kivételével, amikor átmenetileg 4 % fölé emelkedett, majd a vizsgálati időszakban csaknem a 2006. évi szintre esett vissza. A Svájc-ból importált bevont finompapír főként egy vállalat termeléséből származik, amelynek tulajdonosa az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó egyike, és a magasabb egységárak különböző termék-összeállításokhoz, illetve értékesítési szerkezetekhez köthetők. Az Indonéziából származó behozatal szintén magasabb áron érkezett az Unióba, mint a kínai termékek, a vizsgálati időszak kivételével, akkor ugyanis – elsősorban a rostanyagárak csökkenése miatt – az árak visszaestek. Az ebből származó importnövekedés – ami azonban a vizsgálati időszakban alacsony volumenű maradt – olyan piaci részesedéshez vezetett, ami szintén alacsony maradt ebben az időszakban. A figyelembe vett időszak során Dél-Koreából kis mennyiségben érkezett az Unióba importtermék, és a piaci részesedése kiegyensúlyozott maradt. Bár a koreai importárak a kínai importárakkal összehasonlíthatók voltak, a koreai árak a figyelembe vett időszak során nem mutattak olyan folyamatosan csökkenő tendenciát, mint a kínai behozatal árai. Az összes további harmadik országból származó behozatal sokkal magasabb áron történt, mint a Kínából származó behozatal, és importvolumenük alacsony volt.

- (456) A fentiek alapján meg kell állapítani, hogy az ezekből a harmadik országokból származó behozatal nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kárhoz.

7.3.5. SZERKEZETI KAPACITÁSFELESLEG

- (457) Az egyik együttműködő kínai exportőr azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazatot ért kárt az uniós gyártók kapacitásfeleslege okozta. A kapacitáscsökkenés és az uniós gazdasági ágazat egyesülése így nem a kínai behozatal következményének, hanem a kapacitásfelesleg elleni intézkedésnek tekintendő. A vizsgálat azonban azt állapította meg, hogy a figyelembe vett időszakban, különösen 2008-ban, az uniós gazdasági ágazatot a gyártók szerkezetátalakítása ellenére veszteségek érték, mivel – a fenti (435) – (444) preambulumbekkezdés szerint – az uniós gazdasági ágazat még ekkor sem volt képes arra, hogy árait a költségek szintje fölé emelje. Ezt a helyzetet főként az uniós gazdasági ágazat árainak alákínáló támogatott behozatal által gyakorolt árnyomás okozta. Ezért ezt az érvet el kellett vetni.
- (458) Azt is állították, hogy az uniós gazdasági ágazat szerkezetátalakítási törekvései a két nagy gyártó 2009-ben végrehajtott egyesülésével lezárultak, ami az uniós gazdasági ágazat helyzetének azonnali javulását eredményezte. A szerkezetátalakítási törekvések 2000-ben kezdődtek és a vizsgálati időszakig tartottak. Az említett egyesülés kedvező hatásainak meg kellett volna jelenniük a kapacitáskihasználás javulásában és az értékesítési volumen legalább stabil szinten maradásában, ezek a mutatók azonban a vizsgálati időszakban romlottak. Másrészt megállapítást nyert, hogy az uniós gazdasági ágazat nyereségességének javulását a vizsgálati időszakban elsődlegesen és közvetlenül a rostanyagárak kivételes visszaesése okozta. A fenti állítást ezért elutasították.

7.4. AZ OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉSRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (459) A fenti elemzés azt igazolta, hogy a figyelembe vett időszakban a Kínából származó olcsó behozatal volumene és piaci részesedése jelentősen növekedett. Azt is megállapították, hogy a behozatal olyan támogatott áron történt, amely alacsonyabb volt az uniós gazdasági ágazat által a hasonló terméktípusokért kért uniós piaci árnál.
- (460) A Kínából származó olcsó, támogatott behozatal volumenének és piaci részesedésének növekedése 2006 és a vizsgálati időszak között egybeesett az uniós piacon tapasztalható általános keresletcsökkenéssel, valamint az uniós gyártók piaci részesedésének az ugyanebben az időszakban végbemenő kedvezőtlen alakulásával. A (423) preambulumbekkezdés szerint ugyanakkor megfigyelhető az uniós gazdasági ágazat gazdasági és pénzügyi helyzetét jellemző fő mutatók romlása is.
- (461) Megvizsgálva azokat az egyéb ismert tényezőket, amelyek okozhatták volna az uniós gazdasági ágazatot ért kárt, kiderült, hogy ezek a tényezők nem szüntetik meg a Kínából származó támogatott behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést.

- (462) A fenti elemzés alapján – amely egyértelműen elkülönítette az összes ismert tényező uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatásait a támogatott behozatal káros hatásaitól –, azt a következtetést kell levonni, hogy a Kínából származó támogatott behozatal az alaprendelet 8. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kárt okozott az uniós gazdasági ágazatnak.

8. AZ UNIÓS ÉRDEK

8.1. ELŐZETES MEGJEGYZÉS

- (463) A Bizottság az alaprendelet 31. cikke alapján megvizsgálta, hogy a fenti megállapítások ellenére fennáll-e olyan kényszerítő erejű ok, amely alapján arra a következtetésre lehetne jutni, hogy ebben a konkrét esetben a kiegyenlítő intézkedések elfogadása nem szolgálná az Unió érdekét. Ennek érdekében az alaprendelet 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban a benyújtott bizonyítékok alapján a Bizottság megvizsgálta a lehetséges intézkedések várható hatását az érintett termék uniós gyártóira, importőreire, kereskedőire és forgalmazóira vonatkozóan, valamint annak a következményeit is, ha nem fogadnak el intézkedéseket.

8.2. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT

- (464) Összesen tizenégy ismert uniós gyártó van, amelyek a becslések szerint az Unió bevontfinompapír-termelésének 98 %-át adják a CEPIFINE adatai alapján. A gyártók az Unió különböző tagállamaiban találhatóak és közvetlenül több mint 11 000 dolgozót foglalkoztatnak az érintett termékkel összefüggésben.
- (465) Két ismert gyártó ellenezte a vizsgálat megindítását, további információkat azonban nem adtak és nem működtek együtt a vizsgálatban. A rendelkezésre álló információk alapján, és különösen az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlására utaló, a CEPIFINE által szolgáltatott adatok alapján az feltételezhető, hogy a támogatott behozatal ezt a két vállalatot is kedvezőtlenül érintette. Ezért az együttműködés hiányát a Bizottság nem értékelte úgy, hogy más lenne a helyzetük, mint a többi uniós gyártóé.
- (466) Az uniós gazdasági ágazat a Kínából származó támogatott behozatal következtében jelentős kárt szenvedett. Fontos, hogy a figyelembe vett időszak alatt a legtöbb kármutató kedvezőtlen tendenciát mutatott. Ez – a vizsgálati időszakban bekövetkezett gyenge fellendülés ellenére – különösen az uniós gazdasági ágazatot képviselő négy gyártó pénzügyi teljesítményéhez kötődő mutatókat, így a nyereségességet és a beruházások megtérülését érintette súlyosan. Intézkedések hiányában nagyon valószínű, hogy tovább romlana az uniós gazdasági ágazat helyzete.

(467) A kiegyenlítő vámok kivetése várhatóan helyreállítja az uniós piac hatékony és tisztességes piaci feltételeit, és lehetővé teszi, hogy az uniós gazdasági ágazat a bevont finompapír árait úgy igazítsa ki, hogy azok tükrözzék a különféle összetevők költségeit. Az intézkedések elrendelése lehetővé tenné, hogy az uniós gazdasági ágazat visszaszerezze a figyelembe vett időszak alatt elvesztett piaci részesedésének legalább egy részét, ami tovább javítaná a gazdasági helyzetét és nyereségességét.

(468) Ezért megállapították, hogy a Kínából származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő intézkedések elrendelése az uniós gazdasági ágazat érdekét szolgálná.

8.3. IMPORTŐRÖK ÉS KERESKEDŐK

(469) A Bizottság kérdőíveket küldött a panaszban felsorolt tizennégy ismert független uniós importőrnek és kereskedőnek. A vizsgálat során számos további kereskedő (az ágazatban árusítóknak nevezik őket) vált ismertté. Tizenhárom vállalat működött együtt a vizsgálatban, bár a válaszadók némelyike csak részleges információkat adott. Mivel az importőrökről megállapították, hogy a piacon kereskedelmi tevékenységet is folytatnak, így a továbbiakban kereskedőknek nevezik őket.

(470) A vizsgálat arra a következtetésre jutott, hogy valamennyi kereskedő különböző forrásokból – főként uniós gyártóktól – szerezte be a bevont finompapírt. Két kereskedő nem vagy csak alkalmanként vásárolt Kínából bevont finompapírt. Az érintett termék vásárlására vonatkozó mennyiségi adatokat szolgáltató tíz vállalat a Kínából származó összes behozatal 47 %-át képviselte. A behozatal – ideértve a Kínából származó behozatalt is – összes üzleti tevékenységüknek csak korlátozott részét jelentette, így esetükben a javasolt intézkedések kedvezőtlen hatása adott esetben elhanyagolható. Valamennyi kereskedő azt állította, hogy az Unióban és a Kínában gyártott bevont finompapír nagyjából hasonló minőségű és egymással felcserélhető. A vizsgálat azt is alátámasztotta, hogy létezik számos egyéb behozatali forrás is, és az importőrök – legalább is hosszabb távon – áttérhetnek ezekre a beszerzési forrásokra.

(471) Két importáló kereskedő főként kínai forrásokból szerezte be a bevont finompapírt. Mindkét vállalat azt állította, hogy az áruknak uniós gyártóktól való beszerzése nehézségeket okozna, mivel a minimális rendelési mennyiséget előíró gyártók és a betartandó forgalmazási megállapodások miatt hagyományos értékesítési csatornákon keresztül kellene vásárolni. Ez azonban nem érinti közvetlenül az uniós gyártóktól származó bevont finompapír hozzáférhetőségét, mivel azok elegendő tartalékkapacitással rendelkeznek. Ezért ezt az érvet el kellett vetni.

(472) Valamennyi együttműködő kereskedő utalt az uniós piacon fennálló erős áratláthatóságra azzal kapcsolatban, hogy a kereskedők az esetleges költségnövekedéseket

átháríthatják a fogyasztókra, és azt állították, hogy csak akkor tudnák emelni a végső fogyasztóknak szánt értékesítési árakat, ha az uniós árszint emelkedne. Ez alapján, és figyelembe véve azt, hogy a kiegyenlítő vámok célzott hatása többek között az árszintnek a költségeket fedező szintre történő emelése az Unióban, várható, hogy az importőrök legalább részben a fogyasztókra hárítják a kiegyenlítő vám által okozott áremelkedést. Az is fontos, hogy a kínai behozatal a kereskedők összetevékenységeinek csak nagyon kis részét képezi, és így a kiegyenlítő vám hatása összességében elhanyagolható lenne. Azt is figyelembe kell venni, hogy az importőrök a kínai gyártóktól beszerzett bevont finompapír vizonteladásával magasabb nyereségességet érnek el; így arra is képesek lennének, hogy a költségnövekedés legalább részleges átvállalásával kisebb nyereségre tegyenek szert.

(473) Ezért a végleges intézkedések elrendelése összességében nem járna túlzottan kedvezőtlen hatással az importőrökre és kereskedőkre.

8.4. FELHASZNÁLÓK

(474) A Bizottság kérdőíveket küldött a panaszban felsorolt nyolc ismert uniós felhasználónak. A vizsgálat során számos további felhasználó vált ismertté. Összesen öt vállalat küldte vissza a teljesen vagy részben kitöltött kérdőívet. Ezek a nyomdai vállalatok és kiadók az Unión belül találhatóak. Mivel megállapították, hogy a nyomdák és a kiadók piaci feltételei és költségszerkezete különböző, az intézkedések hatását az egyes csoportok tekintetében külön elemezték.

8.4.1. NYOMDÁK

(475) Mindössze egy nyomda adott meg alapinformációkat. Az ettől a nyomdától beérkező információk szerint a nyomtatott anyagok összes gyártási költségén belül a bevont finompapír részesedése viszonylag magas. Noha a vizsgálat azt állapította meg, hogy a nyomdák a bevont finompapírt elsősorban uniós forrásokból szerzik be, megerősítést nyert, hogy az Unióban és a Kínában előállított bevont finompapír hasonló minőségű és a kereskedők között erős árverseny áll fenn.

(476) Állításuk szerint bármilyen áremelkedés igen kedvezőtlenül befolyásolná a nyereségességüket. Szerintük a nyomdaipari ágazat a szerkezeti kapacitásfelesleg következtében már így is nyomás alatt áll, és a bevont finompapír árának emelkedése további nyomást jelentene a nyomdákra. Fontos, hogy mivel a nyomdák kevés kínai eredetű bevont finompapírt használnak fel (a szükséges bevont finompapír nagy részét továbbra is az uniós gyártóktól szerzik be), bármilyen mértékű vám kiszabásának közvetlen hatása elhanyagolhatónak tekinthető. Ami az uniós piacon történő általános áremelkedést illeti, a Bizottság véleménye szerint – mivel ez az áremelkedés valamennyi gazdasági szereplőt érintené – a hatása semleges lenne.

8.4.2. KIADÓK

- (477) A kiadói iparági vállalatok négy kitöltött kérdőívet küldtek vissza. A vizsgálati időszakban csak egy vállalat szerzett be kis mennyiségben kínai eredetű bevont finompapírt. Két vállalat szolgáltatott mennyiségi adatokat a bevont finompapír felhasználásáról.
- (478) Összességében megállapítható, hogy e vállalatok összes forgalmuk átlagosan 16 %-ában használtak fel finompapírt, és az ezen üzletágban elért átlagos haszon 12 % volt. Megállapították azt is, hogy hat vállalat főként az uniós gyártóktól szerezte be az érintett terméket, és mindössze egy vállalat használt Kínából behozott bevont finompapírt. Egy vállalat csak a vizsgálati időszak után kezdett el kínai termékeket vásárolni. Ezért – és különös tekintettel az ágazat által felhasznált kínai eredetű bevont finompapír alacsony mennyiségére – nem valószínű, hogy a Kínából származó behozatalra elrendelt kiegyenlítő intézkedések összességében súlyosan érintenék a kiadói iparágat. Emellett azt is megállapították, hogy ezek a vállalatok nyereségesek és az áremelkedést könnyebben képesek áthárítani a végső fogyasztókra, mert a fogyasztók által irányított és vásárlók által kiválasztott papír használata következtében jellemzőbb az, hogy a gyártás során felhasznált papírt maga a vásárló szerzi be. A kiadóknak méretgazdaságossági szempontból is nagyobb a vásárlóerejük.
- (479) A nyomdai vállalatok és kiadók két szövetsége juttatott el beadványokat a Bizottsághoz. Egyikük ellenezte a vám bevezetését és azt állította, hogy az áremelkedés költség-növekedéshez és ennek következtében versenyképessége csökkenéséhez, valamint munkahelyek megszűnéséhez vezetne értékteremtési lánc későbbi szakaszaiban található iparágakban. A másik semleges álláspontra helyezkedett, viszont azt állította, hogy az intézkedéseknek kedvezőtlen hatásai lehetnek az értékteremtési lánc későbbi szakaszaiban található iparágakban, mivel az áremelkedések a nyomdaiparon belül vállalatáthelyezésekhez vezethetnek, ami az értékteremtési lánc későbbi szakaszaiban a nyomtatott anyagok behozatalának növekedését eredményezheti.
- (480) A vizsgálat azt állapította meg, hogy a papíripari termékekre vonatkozóan a várható növekedés szempontjából számos szegmens létezik, és a kiváló minőségű nyomdai papír szegmense (elsősorban ebben a szegmensben használják fel a bevont finompapírt) még mindig növekszik. Az az állítás, hogy a veszteségek elsősorban az értékteremtési lánc későbbi szakaszaiban található piacot érintenék, megalapozatlan, és nem támasztható alá semmilyen információval.
- (481) A nyilvánosságra hozatal után megismételték az értékteremtési lánc későbbi szakaszára gyakorolt lehetséges hatásokra vonatkozó ugyanezen állítást, amelyet az támasztott alá, hogy a Kínából származó nyomtatott anyagok behozatala gyorsan növekedett az elmúlt években, és úgy tűnik, az összes nyomtatott anyagra vonatkozóan jelentős piaci részesedésre tett szert az európai fogyasztáson belül.
- (482) A fentebb kifejtettek szerint a nyomdák együttműködése korlátozott volt, és a kapott kevés mennyiségi információ

alapján megállapítást nyert, hogy a nyereségességi szintjük és a bevont finompapírnak a költségeiken belüli aránya miatt a nyomdák valóban érzékenyek az árnövekedésre. A legtöbb nyomda azonban egyáltalán nem vagy csak nagyon korlátozott mértékben szerzett be közvetlenül kínai papírt a vizsgálati időszakban, és a nyomdák által felhasznált kínai papír mennyisége általában véve kevés, így a vám közvetlen hatása elhanyagolható lenne. A legtöbb nyomda azt is kijelentette, hogy a rövid szállítási határidőre vonatkozó igénye miatt harmadik országból továbbra is csak kis mennyiségben vásárolna közvetlenül árut.

- (483) Az értékteremtési lánc későbbi szakaszaiban Kínából érkező nyomtatott anyagokat érintő állításokat illetően meg kell jegyezni, hogy a nyomtatott anyagokra vonatkozó importstatisztikák a termékek széles körére vonatkoznak, amely magában foglal olyan kész nyomtatott anyagot is, amelynek nem bevont finompapír az alapja. A rendelkezésre álló információk alapján nem lehetett eldönteni, hogy a Kínából importált termékek melyik részét nyomtatták az érintett termékekre, és melyik részét nyomtatták más típusú papírra. A benyújtott információkból azonban ismert, hogy a Kínából származó nyomtatott anyagokat nagyrészt könyvek, gyermekkönyvek, naptárak, csomagolóanyagok és üdvözlőkártyák egyes konkrét kategóriái alkotják. Az „időérzékenyebb” termékeket, mint amilyenek a heti/havi folyóiratok és egyéb újságok, a szállításhoz szükséges idő miatt jellemzően nem Kínából importálják. Míg egyes nyomtatott termékek nyomtatását könnyebben telepítik át új helyszínre, más termékek esetén életbevágóan fontos a közelség és a kézbesítés, így ezeket nem érintené a külföldi verseny. Emellett, noha a papír lényeges költségelem a nyomdaiparban, ez az ágazat igen munkaerő-igényes is, ezért a munkaerőköltség fontosabb tényező lehet a vállalatáthelyezési trendek alakításában. Összefoglalva azonban nem zárható ki, hogy növekedni fog a bevont finompapírra nyomtatott termékek behozatala, de lehetetlen pontosan megbecsülni, milyen szintű lenne a növekedés, és hogy az mennyiben befolyásolná a nyomdaipari termékek gyártóinak versenyképességét, továbbá hogy ezáltal milyen közvetlen hatása lenne az árnövekedésnek az értékteremtési lánc későbbi szakaszában lévő uniós nyomtatási iparágra.

- (484) A benyújtott információkból az is ismert, hogy a nyomtatási ipar szerkezeti kapacitásfelesleggel küzd, ami az ágazat további szerkezetátalakításához vezet. A szerkezetátalakításra ösztönző egyik erő a papírgyártók értékláncon belüli konszolidációja volt. A nyomdaipar valamennyi áremelési kényszerét nagyrészt a nyomdaiparon belüli ezen szerkezeti kapacitásfeleslegnek tulajdonítják.

8.4.3 A FELHASZNÁLÓKRA VONATKOZÓ KÖVETKEZTÉSEK

- (485) Bár a Kínából származó behozatalra megállapított intézkedések – a fentiek alapján – egyes felhasználókra lehetnek ugyan kedvezőtlen hatással, a két ágazat felhasználóit általában csekély mértékben érintenék. A vizsgálat azokkal a felhasználókkal kapcsolatban sem állapított meg jelentős hatást, amelyek a papírt nagyrészt a Kínától eltérő forrásokból szerzik be. A legtöbb felhasználó éppen a rövid szállítási határidőre vonatkozó igénye

miatt állította, hogy harmadik országokból csak kis mennyiségben vásárol árut. Végezetül a nyomdaipar áremelési nehézségei inkább a nyomdaiparon belüli szerkezeti kapacitásfeleslegnek tulajdoníthatók.

- (486) Azt is állították, hogy az intézkedések elrendelése áruhiányhoz vezetne a piacon, és meghosszabbítaná a felhasználók részére való teljesítések határidőit.
- (487) Ezek az érdekelt felek azonban nem számszerűsítették az esetleges áruhiány mértékét, illetve arra vonatkozóan nem adtak becslést. Ezeket az állításokat mindenesetre nem támasztja alá az uniós gyártók vizsgálati időszak alatti 83 %-os kapacitáskihasználtsági szintje, amely mintegy egymillió tonnányi szabad kapacitást jelent. Ezen az alapon nem valószínű, hogy áruhiány lépne fel.
- (488) Ezért megállapították, hogy a rendelkezésre álló információk alapján a Kínából származó bevont finompapír behozatala elleni kiegyenlítő intézkedéseknek nagy valószínűséggel nem lesznek majd kedvezőtlen hatásai az érintett termék felhasználóira.

8.5. AZ UNIÓS ÉRDEKRE VONATKOZÓ KÖVETKEZTETÉS

- (489) A fenti szempontokat figyelembe véve meg kell állapítani, hogy az uniós érdekre vonatkozó, rendelkezésre álló információk alapján nincsenek kényszerítő erejű okok a Kínából származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó intézkedések elrendelése ellen.

9. KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

9.1. A KÁR MEGSZÜNTETÉSÉHEZ SZÜKSÉGES SZINT

- (490) A támogatással, az ebből származó kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve szubvencióellenes intézkedéseket kell elrendelni annak megakadályozása érdekében, hogy a támogatott behozatal további kárt okozzon az uniós gyártóknak.
- (491) Ezen intézkedések mértékének megállapításához a meglévő szubvenciókülönbözeteket és az uniós gyártókat ért kár megszüntetéséhez szükséges vám összegét vették figyelembe, anélkül, hogy a szubvenciókülönbözetet túllépték volna.
- (492) A káros támogatás hatásainak felszámolásához szükséges vám mértékének kiszámításakor úgy ítélték meg, hogy az intézkedések lehetővé kell, hogy tegyék, hogy az uniós gazdasági ágazat fedezze a gyártási költségeit és olyan adózás előtti nyereségre tegyen szert, amelyet egy hasonló ágazatban működő iparág rendes versenyfeltételekkel, vagyis támogatott behozatal nélkül elérhetne.

- (493) A panaszos azt kérte, hogy az elérendő nyereséget legalább 10 %-ban határozzák meg; érveit a független hitelminősítő intézetek által osztályozási módszereik keretében alkalmazott várható haszonkulcsra, valamint egy olyan gyártó nyereségességére alapozta, amely a kínai behozatalok által nem érintett papírgyártási szegmensben tevékeny.

- (494) A Bizottság a panaszban és a panaszos azt követően benyújtott kérelmében szereplő elérendő nyereséget a kitöltött kérdőívek és az uniós gazdasági ágazatot képviselő gyártóknál tett ellenőrző látogatások alapján vizsgálta. Megállapította, hogy – dömpingelt és/vagy támogatott behozatal nélkül – az elérendő nyereségnek tükröznie kell ennek a tőkeigényes iparágban a magas előzetes beruházási igényeit és a magas kockázatát. A gépberuházások költségeit szintén figyelembe vették. Megállapították, hogy a forgalom alapján számított 8 %-os haszonkulcs az a lehető legkisebb arány, amelyet az uniós gyártók a káros támogatás hiányában elérhettek volna.

- (495) Ennek alapján kiszámították az uniós gyártók és a hasonló termék vonatkozásában kárt nem okozó árat. Ezen ár kiszámítása úgy történt, hogy a fent említett 8 %-os haszonkulcsot hozzáadták a gyártási költségekhez.

- (496) Az egyik együttműködő exportáló gyártói csoport egyik vállalatának exportértékesítését a (382) preambulumbekzdésben ismertetett okok miatt kizárták a számításból.

- (497) Ezt követően terméktípusonként összehasonlították a kínai exportáló gyártók importárának súlyozott átlagát az uniós piacon az uniós gyártók által a vizsgálati időszakban értékesített terméktípusok kárt nem okozó árával, és ennek alapján állapították meg a szükséges áremelkedést. Az összehasonlításból származó különbséget az összehasonlított típusok átlagos CIF-importértékének százalékában fejezték ki.

9.2. VÉGLEGES INTÉZKEDÉSEK

- (498) A támogatással, az ebből származó kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekekkel kapcsolatban fent levont következtetéseket figyelembe véve és az alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésével összhangban megállapították, hogy az érintett termék Kínából származó behozatalára végleges kiegyenlítő vámot kell bevezetni, a támogatás és kárkülönbözlet szintje közül az alacsonyabbat figyelembe véve – a kisebb vámtétel szabályával összhangban. Ebben az esetben a vámtételt ennek megfelelően a megállapított szubvenciókülönbözlet szintjén kell meghatározni.

(499) Az alábbi táblázatban a kár megszüntetéséhez használt különbözet, a szubvenciókülönbözet és a Kína esetében javasolt végleges kiegyenlítő vám CIF uniós határparitáson – vámfizetés nélkül – számított értéke szerepel százalékban kifejezve:

Exportáló gyártó	Szubvenciókülönbözet	Kárkülönbözet	Kiegyenlítő vámtétel
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, Zhenjiang város, Jiangsu tartomány, Kína	12 %	20 %	12 %
Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, Suzhou város, Jiangsu tartomány, Kína	12 %	20 %	12 %
Shangdong Chenming Paper Holdings Limited, Shouguang város, Shandong tartomány, Kína	4 %	39,1 %	4 %
Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, Shouguang város, Shandong tartomány, Kína	4 %	39,1 %	4 %
Minden más vállalat	12 %	39,1 %	12 %

(500) A párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatot illetően az alaprendelet 24. cikke (1) bekezdésének második albekezdése, valamint az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 14. cikkének (1) bekezdése szerint egyetlen termékre sem lehet egyszerre dömpingellenes és kiegyenlítő vámot is kivetni a dömping vagy exporttámogatás miatt előálló egy és ugyanazon helyzet kezelése céljából. A támogatási rendszereket illetően a – (235) – (245) preambulumbekkezdésben kifejtettek szerint – mindössze egy rendszer vonatkozik exporttámogatásra. Az érintett együttműködő exportáló gyártóval szemben megállapított dömpingkülönbözetet a párhuzamosan folyó dömpingellenes vizsgálatban megfelelően kiigazítják. Ami az egyéb támogatási rendszereket illeti, tekintettel a kisebb vámtétel szabályának a párhuzamosan lefolytatott dömpingellenes vizsgálatban történt alkalmazására, valamint az ebben a vizsgálatban megállapított támogatás összegére, nem tartották szükségesnek annak további vizsgálatát, hogy ezeket a támogatásokat kétszeresen ellentételezik-e, és ha igen, akkor milyen mértékben, amikor ugyanazon importált termékre vonatkozóan egyszerre vetnek ki dömpingellenes és kiegyenlítő vámot.

⁽¹⁾ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 2009.12.22., 51. o.).

(501) Az e rendeletben meghatározott, az egyes vállalatokra alkalmazandó kiegyenlítő vámtételeket a szóban forgó vizsgálat megállapításai alapján határozták meg. Így ezek az értékek a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. Ezeket a vámtételeket (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) kizárólag az érintett országból származó és az említett vállalatok mint egyedi jogi személyek által előállított termékek behozatalaira kell alkalmazni. Az 1. cikkben névvel és címmel nem említett vállalatok – beleértve a névvel és címmel felsorolt vállalatokkal kapcsolatban álló vállalatokat – által előállított importált termékekre nem vonatkozhatnak ezek a vámtételek; ezekre a termékekre a „minden más vállalatra” vonatkozó vámtételeket kell alkalmazni.

(502) A vállalat-specifikus kiegyenlítő vámtételek alkalmazására irányuló kérelmeket (például a jogalany nevében bekövetkezett változást, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően) a Bizottsághoz⁽²⁾ kell benyújtani, és mellékelni kell hozzá minden vonatkozó információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, a belföldi értékesítéshez és az exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Adott esetben a rendeletet ennek megfelelően módosítják az egyedi vámtételekben részeseülő vállalatok listájának aktualizálásával.

(503) A kiegyenlítő vám megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében a fennmaradó vámszintet nem csupán az együtt nem működő exportőr gyártókra kell alkalmazni, hanem azokra a gyártókra is, akik a vizsgálati időszak alatt egyáltalán nem exportáltak az Unióba.

10. TÁJÉKOZTATÁS

(504) Az érdekelt felek tájékoztatást kaptak azokról a főbb tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság a Kínából származó bevont finompapír behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám elrendelésére kívánt javaslatot tenni. Egyúttal olyan határidőt biztosítottak a felek számára, amelyen belül e tájékoztatást követően ismertethették álláspontjukat. A felek észrevételeit megfelelően mérlegelték, és indokolt esetben a megállapításokat ezeknek megfelelően módosították.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. A Kínai Népköztársaságból származó, jelenleg az ex 4810 13 20, ex 4810 13 80, ex 4810 14 20, ex 4810 14 80, ex 4810 19 10, ex 4810 19 90, ex 4810 22 10, ex 4810 22 90, ex 4810 29 30, ex 4810 29 80, ex 4810 99 10, ex 4810 99 30 és ex 4810 99 90 KN-kód (a 4810 13 20 20, 4810 13 80 20, 4810 14 20 20, 4810 14 80 20, 4810 19 10 20, 4810 19 90 20, 4810 22 10 20, 4810 22 90 20, 4810 29 30 20, 4810 29 80 20, 4810 99 10 20, 4810 99 30 20 és 4810 99 90 20 TARIC-kód) alá tartozó

⁽²⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office Nerv- 105, B-1049 Brussels.

bevont finompapírra, vagyis az egyik vagy mindkét oldalán bevont papírra vagy kartonra (kivéve a nátronpapírt vagy kartont), ívekben vagy tekercsekben, melynek tömege legalább 70 g/m^2 és legfeljebb 400 g/m^2 , fehérítési foka pedig (az ISO 2470-1 szerint mérve) 84-nél nagyobb, végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni.

A végleges kiegyenlítő vám nem terjed ki a rotációs gyorsajtóhoz használható tekercsekre. A rotációs gyorsajtóhoz használható tekercsek olyan tekercsek, melyek esetében az ISO 3783:2006 vizsgálati szabvány szerint végzett, a tépőszilárdság meghatározásához szükséges (gyorsított sebességű módszer szerint, IGT-tesztkészülék (elektromos modell) alkalmazásával végzett) teszt eredménye 30 N/m -nél alacsonyabb értéket mutat a papír keresztirányban („cross-direction”, CD) való méréskor és 50 N/m -nél alacsonyabb értéket a gyártási irányban („machine direction”, MD) való méréskor. A végleges kiegyenlítő vám nem terjed ki a többretegű papírra és a többretegű kartonra sem.

2. Az (1) bekezdésben meghatározott, és az alább felsorolt vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson megállapított árára alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámtételek a következők:

Vállalat	Kiegyenlítő vámtétel	TARIC kiegészítő kód
Gold East Paper (Jiangsu) Co., Ltd, Zhenjiang város, Jiangsu tartomány, Kína; Gold Huasheng Paper (Suzhou Industrial Park) Co., Ltd, Suzhou város, Jiangsu tartomány, Kína	12 %	B001
Shandong Chenming Paper Holdings Limited, Shouguang város, Shandong tartomány, Kína; Shouguang Chenming Art Paper Co., Ltd, Shouguang város, Shandong tartomány, Kína	4 %	B013
Minden más vállalat	12 %	B999

3. Eltérő rendelkezés hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Ez a rendelet Az Európai Unió Hivatalos Lapjában való közzététele utáni napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2011. május 6-án.

a Tanács részéről
az elnök
MARTONYI J.